

DET KGL. NORSKE VIDENSKABERS SELSKAB, MUSEET

rapport

BOTANISK SERIE 1978-5

Floraen i Saltfjellet/Svartisen-området

Saltfjellet /Svartisen-prosjektet

Botanisk delrapport nr. 5

Egil Ingvar Aune

Odd Kjærem

Universitetet i Trondheim

"Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Museet. Rapport. Botanisk serie" vil inneholde stoff hovedsakelig fra det fagområde og det geografiske ansvarsområde som Botanisk avdeling, DKNVS, Museet representerer.

Serien vil ofte bringe primærstoff som av ulike hensyn bør gjøres kjent så fort som mulig. I mange tilfeller vil det dreie seg om foreløpige rapporter, og materialet kan senere bli bearbeidet for videre publisering.

Oppdragsrapporter i samband med naturressurskartlegging vil utgjøre en stor del av serien. Ellers vil en finne arbeider fra systematikk, plantesosiologi, plantegeografi, vegetasjonsøkologi o.l. Foredrag, utredninger o.l. som angår avdelingens arbeidsfelt vil det også bli plass til.

Serien er ikke periodisk, og antall nummer pr. år vil variere. Serien startet i 1974, og det fins parallelt en "Arkeologisk serie" og en "Zoologisk serie".

Som språk blir norsk brukt, vanligvis også i referat og sammendrag.

For manuskriptet, illustrasjoner, referanser o.l. følges vanlige retningslinjer (jfr. Høeg, O.A. 1971. Vitenskapelig forfatterskap. Universitetsforlaget, Oslo; jfr. også retningslinjer trykt på omslagssiden på K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Miscellanea). Vanligvis vil et referat (synonym: abstract) på norsk innlede hvert hefte. Dette bør ikke overskride 200 ord. Et sammendrag som er mer fyldig bør komme i tillegg.

Serien trykkes i A4-format på offset, med grønn forside. Minimum opplag er 200.

Utgiver:

Universitetet i Trondheim
Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Museet,
Botanisk avdeling.
7000 Trondheim.

Referat

Aune, E.I. & Kjærem, O. 1978. Floraen i Saltfjellet/Svartisen-området. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 5. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1978 5: 1-86.*

Rapporten tek for seg utbreiinga til 510 planteartar, krysnigar og underartar medrekna, i Saltfjellet/Svartisen-området. Av desse er det 5 kystartar, 14 austlege artar, 5 søraustlege artar, 4 nordlege artar, 26 sørlege artar, 76 ubikvistiske fjellartar, 27 bisentriske fjellartar og 15 nordleg unisentriske fjellartar. Hovudvekta blir lagt på floraen i dei dalane som er eller har vore på tale som reguleringsmagasin og kring dei vatna som er tenkt regulerte, i alt 11 område.

Dei floristiske interessene i området er særleg knytta til tre plantegeografiske element: Det sørlege (varmekjære), det austlege og elementet av "sentriske" fjellartar.

Bjøllådalen, Stormdalen, Riebivåg'gi, fjella på grensa Rana/Beiarn, Kvitbergområdet, Austerdalsismorenen, Bjellå-dalen på vestsida av Blakkådalen, Engabreen-Helgelandsbukken, området nord og aust for Storglomvatnet, Gråtådalen, Arstadlia og Junkerdalen med fjella nordom og austom blir omtala som floristisk interessante område.

Egil Ingvar Aune, Odd Kjærem, Universitetet i Trondheim, Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Museet, Botanisk avdeling, 7000 Trondheim.

Oppdragsgivar: Direktoratet for Statskraftverka

Rapporten er trykt i 750 eksemplar

Trondheim, juni 1978

ISBN 82-7126-178-9

Føreord

Utgiftene til det botaniske Saltfjellet/Svartisen-prosjektet er dekte av Direktoratet for Statskraftverka som har vore oppdragsgivar. Oppdragsgivaren har også vore til hjelp med transport og husvære under feltarbeidet.

Fagleg ansvarleg for prosjektet har vore førsteamanuens Asbjørn Moen.

Assistentar under feltarbeidet har vore cand. mag. Bjarne Berre, cand. real. Arnold Hestnes og hovudfagsstudentane Eigil Forbord, Svein Aage Hatlelid, Mats G. Nettelbladt og Sven Erik Odden.

Konservator Sigmund Sivertsen skal ha spesiell takk for verdifull hjelp under arbeidet med det floristiske materialet. Han har stilt til rådvelde krysslister og anna materiale frå samlingar og kartotek ved DKNVS, Museet, gjeve rettleiing om relevant litteratur, bestemt kritisk plantemateriale og gjeve opplysningar om utbreiinga til mange planteartar, særleg fjellartar.

Takk går også til amanuens Simen Bretten (bestemming av Draba-artar), amanuens Kjell Ivar Flatberg (bestemming av Carex-artar m.m.), professor Olav Gjærevoll (utlån av dagbøker), kontorassistent Marvel Runde (maskinskriving) og teknisk teiknar Kari Sivertsen (teikning av figurane).

Trondheim, juni 1978

Egil Ingvar Aune

Odd Kjærem

Innhald

side

Referat

Føreord

I.	INNLEIING	5
II.	OMRÅDET	5
	TOPOGRAFI OG KLIMA	5
	GEOLOGI	9
III.	MATERIALE OG METODAR	11
	TIDLEGARE UNDERSØKINGAR	11
	EIGNE UNDERSØKINGAR	16
	PLANTENAMN	17
IV.	FLORAEN	17
	INNDELINGA AV FLORATABELLEN	17
	Høgdelagsinndelinga	20
	Vegetasjonstypene	20
	PLANTEGEOGRAFISK OVERSYN	22
	Kystplanter	22
	Austlege og søraustlege artar	23
	Nordlege artar	24
	Varmekjære og sørlege artar	25
	Fjellartar	25
V.	FLORISTISKE VERNEVERDIAR	32
	FLORISTISK INTERESSANTE OMRÅDE	33
	Bjøllådalen	33
	Stormdalen	34
	Riebivåg'gi	35
	Fjella på grensa Rana/Beiarn	36
	Kvitbergområdet	36
	Austerdalsismorenen	37
	Bjøllådalen på vestsida av Blakkådalen	38
	Engabreen - Helgelandsbukken	39
	Området nord og aust for Storglomvatnet	39
	Gråtådalen i Beiarn	40
	Arstadlia i Beiarn	41
	Junkerdalsura og fjella nordom og austom	41

VI, SAMANDRAG	43
VII, LITTERATUR	53
Utbreiingskart (fig. 21-36)	59
Tabell 1. Floraoversyn	75

I. INNLEIING

Dei botaniske undersøkingane i samband med kraftutbyggingsplanane for Saltfjellet og Svartisenområdet tok til sommaren 1975. Dette året kartla vi vegetasjonen på eit 25 km² stort areal i Stormdalen og i Bjøllådalen i målestokk 1:10 000 (Aune & Kjærem 1977a). Undersøkingane heldt fram sommaren 1976. Dette året kartla vi vegetasjonen innafor kartblad Bjøllådal 2028 II i målestokk 1:50 000 (Aune & Kjærem 1977b). Det vart også registrert vegetasjonstypar på flybilete i hovuddalføra på Saltfjellet og i Svartisenområdet, likeins i dei områda der det er kjente planar om vasskraftutbygging (Aune & Kjærem 1978, Elven 1978).

Hovudinnhaldet i denne rapporten er ei skildring av floraen og plantegeografiske tilhøve i Saltfjellet/Svartisenområdet på grunnlag av eigne registreringar og det vi har hatt tilgjenge til av tidlegare undersøkingar i området (jfr. kap. III).

I denne rapporten har vi teke med berre stutte vurderingar av dei floristiske verneverdiane. Dei endelege konklusjonane våre vil komma i sluttrapporten frå det botaniske Saltfjellet/Svartisprosjektet.

II. OMRÅDET

TOPOGRAFI OG KLIMA

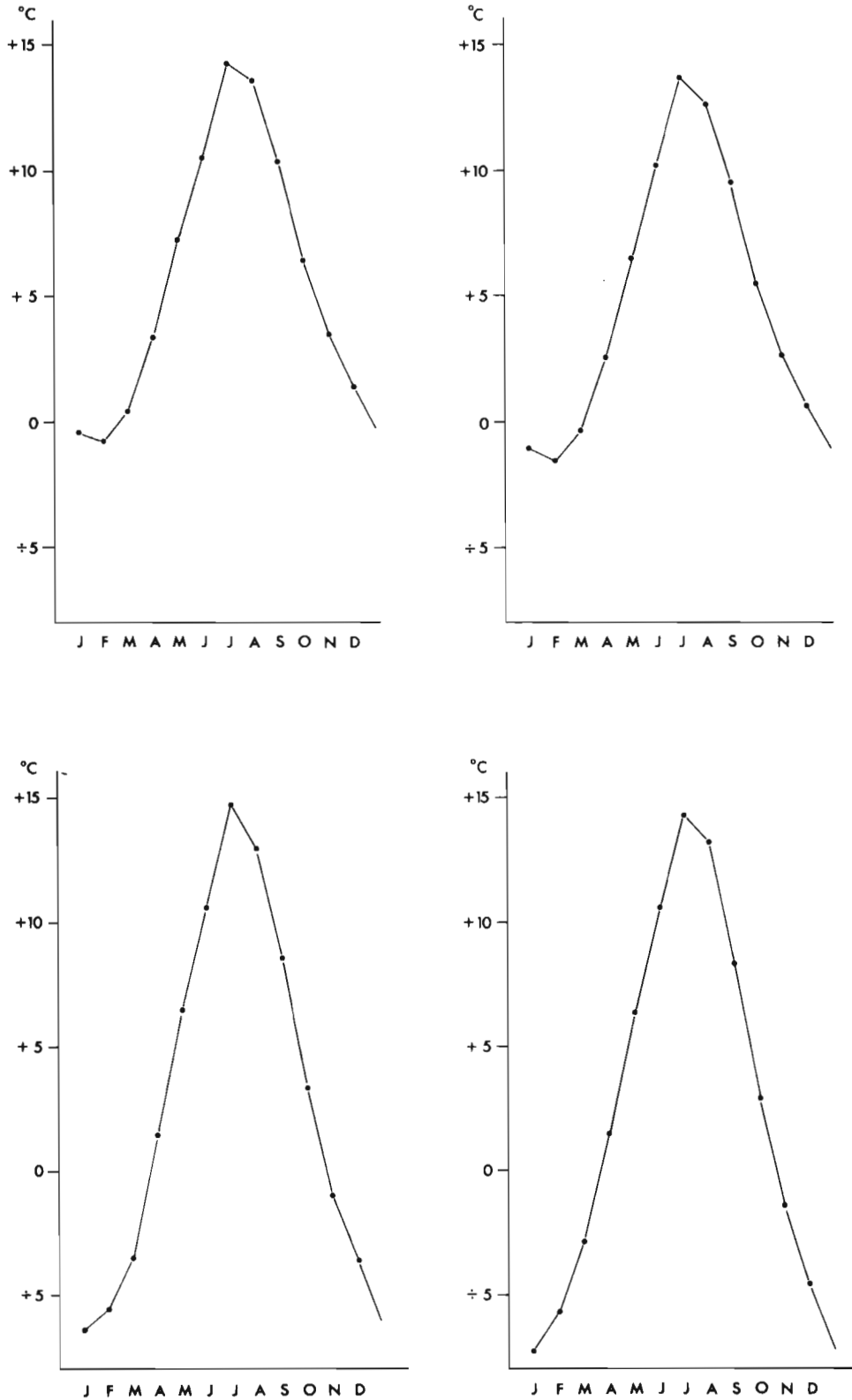
Planområdet for Saltfjell-Svartisutvalget femner om størstedelen av landet nord for Mo i Rana og sør for Bodø, og utgjer i alt omlag 7 500 km², jfr. Saltfjell-Svartisutvalget (1976, kartpl.). Innan dette området planlegg Statskraftverka å nytte vassdrag med nedbørfelt på til saman omlag 3 200 km² til kraftproduksjon (sjå NVE-Statskraftverkene 1977 a, b, c, d, e).

Undersøkingane våre har vore konsentrerte om dei områda som eventuelt vil bli mest påverka av den planlagte utbygginga. Men

vi har i denne florarapporten funne det riktig å ta med mest mogleg tilgjengeleg materiale frå heile det området som er med på kartutsnittet på figur 1. Særleg har vi sett det viktig å sjå dei botanisk rike fjellområda i strøket Junkerdalen - Ballvatnet i samanheng med Saltfjellet/Svartisen-området. Av artar som berre er funne nede i låglandet nær fjordane, er berre eit utval komme med i floraoversynet. Det same gjeld ugrasartar som er knytta til ulike slags kulturmark, vegkantar o.l. Havstrandsplanter er i det heile ikkje medtekne, unnateke eit par artar som er funne inne i landet.

Heile arealet på figur 1 utgjer kring 7 200 km². Området er svært variert, med vekslingar frå fjøra til høgfjellet. Det er store variasjonar i nedbør og temperatur, i bergrunn og lausmassar. Her finn vi og Svartisen som er største isbreen i Nordskandinavia. Han er i alt 369 km² (Østrem et al. 1973, s. 258). Det meste av bremassivet ligg over 900 m o.h., men nokre Bretunger går mykje lenger ned. Engabreen går heilt ned til 90 m o.h. Høgste fjelltoppane i breområdet er Skjelåtinden (1 637 m) og Snøtinden (1 594 m). Nuor'tasav'lo (Nordsaulo) (1 768 m) i Saltdal kommune på grensa mot Sverige er høgste toppen i heile dette fjellområdet. Ørfjellet (Uvbagái'si), også i Saltdal, går opp i 1 751 m. Nedbørsmaksimum (Østrem et al. 1973 s. 34) ligg på over 4 000 mm årleg i området Svartisen, Vesterdalen og Storstvatnet. Frå dette området minkar nedbøren både når vi går austover og vestover. Grovt sett ligg årsnedbøren på 2 500 - 4 000 mm i øvre Blakkådalen (Mæltik), øvst i Gråtådalen, ved Bogvatnet (Čoamotisjáv'ri) og kring Storglomvatnet. Eit område frå Mo, oppover Dunderlandsdalen og Stormdalsfjella har mellom 2 000 og 2 500 mm. I same nedbørsintervallet ligg også dei indre fjordstrøka vest for Svartisen. Bjøllånes og dei nedre delane av Bjøllådalen har 1 500 - 2 000 mm. Det same gjeld dei øvre delane av Lønselva (Luonosjåkka) og fjella kring Ballvatnet (Bálláv'ri). Mellom 1 500 og 1 000 mm årsnedbør har vi i dei øvre delane av Bjøllådalen, i Tollådalen, ved Rams-gjelvatnet, ved Kvitbergvatnet, nedover Saltdalen og i dei midtre fjordstrøka i vest. Årsnedbøren er lægst (under 1 000 mm) i regnskuggen øvst i Saltdalen, ved Kjemåga (Gieb'dnijákka) og i Junkerdalen (Jun'kar). Fordelinga av årsnedbøren gir tilsvarande skilnader i snødekket som har betydning for fjellvegetasjonen og utbreiinga av høgdelagsbelta (jfr. Aune & Kjærem 1977b).

Figur 2. Standard månedmiddeltemperaturar for målestasjonane Tonnes (Lurøy) (15 m o.h.), Glomfjord (Meløy) (39 m o.h.), Mo i Rana III (Rana) (51 m o.h.) og Rognan (Saltdal) (28 m o.h.). Årsmiddeltemperaturane er for Tonnes 5,8 °C, for Glomfjord 5,2 °C, for Mo 3,1 °C og for Rognan 2,9 °C. Etter Bruun (1967)

Når det gjeld temperaturtilhøva, kjenner vi berre til data frå tre målestasjonar innafor området (Bruun 1967). Det er stasjonane Mo i Rana, Båsmoen (like vest for Mo) og Glomfjord. Like nord for området ligg stasjonane Klettkovfjellet, Rognan og Sulitjelma. Like vest for området ligg Tonnes (Lurøy kommune). Figur 2 viser månads- og årsmiddeltemperatur for stasjonane Tonnes, Glomfjord, Mo i Rana III og Rognan. Figuren viser at temperaturklimaet er kystprega (oseanisk) i fjordstrøka. Tonnes og Rognan har begge milde vintrar og ein årssamplitude kring 15° C. Mo i Rana og Rognan har meir innlandsprega (kontinentalt) temperaturklima med kaldare vintrar, men varme somrar. Årsamplituden er over 20° C. Om vi hadde hatt målingar frå stader som ligg lenger inne i landet og meir i livd for vestaveret, ville nok dei kontinentale trekka vore enda tydelegare. Det er truleg tilfelle i Lønsdalen, Junkerdalen og Beiardalen (jfr. Moe 1977). I dalføra nærast Svartisen må vi rekne med at kalde brevindar kan senke temperaturen monnaleg.

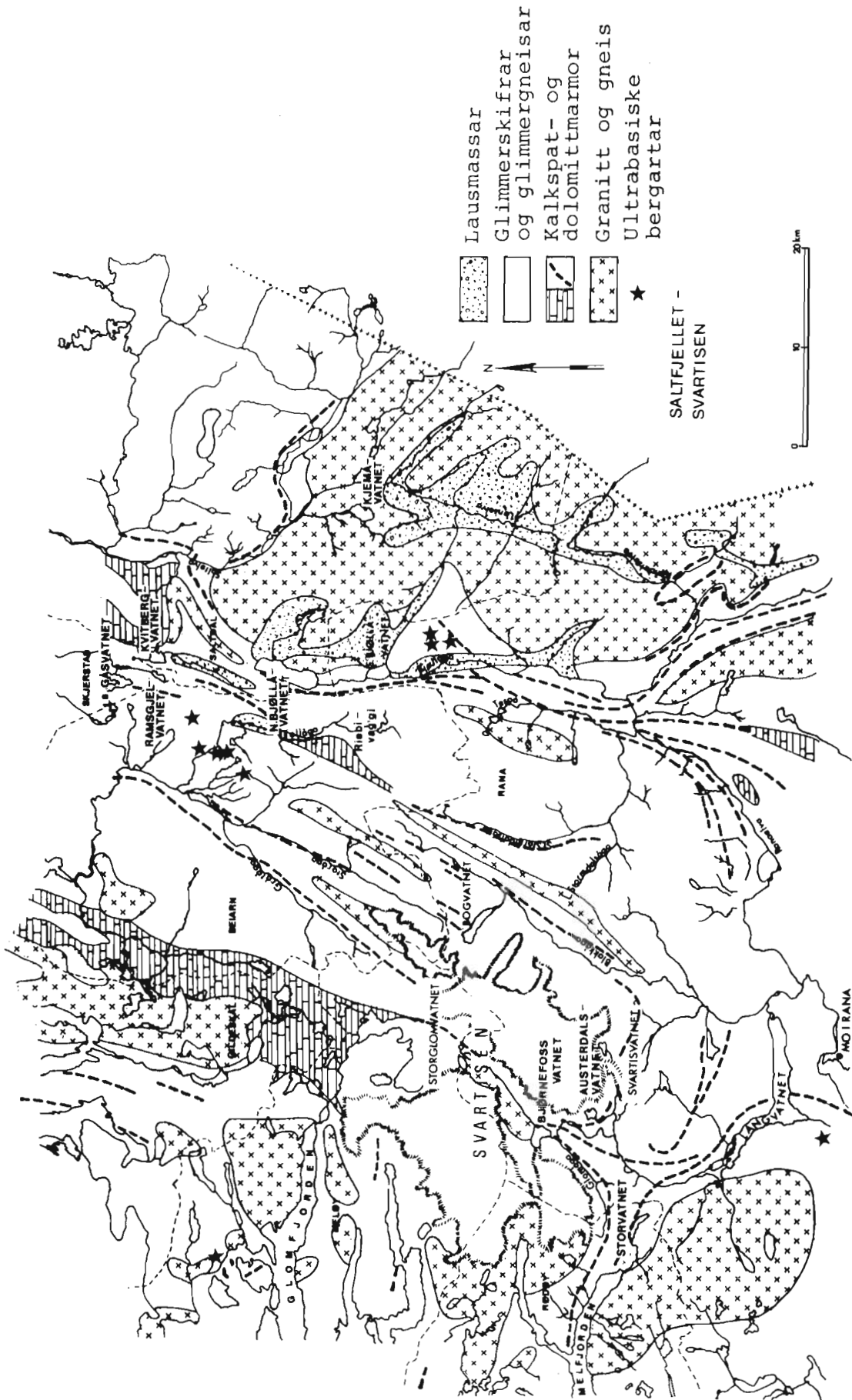
GEOLOGI

Norges geologiske undersøkelser har dei siste åra kartlagt både berggrunn (NGU-rapport nr. 1502A) og kvartærgeologiske tilhøve (NGU-rapport 1502B) i Saltofjellet/Svartisen-området. Figur 3 viser ei forenkla geologisk skisse etter desse rapportane.

Aust for Bjøllådalen og sør for Junkerdalen er det eit stort område med grunnfjell. Dette er sure og tungtvitrande granittar og granittiske gneisar. I fjordstrøka i vest er det også fleire område med liknande sure bergartar. Forutan prekambrisk grunnfjell, er det her også ein del eruptivbergartar som truleg er kaledoniske.

Ulike glimmerskifrar dominerer i dei sentrale delane av området. Dette er meir eller mindre lettvitrande bergartar som kan gi eit godt substrat for planter. I skiferområda finst det ofte striper, eller stundom breiare gangar, med marmorberg som ofte har særskild rik flora. Hovuddalføra, som alle går i retning nordaust eller sørvest, følgjer slike kalksteinssoner.

Det finst også ein del kollar og fjell med basiske eller ultrabasiske bergartar. På austsida av Bjøllådalen har vi Kjømpåtinden

Figur 3. Grovt oversyn over berggrunn og lausmassar, etter NGU-rapport nr. 1502 A

og Čampo med serpentinit. Nedst i Tollådalen ligg Tellingena med amfibolitt/gabbro.

Kvartære avsetjingar (lausmassar) finst for det meste i dalføra. Største lausmasseområdet ligg i Lønsdalen (Luonasvåg'gi). Elles er det monnalege avsetjingar i og aust for Bjøllådalen, i Tollådalen, i Harodalen og i Junkerdalen. Nærare detaljar finst i NGU-rapportane nr. 1337B og nr. 1502B.

III. MATERIALE OG METODAR

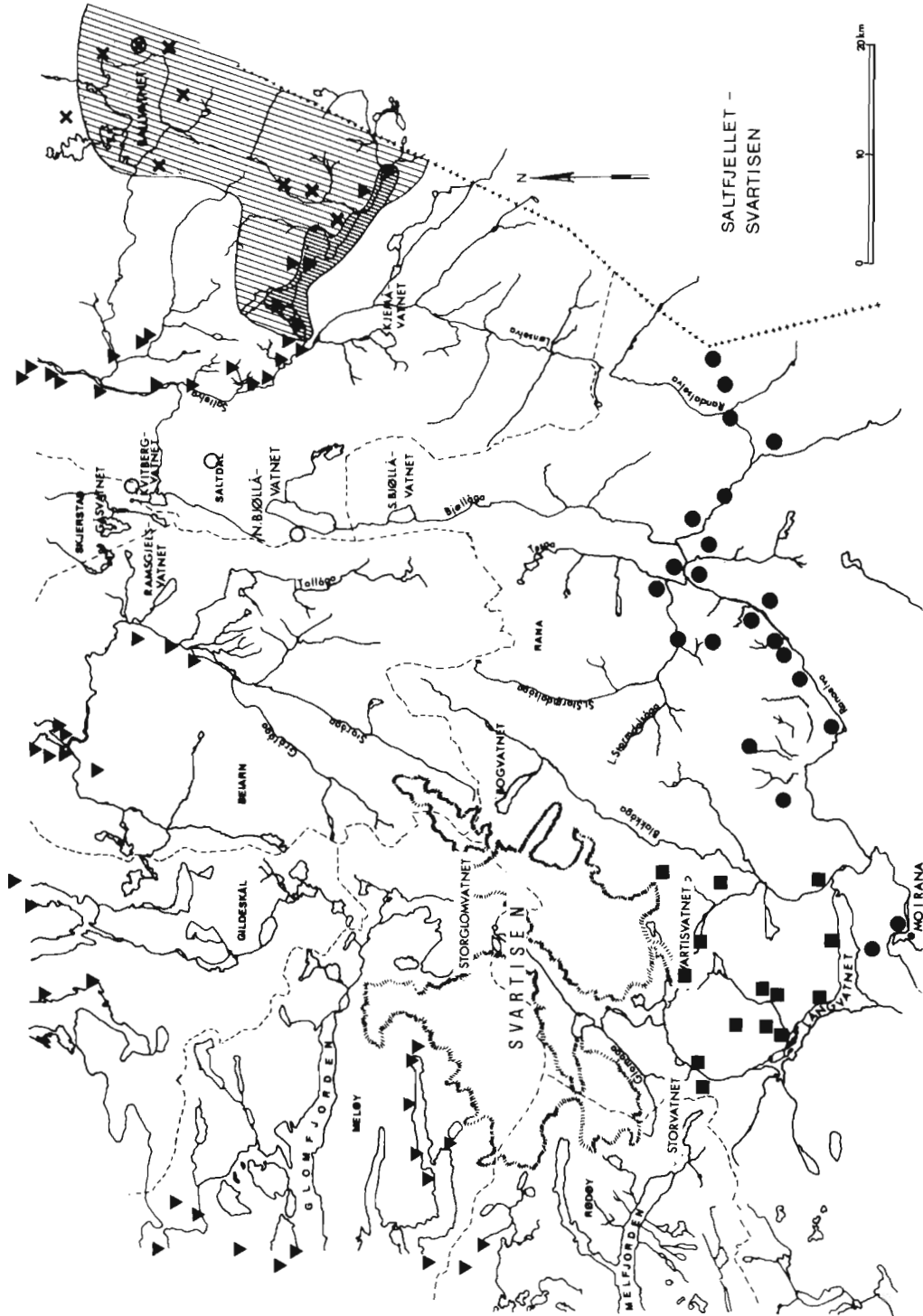
TIDLEGARE UNDERSØKINGAR

Det har gjennom åra vore mange botanikarar som har samla planter og gjort undersøkingar innafor kartområdet, men heller få har vore inne i sjølve Saltfjellet/Svartisen-området. For Rana kommune gir Dahl (1912) eit oversyn over det meste som var gjort fram til ca. 1910 (jfr. også Sivertsen 1974). For Saltdal kommune finst det eit tilsvarande oversyn, med hovudvekt på Junkerdalen, hos Dyring (1900). Når det gjeld kommunane Rødøy, Meløy, Gildeskål, Beiarn og Saltdal har Norman (1894, 1900) omlag 50 "speciallokaliteter" innan kartområdet.

Figur 4 viser lokaliseringa av nokre av dei viktigaste undersøkingane fram til andre verdskrigen. Figur 5 viser nyare undersøkingar.

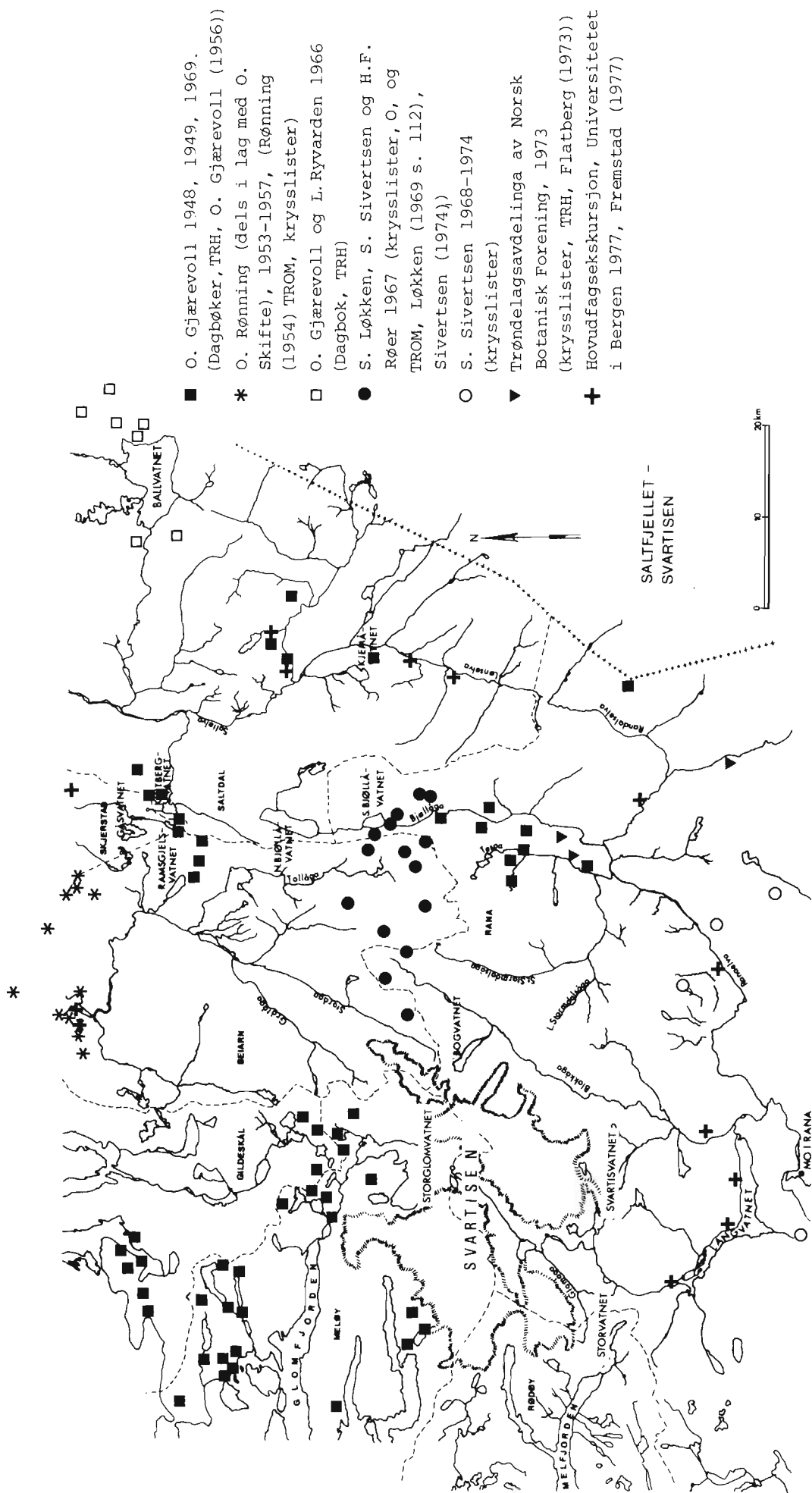
I tillegg til dei som alt er tekne med på desse figurane, er det grunn til å nemne fleire personar som har drive floraundersøkingar i området. Den svenske kyrkoherden og botanikaren Lars Levi Læstadius gjekk i 1819 opp Dunderlandsdalen og Randalen (Gubbeltådalen?) over til Pite Lappmark i Sverige. Frå denne turen rapporterer han mellom anna lodnemyrklegg (*Pedicularis hirsuta*) frå "Kåbdespakte ofvan Randalen" (sjå merknad på s. 31). I 1825 gjekk han frå Saltdalen, via Ballvatnet til Mavasjaure i Sverige. På denne turen gjorde han det første funnet i Norge av bergjunker (*Saxifraga paniculata*) aust for Ballvatnet. Læstadius (1827) skildra arten som ein varietet av bergfrue (*S. cotyledon* var. *glabrata*).

- ////// Dyring (1900)
- ////// Detailundersøkingar av Joh. Dyring i 1893, 1897 og 1899. (Dyring 1900)
- A. Blytt og W. Arnell i 1870 (Blytt 1872)
- ▼ J.M. Norman i 1876-1886 (Norman 1894, 1900)
- O. Dahl 1910-1912 (Dahl 1912)
- O. Dahl og R. Nordhagen i 1920 (sjå Nordhagen 1921, 1965)
- ✕ R. Nordhagen i 1933 (Nordhagen 1934, 1965)

Figur 4. Lokaltetsoversyn for botaniske undersøkingar før 1940

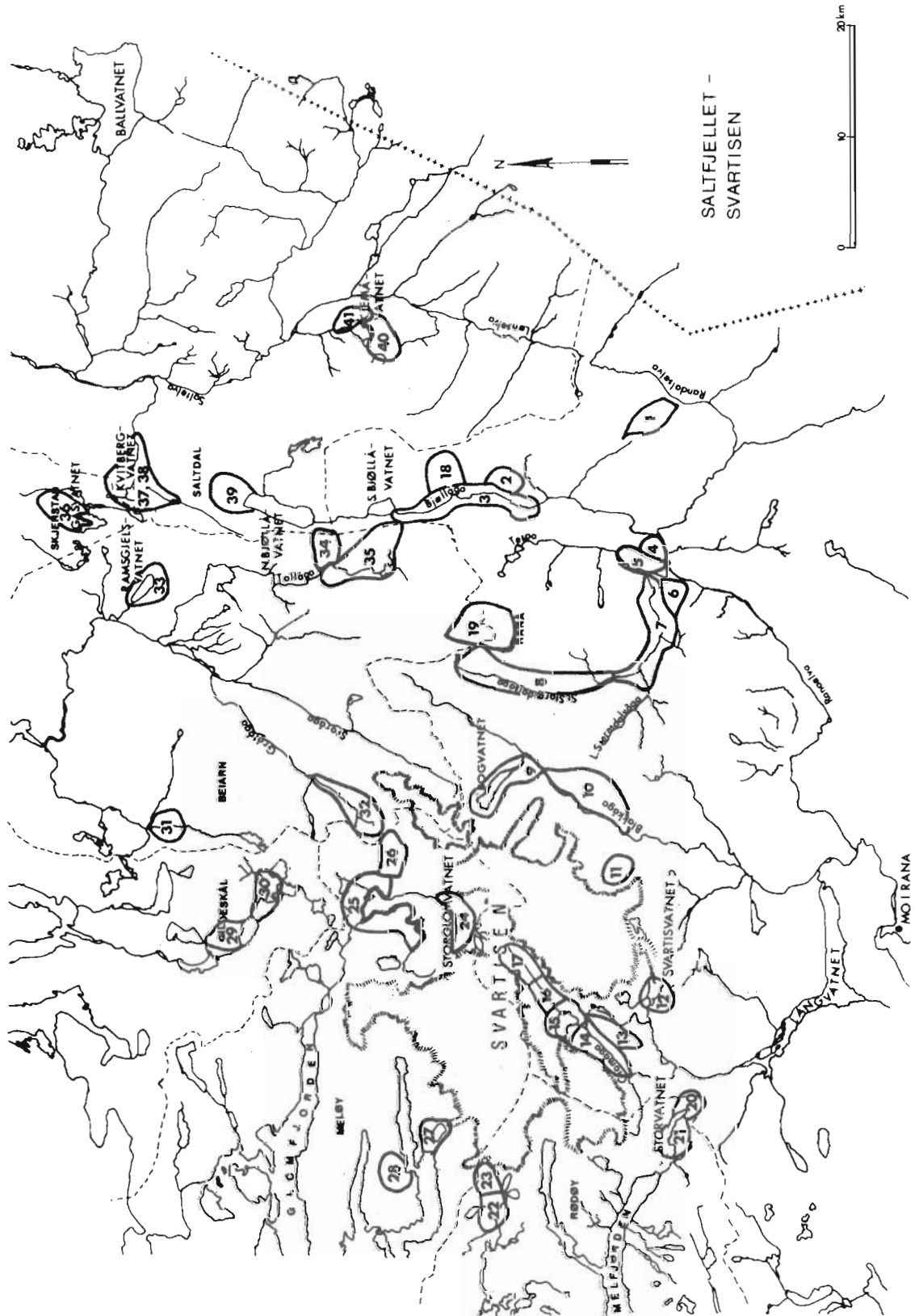

Figur 5. Lokaltetsoversyn for botaniske undersøkingar etter 1940. TRH, TRO, O = Herbarielegg i Trondheim, Tromsø og Oslo

Nr	Kommune	Lokalitet	UTM	Registrator/År	Nr	Kommune	Lokalitet	UTM	Registrator/År
1	Rana	Bolnadal	WP 07/08	EIA 1976	22	Rødøy	Reppa-Rismålsbekken	VP 39	EIA,OK 1977
2	"	S. og n. Kjerkesteinen	WP 08/09	EIA,AM,OK 1976	23	"	N., m. og Ø. Rismålsvatnet	VP 49	EIA,OK 1977
3	"	Bjøllådalen (samlet.)	WP 08/09	EIA m.fl. 1975	24	Meløy	Storglomvatnet (S-sida)	VP 69	EIA,OK 1976
4	"	Storlia-Bjøllånes	VP 97	EIA 1976	25	"	Storglomvatnet (N-sida)	VQ 60	EIA,OK 1976
5	"	Tespålen-Høgstlandet	VP 97	AM 1976	26	"	Glomdalen	VQ 60/70	EIA,OK 1976
6	"	Ørtfjellet (Stormdalsida)	VP 97	EIA 1976	27	"	Engøyra-Engabreen	VP 49	EIA,OK 1977
7	"	Stormdalen (samleliste)	VP 87/97	EIA m.fl. 1975-76	28	"	Holandsfjorden, V for Brattland	VQ 40	EIA,OK 1977
8	"	St. Stormdalen	VP 88/89	OK,SAH 1976	29	Gildeskål	Langvatnet-Fellvatnet	VQ 61	EIA,MN 1976
9	"	Bogvatnet (+ Heinfjellet)	VP 79	EIA,EF 1976	30	"	Fellvatnet-Segivatnet	VQ 61	EIA,MN 1976
10	"	Blakkådalen (A-sida)	VP 79	EIA,EF 1976	31	Beiarn	Arstaddammen	VQ 72	MN 1976
11	"	Bjøllådalen (V for Blakkåga)	VP 68	OK 1976	32	"	Øvre Gråtådalen	VQ 70	EIA 1976
12	"	Austerdalsismorenen	VP 57	RE 1976	33	"	Ramsgjelvatnet	VQ 92	EIA,OK 1975
13	"	Pikhaugane-Bjørnefossen	VP 58	EIA,OK 1975	34	"	Litleskaret-Lomvatna	VQ 90	EIA,AM,OK 1976
14	"	Vesterdalen, S for Bjørnefossen	VP 58	RE 1976	35	"	Riebivåg'gi og Bukkhaugen	VQ 90	EIA,OK 1975
15	"	Vesterdalen, Flatismorenen	VP 58	RE 1976	36	Skjerstad	Vestermoen-store Gåsvatnet	WQ 02/03	MN 1976
16	"	Vesterdalen, Bj. fossen-Breitd.	VP 58	RE 1976	37	Saitdal	Kvitbergvatnet (S, A og N)	WQ 02	EIA,OK 1975
17	"	Vesterdalen, Breitind-vatn 641	VP 58/69	RE 1976	38	"	Kvitberget-Harodalen-Jarbrudalen	WQ 02	MN 1976
18	"	Kjempåtinden	WP 09	EIA 1976	39	"	Bjøllåvasstua-Steinfjellet	WQ 01	EIA,AM,OK 1976
19	Rana/Beiarn	Riebivåg'ka-Hedningfjella	VP 99	OK,SAH 1976	40	"	Kjemåvatnet (A, S, SV)	WQ 01	EIA,OK 1975
20	Rødøy	Storvassdalen-Storvasslia	VP 47	EIA,OK 1975	41	"	Kjemåvatnet (NV)	WQ 10	EIA,OK 1976
21	"	Storvatnet (S, V og N)	VP 47	OK,BB 1976					

AM = Asbjørn Moen, BB = Bjarne Berre, EF = Eigil Forbord, EIA = Egil Ingvar Aune,
OK = Odd Kjærem, RE = Reidar Elven, SAH = Svein Aage Hatlelid

Figur 6. Oversyn over lokalitetar for krysslister opptekne i samband med det botaniske Saltfjellet/Svartisen-prosjektet i åra 1975-77.

Søren Chr. Sommerfelt som i seks år var sokneprest i Saltdalen, publiserte i sin "fysiske-økonomiske Beskrivelse over Saltdalen" eit oversyn over floraen i Saltdalen der det er med vel 400 artar av høgre planter (Sommerfelt 1827). Den tyske botanikaren Chr. Fr. Lessing gjorde kring 1830 ei lengre reise i Norge og Sverige og vitja da bl.a. Gildeskål og Saltdal (Lessing 1831). Fleire norske og svenske botanikarar og plantesamlarar har opp gjennom åra vitja Saltdalen og Junkerdalen. Svenskane A. Drake, F. Unander og G. Tiselius fann i 1854 grønlandsstorr (*Carex scirpoidea*) som ny art for Europa under Solvågtinden (Dyring 1900, s. 277). To andre svenskar, L. Schlegel og H.W. Arnell var i 1869 i Beiarn og Saltdalsfjella og gjorde store innsamlingar. L.M. Neuman og E. Vetterhall botaniserte i 1904 i Saltdalen og i fjella kring Sulitjelma. Etter tilvising frå bergingeniør Carlson i Sulitjelma fann dei nye lokalitetar for bergjunkeren på Råstnivarri nord for Ballvatnet (Neuman 1905) Nordmennene R.E. Fridtz og B. Kaalaas gjorde i 1894 undersøkingar i Rana, mellom anna i Dunderlandsdalen nord til Bjøllånes og Tespdalen. I 1889 og 1916 var Fridtz i Junkerdalen og fjella i kring. På turen i 1889 påviste han tindved (*Hippophaë rhamnoides*) i Junkerdalsura. Finlendingen E. Häyrén botaniserte i 1916 i Saltdalen og Junkerdalen. Häyrén fann m.a. ein ny lokalitet for grønlandsstorr 3-4 km vest for den "klassiske" lokaliteten (Häyrén 1919).

I dei siste 30 åra er det fleire som har gjort innsamlingar og registreringar i ulike delar av området. Forutan dei som er nemnte på figur 5, kan nemnast Th. Vogt, J. Reiersen, P. Straumfors, K. Nordnes, H.I. Høeg og G. Engegård (jfr. Engegård 1970, 1971, Høeg 1972).

EIGNE UNDERSØKINGAR

Figur 6 gir eit oversyn over områda som vi har fått laga krysslister for i Saltfjellet/Svartisen-prosjektet sin regi. Ei kryssliste er ei liste der ein noterer dei planteartane som ein har sett i eit bestemt område. I alt har vi fylt ut vel 40 slike lister for området. Av plantegeografisk interessante artar og artar som er vanskeleg å artsbestemme ute, har vi samla materiale som er pressa og levert herbariet ved DKNVS, Museet (TRH). Også

utanom dei områda som vi har dekt med krysslistene har vi gjort ein del dagboksnotat og innsamlingar. Særleg gjeld dette i dei områda som vi gjekk over i samband med vegetasjonskartlegginga (Aune & Kjærem 1977 a og b). I alt har vi samla omlag 770 karplantekollekt. Vi har også samla ein del kryptogamar, særleg mosar, men denne plantegruppa blir ikkje nærare omtala i denne rapporten.

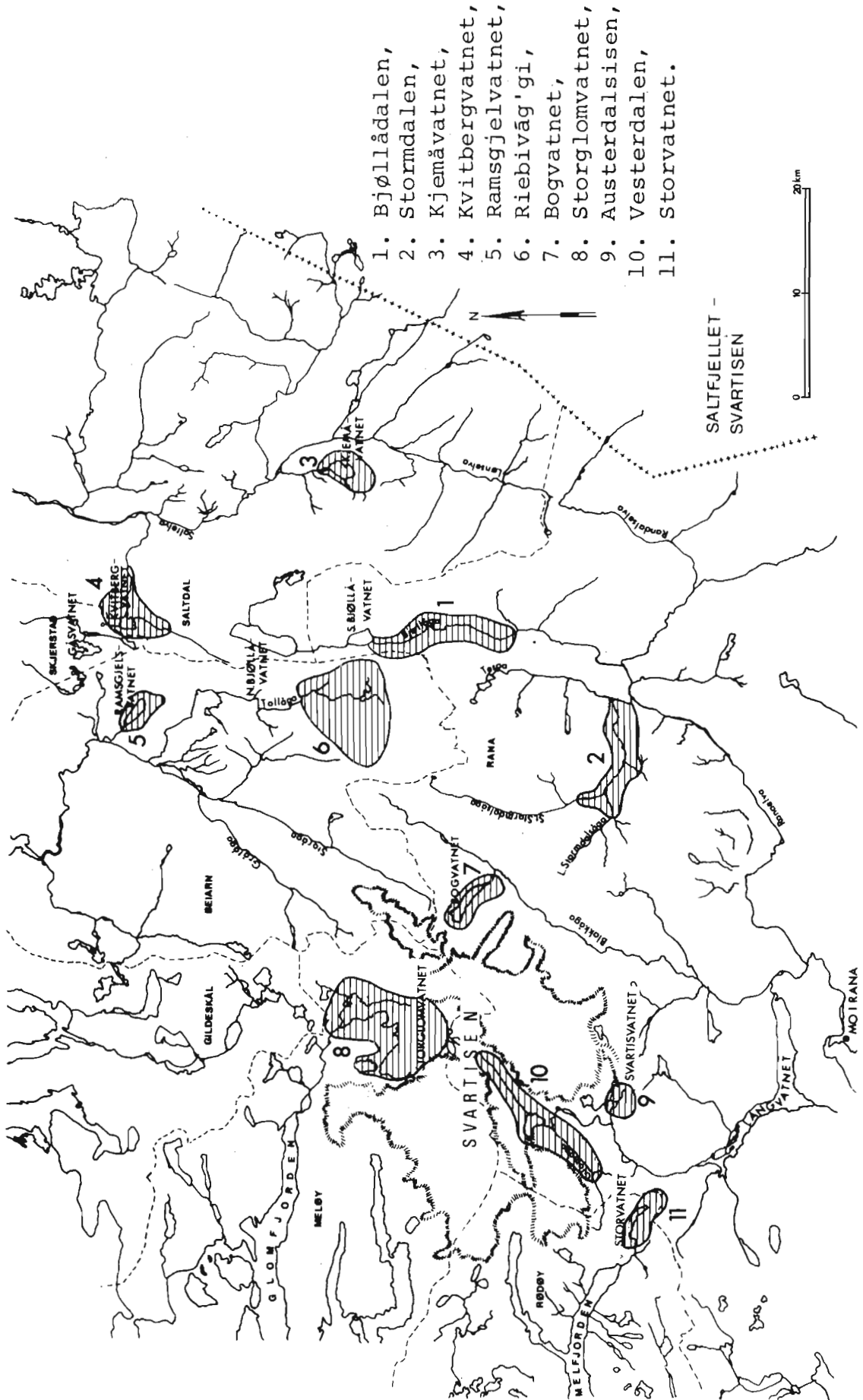
PLANTENAMN

Dei norske plantenamna følgjer med små rettskrivingsavvik Lid (1974). Når det gjeld dei vitskaplege namna og artsoppfatninga (taksonomien) har vi stort sett følggt Flora Europaea (1964-1976) med dei rettingane som er gjorde i Atlas Florae Europaeae (1973-1976). Einfrøbladingar (Liliopsida) er til no ikkje komne med i Flora Europaea, og for denne gruppa har vi følggt Lid (1974) med nokre endringar. Dei aktuelle artane av slekta *Scirpus* s.l. er førte til slektene *Eleocharis* og *Trichophorum* (jfr. Lid 1974 s. 148). Namnebruken innan slekta *Agrostis* er i samsvar med Widén (1971). I høve til Lid (op.cit) er det også gjort nokre endringar i autorsiteringa.

IV. FLORAEN

INNDELINGA AV FLORATABELLEN

Tabell 1 er eit mest mogleg fullstendig oversyn over dei artane som er registrerte i området, anten av oss eller av andre. Sjå likevel dei atterhalda som er tekne på s. 7. Tabellen viser spesielt førekomsten av artane i dei dalane som er eller har vore på tale som reguleringsmagasin og kring dei vatna som er tenkt regulerte, i alt 11 område. Avgrensinga av desse områda er vist på figur 7. For artar som ikkje er funne i noko av dei 11 områda, eller der det av andre grunnar er av interesse, er utbreiinga i Saltfjellet/Svartisen gjeven i merknadsrubrikken. Når det i

Figur 7. Oversynskart over dei områda som har fått eigen kolonne i tabell 1

kolonnen for Kvitbergvatnet står n, tyder det at arten berre er sett i Jarbrudalen på strekinga Stolpen - Jarbrua. Ein t i kolonnen for Ramsgjelvatnet tyder at arten er notert på Ramsgjeltinden (Rænskildčåk'ka) av Gjærevoll (dagbok 1948). B i kolonnen for Austerdalsisen viser at arten er notert på Burfjellet av Dahl (1912).

Høgdelagsinndelinga

For kvar art er det notert kva for høgdelagsbelte han vanlegvis finst i. Med grunnlag i plantedekket har vi delt området i fem høgdelagsbelte (figur 8). Dei øvre grensene for desse vegetasjonsbelta varierer mykje med lokalklimaet. Beltegrensene ligg høgst i solvendte skråningar og lune søkk, og lågare dess nærare breisområda vi kjem. Grensene ligg også jamt over lægre nær kysten enn inne i landet.

Til *barskogsbeltet* (Ba) har vi rekna alle dei nedre delane av området opp til dei øvste barskogsførekomstane. Så godt som all dyrkamarka ligg i dette beltet. Øvste grensa for barskogsbeltet ligg for det meste mellom 300 og 400 m.

Bjørkeskogsbeltet (Bj) går frå barskogsgrensa og opp til skogsgrensa. Denne grensa ligg oftast mellom 500 og 700 m.

Øvre grensa for *lågfjellet* (L) har vi sett ved dei øvre førekomstane av blåbærheiar eller vierkratt. Øvre avgrensinga av lågfjellet ligg jamt over på 800-1000 m.

Den øvre grensa for *mellomfjellet* (M) blir sett der dei samanhangande plantesamfunna løyser seg opp i småflekkar. Dette skjer i omlag 1000-1200 meters høgde.

I *høgfjellet* (H) er det mest grus, stein- eller blokkmark, eventuelt også snø og is. Urter og grasvokstrar finst berre som spreidde einskildindivider.

Vegetasjonstypane

For kvar art er vist kva for vegetasjonstypar han er funnen i innan området. Vegetasjonstypane har fått same tal- og bokstavkode som hos Aune & Kjærem (1977b, s. 22-62). Der vil ein finne ei fylldigare skildring av dei fleste typane.

Fjellvegetasjon

1a. Greplyng-rabbesivhei, 1b. Blåbær-blålynghei, 1c. Reinrosehei, 1d. Lågurteng (dels snøleie), 1e. Høgstaudeeng og rik fukteng, 2a. Rabbesiv-musørehei, 2b. Fattignøleie, 2c. Reinrose-musørehei.

Vass-, sump- og kjeldevegetasjon

3b. Flytebladsvegetasjon, 3c. Høgstorrsump, 3d. Fattigkjelde, 3e. Rikkjelde.

Myrar

4a. Nedbørsmyr, 4b. Fattigmyr, 4d. Rikmyr.

Skogar

5a. Kreklingbjørkeskog (inkl. røsslyng-fuktbjørkeskog), 5b. Blåbær/bregnebjørkeskog (inkl. blåbær-fuktbjørkeskog), 5c. Kalkbjørkeskog, 5d. Lågurtbjørkeskog (inkl. lågurt-fuktbjørkeskog), 5e. Høgstaudebjørkeskog (inkl. rik fuktbjørkeskog), 6a. Lyngrik barskog (inkl. røsslyng-fuktbarskog), 6b. Blåbær/bregnebarskog (inkl. blåbær-fuktbarskog), 6c. Kalkbarskog, 6d. Lågurtbarskog (inkl. lågurt-fuktbarskog), 6e. Høgstaudebarskog (inkl. rik fuktbarskog), 7e. Hegg-gråorskog, 9. Varmekjær lauvskog.

Andre areal

0. Ulike pionersamfunn, 8. Kulturmark (dyrkamark, beite osv.), Δ. Urer, blokkmark, grus o.l., Å. Berg i dagen, bergvegger, berghyller.

I tabell 1 er typekodene samanskrivne for å spare plass, slik at t.d. "5abd" tyder at arten kan vekse i typane 5a, 5b og 5d. Tabellen må ikkje tolkast som noko fullstendig oversyn over kva slags vegetasjon dei ulike artane veks i. For mange artar er materialet vårt alt for mangelfullt. Når det gjeld andre artar vil heller ikkje den inndelinga i vegetasjonstypar som er nytta her, gi noko tilfredsstillande bilete av økologien til arten.

PLANTEGEOGRAFISK OVERSYN

Hovudutbreiinga til karplantene i Skandinavia er godt kjent. Utbreiingskart finst hos Fægri (1960) og Hultén (1971). Mange artar har omlag same utbreiingsmønsteret. Slike artar blir av plantegeografane samla i grupper som blir kalla *floraelement* (sjå t.d. Gjærevoll 1973). I rubrikken "plantegeografisk gruppe" i tabell 1 er seks floraelement skilde ut: Kystplanter - Ky, austlege artar - A, sør-austlege artar - SA, nordlege artar - N, sørlege artar - S og fjellartar - F. Artar med veik tilknytning til ei gruppe har fått parentes kring gruppesymbolet. (A) tyder t.d. svakt austleg art. Mange artar er ikkje bundne til noko bestemt element, ofte er dei vanlege over heile landet. Slike artar ("ubikvistar") har ikkje fått symbol i båsen for plantegeografisk gruppe.

Kystplanter

Kystplanter, også kalla vestlege eller oseaniske artar, er artar som synest å trivast best i eit oseanisk klima. Karakteristisk for dette klimaet er etter måten milde vintrar, oftast kjølege somrar og mykje nedbør. Dei mest oseaniske planteartane finst i Norge berre på Vestlandet frå Møre og sørover. Men ei rekkje andre artar, som blir kalla suboseaniske, veks både lenger inn i landet og lenger nord. Dei finst i kyst- og fjordstrøk frå Østfold til Lofoten. I tabell 1 er det med fem artar som er kalla kystplanter: Bjønnekam (*Blechnum spicant*), rome (*Narthecium ossifragum*), vårmarihand (*Orchis mascula*), smørtelg (*Thelypteris limbosperma*) og grønstorr (*Carex tumidicarpa*). Bjønnekam og rome har omlag same utbreiinga i området, sjå figur 21. Dei går i Rana inn til dei nedre delane av Blakkådalen og Vesterdalen, finst i fjordstrøka vest for Svartisen og ved Beiarn. Dei andre tre kystartane synest noko meir sjeldsynte og bundne til fjordstrøka i vest. Forutan desse fem artane kan også skrubbær (*Cornus suecica*), bråtestorr (*Carex pilulifera*) og ryllsiv (*Juncus articulatus*) seiast å vera svakt kystbundne, men den førstnemnte er vel meir ein nordvestleg enn eigentleg oseanisk art.

Austlege og søraustlege artar

Austlege artar finst berre i dei austlegaste delane av Norge. Dei artane som blir rekna til dette elementet, representerer fleire ulike utbreiingsmønster om vi ser dei i ein større samanheng. Typisk for mange av dei er at dei i Norge finst i dei indre austlandsfylka, i indre Trøndelag, i grensestrøka i Nordland og Troms, på Finnmarksvidda og i Sør-Varanger. Elles i Fennoskandia manglar desse artane i Danmark og i sørvestre Sverige. Nokre artar har eit meir nordleg utbreiingsareal og går berre sør til Dalarna i Sverige og nordre Österbotten (Pohjois-Pohjanmaa) i Finland. Årsakene til eit austleg utbreiingsmønster kan dels vera historisk og dels klimatisk. Dei austlege artane har vandra inn i Fennoskandia frå aust eller nordaust, og nokre av dei har kanskje ikkje rukke å spreie seg lenger vest til no. Andre av dei kan trivast best i eit kontinentalt klima.

Gran(*Picea abies*) er ein klart austleg art i Norge. I vårt område finst det samanhengande granskogar i dalføra i Rana nord til omlag 66° 30' (fig. 22). Den nordlegaste granskogen er på Granneset ved samlaupet Stormdalsåga-Tespa. Her er eit 1 200 daa stort areal administrativt freda som skogreservat. I Bjøllådalen har vi observert einskildgraner like nord for polarsirkelen. Nord for Saltfjellet er det rapportert berre mindre holt med "villgraner" i Saldal, Beiarn, Gildeskål og Fauske (Hall 1884, Dyring 1900, Norman 1900, jfr. fig. 22). Grana har truleg vandra inn i området frå sør (jfr. Moe 1970b) og er truleg framleis på marsj nordover. Ved Bjøllånes ser det ut til at det er dei fattige til middels rike vegetasjonstypene som først blir erobra. Granskogane her er mest av blåbær- og småbregnetypen, sjå vegetasjonskartet hos Aune & Kjærem 1977b.

I tabell 1 er fjorten artar kalla austlege, og i tillegg er enda omlag tjue artar rekna for svakt austlege. Fleire av dei austlege artane er berre kjent frå Saltdal kommune eller dei austlege delane av Rana. Austlege artar som berre er funne i området Saltdalen-Junker-dalen er gulsymre(*Anemone ranunculoides*), haustmarinøkkel(*Botrychium multifidum*), jemtlandsstorr(*Carex jemtlandica*) og nøkkesiv(*Juncus stygius*). Blokkevier(*Salix myrtilloides*) er forutan frå Junker-dalen også rapportert frå Solvikmarka i Fauske (Sommerfelt 1827, Norman 1900). Artar som både

er kjent frå Saltdal og Rana (Dunderlandsdalen) er myskemaure (*Galium triflorum*), vassreverumpe (*Alopecurus aequalis*), nubbestorr (*Carex loliacea*) og gullull (*Eriophorum brachyantherum*). Åkerbær (*Rubus arcticus*, fig. 23) er berre kjent frå Rana: Stormdalen, Virvassdalen og kanskje Bjøllådalen. (Ei gruppe svenske turistar har i alle fall notert i hytteboka i Midtistua at dei har sett arten nær hengjebrua øvst i Bjøllådalen.)

Fem av artane i området har ei meir søraustleg kontinental utbreiing. Desse er hengjebjørk (*Betula pendula*), tysbast (*Daphne mezereum*), marisko (*Cypripedium calceolus*), flugeblom (*Ophrys insectifera*) og storrap (*Poa remota*). Hengjebjørka er kjent frå Junkerdalsura. Utbreiinga av tysbast er vist på figur 25. Marisko er kjent frå eit fåtal kalkrike lokalitetar i Saltdal (bl.a. Junkerdalen og Kvitberget), Beiarn og Gildeskål. Flugeblomen finst også på kalk i Beiarn og Gildeskål (sjå Rønning 1954 og Fremstad 1977). Storrap er funnen i Saltdal (Junkerdalen) og Rana (Dunderlandsdalen).

Nordlege artar

Omlag tjue artar er i tabell 1 førte opp som nordlege eller svakt nordlege artar. Dei nordlege fjellartane er da ikkje rekna med her, da dei blir handsama særskilt seinare. Desse nordlege artane er inga veldefinert plantegeografisk gruppe. Fleire av artane kunne ha vore rekna blant dei austlege artane, da eventuelt som ei nordaustleg undergruppe. Mange av artane kan kallast subalpine og finst helst i bjørkebeltet og til dels også i lågfjellet. Desse subalpine artane er ofte langt vanlegare i Nord-Norge enn i Sør-Norge. Sett i ein europeisk samanheng er likevel ikkje alle desse artane nordlege, da dei forutan i Skandinavia, også finst i dei mellom-europeiske fjella (Gjærevoll 1973, s. 131). I nord går dei også oftare ned i låglandet. Døme på slike nordlege/subalpine artar er rips (*Ribes spicatum*), turt (*Cicerbita alpina*), fjellok (*Cystopteris montana*) og fjellminneblom (*Myosotis decumbens*). Av dei mest klart nordlege artane i området er lappmarihand (*Dactylorhiza lapponica* coll.) og bleikspøte (*Gentianella aurea*).

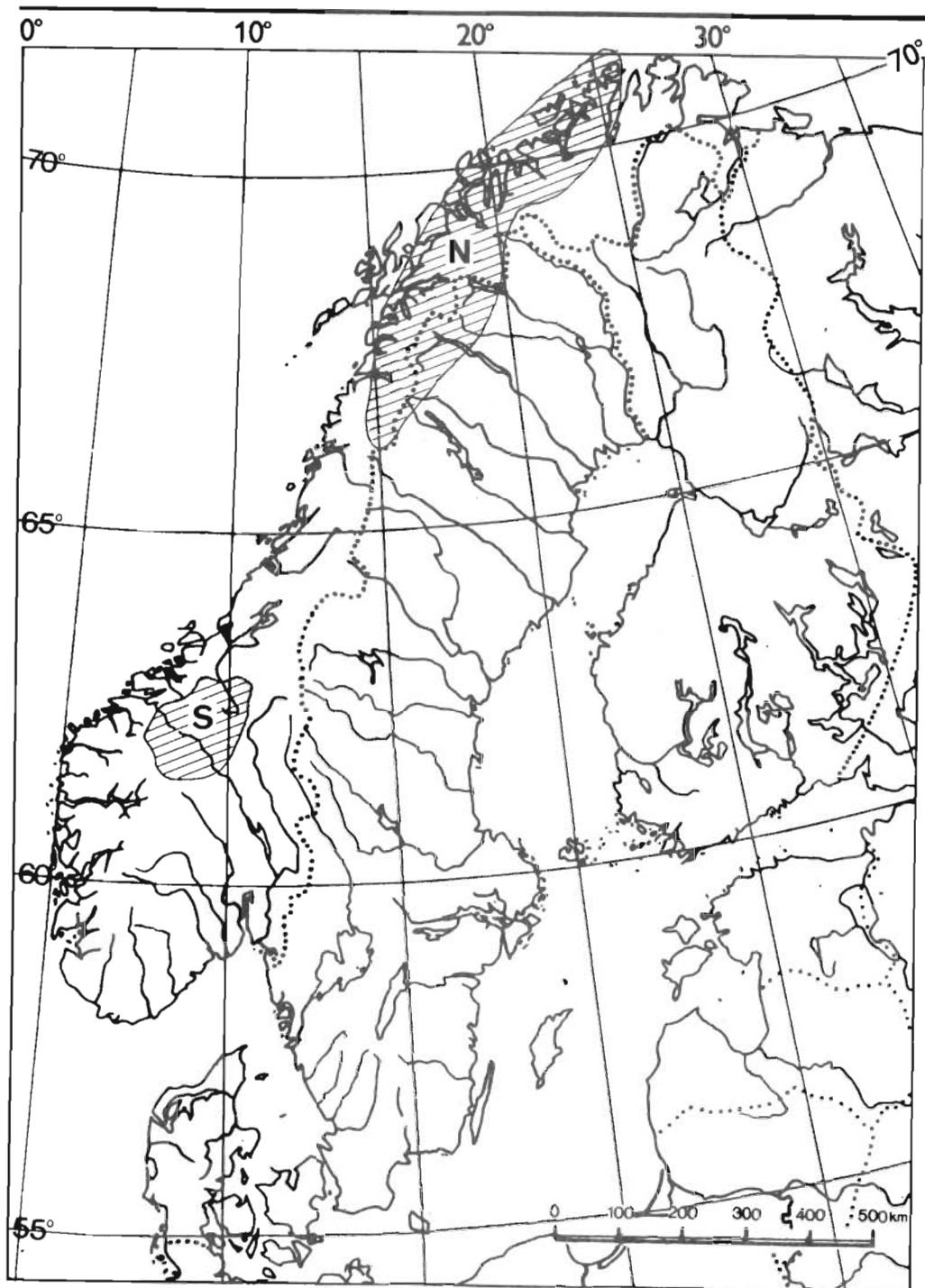

Varmekjære og sørlege artar

Til denne gruppa høyrer artar med ei sørleg utbreiing. Dei har gjerne utbreiingstyngdepunktet sitt i dei tempererte lauvskogane. Fleire artar finst i Norge mest i kyst- og fjordstrøka og kan kallast "varmekjære kystplanter". Andre artar har eit meir kontinentalt utbreiingsmønster og er vanlegast i innlandet i Sør-Norge. Det vil seie at dei finst på stader med høg sommartemperatur, men kan tåle låge vintertemperaturar. I tabell 1 er omlag femti artar kalla sørlege eller svakt sørlege. Desse varmekjære artane finst såpass langt mot nord berre på gunstige, oftast solvendte stader, helst i låglandet. Av dei mest typiske kan nemnast alm(*Ulmus glabra*) (fig. 26), trollbær(*Actaea spicata*), storklokke(*Campanula latifolia*) (fig. 27), gullstjerne(*Gagea lutea*), myske(*Galium odoratum*), lodneperikum(*Hypericum hirsutum*), kung (*Origanum vulgare*) (fig. 28) og skogvikke (*Vicia sylvatica*). Dei fleste av desse artane finst i Saltfjellet/Svartisen-området, i låglandet i Rana og på gunstige stader inne i fjordane i Rødøy, Meløy og Beiarn. Nokre av dei kjem også att i Saltdalen, spesielt i Junkerdalsura. Kung har etter Lid (1974) nordgrense i Meløy, men vi har ikkje funne belegg lenger nord enn til Rødøy. Men sist sommar (1977) vart arten funnen over 100 km lenger nord i Sørfold kommune (Arve Elvebakk, pers. meld.). Lokalitetar som har særleg mykje av slike varmekjære artar er liene på nordsida av Langvatnet i Rana, nordsida av Holandsfjorden i Meløy, Arstadlia i Beiarn og Junkerdalsura i Saltdal. Arstadlia har den nordlegaste kjente almeskogen i verda, Moe (1970a) har ved pollenanalysar vist at almen kom hit for berre 300-400 år sia. Tidlegare har det truleg også vakse alm ved Børvatnet i Bodø kommune, 16-17 km mot nord-aust (sjå Engegård 1969).

Fjellartar

Dette er artar som har hovedtyngda av utbreiinga si i fjellet. Tabell 1 viser at det i Saltfjellet/Svartisen er omlag 150 fjellartar. Kring 15% av desse har etter måten veik tilknytning til fjellet og går ofte ned i låglandet, særleg her nord i landet. Innan fjellplantene kan ein også skilje ut vestlege, austlege,

Figur 9. Kart som viser dei to fjellområda som har ein særleg interessant flora. Sørleg unisentrisk artar finst i området merka S. Nordleg unisentrisk artar finst i området merka N. Bisentrisk artar veks i begge områda. (Etter Gjærevoll 1973)

sørlege og nordlege utbreiingstypar, men det er vanlegast å dele fjellartane i fire plantegeografiske grupper:

- F - Artar som finst i heile fjellkjeda (ubikvistar)
- Fb - Bisentriske artar
- Fn - Nordleg unisentrisk artar
- Fs - Sørleg unisentrisk artar

I vårt område er dei tre første gruppene representerte.

Artar som finst i heile fjellkjeda

Stordelen av fjellplantene i Skandinavia finst i heile fjellkjeda. Slike artar blir kalla ubikvistar. Omlag 2/3 av fjellartane i undersøkingsområdet er ubikvistar. Utbreiingsmønsteret ymsar nok litt frå art til art. Særleg vil spesielle krav til jordsmonnet verke på utbreiingsmønsteret. Døme på ubikvistar som har små krav til jordsmonnet og er vidt utbreidde, er rypebær (*Arctostaphylos alpinus*), moselyng (*Cassiope hypnoides*), greplyng (*Loiseleuria procumbens*), fjellsvæve (*Hieracium alpinum* coll.), fjellsyre (*Oxyria digyna*), trefingerurt (*Sibbaldia procumbens*), fjellveronika (*Veronica alpina*), fjellfiol (*Viola biflora*), stivstorr (*Carex bigelowii*), rabbesiv (*Juncus trifidus*) og fjelltimotei (*Phleum commutatum*).

Andre ubikvistar krev kalk i jordsmonnet og er derfor noko meir sjeldsynte. Men dei finst likevel stort sett gjennom heile fjellkjeda, såframt det finst kalkbergartar. Eksempel på kalkkrevjande ubikvistar er: Rynkevier (*Salix reticulata*), reinrose (*Dryas octopetala*), fjellskrinneblom (*Arabis alpina*), fjellsnelle (*Equisetum variegatum*), fjellbakkestjerne (*Erigeron borealis*), fjelltistel (*Saussurea alpina*), bergstorr (*Carex rupestris*) og fjellrapp (*Poa alpina*).

Bisentriske artar

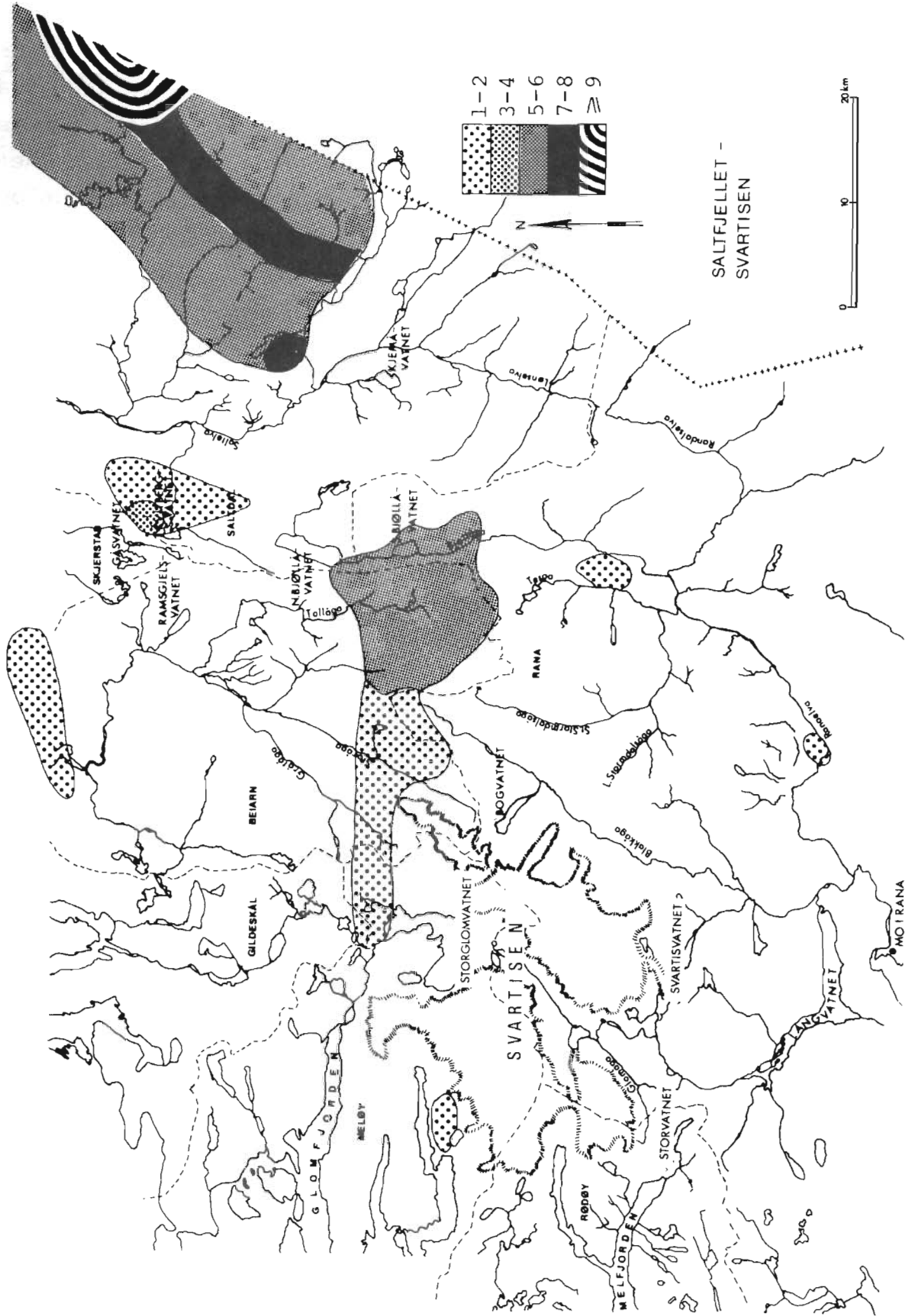
I plantegeografisk samanheng er dei "sentriske" fjellartane særleg interessante. Dette er fjellartar som har ei avgrensa utbreiing i Skandinavia. Dei grupperer seg på to skilde område.

Det eine området er i dei sentrale sørnorske fjellstrøka (Jotunheimen, Dovre, Sunndalsfjella og Trollheimen). Det andre området ligg i Nord-Skandinavia, stort sett nord for polarsirkelen (fig. 9). Artar som finst i begge områda kallast bisentriske. I undersøkingsområdet er det kjent i underkant av 30 bisentriske artar. Saltfjellområdet er særleg interessant av di fleire av dei bisentriske artane har sørgrensa for det nordlege utbreiingsområdet her. Dette gjeld alperublom (*Draba fladnizensis*) og lapprublom (*D. lactea*) som begge går sør til Bjøllådalsområdet. Stuttarve (*Sagina caespitosa*) har sørgrense på Tausafjellet i Saltdal kommune. Kvitstorr (*Carex bicolor*) (fig. 29) er kjent sør til Austerdalsisen (Elven 1978). Bergjunker (*Saxifraga paniculata*) er i nord berre kjent frå området nord og aust for Ballvatnet. Fem bisentriske artar har nordnorsk sørgrense innan undersøkingsområdet, men går lenger sør i Nord-Sverige. Dette gjeld lapprose (*Rhododendron lapponicum*) (fig. 30), høgfjellsklokke (*Campanula uniflora*), snørublom (*Draba nivalis*) (fig. 31), lodnebergknapp (*Sedum villosum*), og finnmarksrøyrkvein (*Calamagrostis lapponica*). Resten av dei klart bisentriske artane har nordnorsk sørgrense noko lenger sør, jamt over ved ca. 65° N. Snømure (*Potentilla nivea*) (fig. 32) og rosekarse (*Braya linearis*) (fig. 33) er døme på artar med slik utbreiing. Forutan dei klart bisentriske artane, finst det i undersøkingsområdet omlag 15 svakt bisentriske artar, der "gapet" mellom det sørlege og nordlege utbreiingsarealet er monnaleg mindre. Her kan spesielt nemnast mjukrapp (*Poa flexuosa*) som har norsk nordgrense i Saltdalsfjella. Arten synest elles vanlegast i dei vestre fjella, kring Svartisen. Figur 10 er ei skjematisk framstilling av utbreiinga til dei klart bisentriske artane i Saltfjellet/Svartisen-området. Kartet viser at det er flest bisentriske artar i dei austre Saltdalsfjella (Tausa-Nuor'tasav'lo), men at også ein stor del av dei finst vidare sør- og vestover til grensefjella mellom Beiarn og Rana. Vidare sørover mot Dunderlandsdalen minkar talet på bisentriske artar gradvis. I fjellstrøka sør for Dunderlandsdalen kjem nok ein del av dei att, men dette er ikkje markert på kartet. Vest for Svartisen er det ikkje kjent bisentriske artar. Det same gjeld fjella i Lønsdalsområdet. Dette siste kjem truleg mest av at dei fleste bisentriske artane er kravfulle når det gjeld berggrunnen, og derfor ikkje trivst i dette granittområdet.

Figur 11. Skjematisk oversyn over talet på nordleg unisentrisk artar (merka Fn i tabell 1) innan området

Nordleg unisentrisk artar

I alt blir omlag 40 artar rekna til dette utbreiingselementet. Tabell 1 viser at omlag 1/3 av desse går sør til området vårt. Fire planteslag (taksa) har sørgrense innan området. Brannmyrklegg (*Pedicularis flammea*) har sørgrense i Saltdalsfjella. Tromsvalmuen (*Papaver radicum* ssp. *hyperboreum*) har sørgrense søraust for Ballvatnet. Skjeggstorr (*Carex nardina*) (fig. 33) er kjent sør til Čampo på austsida av Bjøllådalen. Grønlandsstorr (*Carex scirpoidea*), som til liks med mange andre nordlege fjellartar er ein "grønlandsk-amerikansk" art, var lenge berre kjent frå Solvågtinden, som einaste lokalitet i Europa. I 1975 vart arten også funnen sør for Frostisen i Ballangen av konservator Ola Skifte, Tromsø Museum. Svartisvalmuen (*Papaver radicum* ssp. *subglobosum*) er berre kjent frå området Engabreen-Helgelandsbukken i Meløy. Nokre artar har nordnorsk sørgrense i området, men går lenger sør i Sverige. Dette gjeld kantlyng (*Cassiope tetragona*), sølvkattfot (*Antennaria villifera*) og fjellsolblom (*Arnica angustifolia* ssp. *alpina*) som alle er kjent frå fjellstrøka Junkerdalen-Ballvatnet. Dverglodnebregne (*Woodsia glabella*) finst også på Kvitberget og vidare sørover til søre Bjøllåvatnet i Rana. I ei særstilling blant dei nordlege fjellartane står kalkklok (*Cystopteris regia*) (ikkje skilt frå skjørlok i tabell 1) og reinfrytle (*Luzula wahlenbergii*) som begge går sør til Sylane (Trøndelag/Jemtland). Svartbakkestjerne (*Erigeron humilis*, fig. 34) er døme på ein art som også finst sør for Dunderlandsdalen. Lodnemyrklegg (*Pedicularis hirsuta*, fig. 35) har også norsk sørgrense i området. Vi har funne arten sør til Gilatinden i Rana. Læstadius (1827) rapporterer arten frå Gáv'desbák'ti, men det er uklart om han har sett han på norsk eller svensk side av grensa. Figur 11 er eit skjematisk oversyn over utbreiinga til dei nordleg unisentrisk fjellartane. Kartet viser at dei fleste av artane finst i Saltdalsfjella frå Junkerdalen til austom Ballvatnet. Elles er det eit interessant område lengst sør i Beiarn kommune og dei nordre delane av Rana. Dette området omfattar Midtistufjellet, Bukkehaugen, Gig'go, Riebivág'gi, Kruk'ke og Čampo. Kvitberget merkar seg også ut.

V. FLORISTISKE VERNEVERDIAR

Vi har definert naturvern som det å ta vare på produktivitet og mangfald i naturen. I dei tidlegare rapportane frå dette prosjektet (Aune & Kjærem 1977 a og b, 1978) har produktiviteten hos vegetasjonstypane vore eit viktig kjennemerke på verneverdi. I denne rapporten byggjer vi vurderingane på artsinnhaldet i floraen. Slike floristiske vurderingar er reint kvalitative og er viktige når det gjeld å ta vare på mangfaldet. Omgrepet mangfald (= diversitet) dekkjer naturen som opplevingsressurs, informasjonsressurs og genetisk ressurs. Naturvern grunna på floristiske kjennemerke vil vera med å ta vare på ulike sider av desse tre ressurstypane. Lokalitetar med interessant og rik flora aukar sjølvstøtt opplevingsverdien for den fagkunnige, men ofte også for den vanlege naturvandraren. Skal vi sikre naturen som kunnskapskjelde, må vi også ta vare på eit representativt utval av plantelokalitetar i alle landsdelar. Dette er viktig for forskning og undervisning på alle steg. Den plantegeografiske vitskapen arbeider med å klarleggje den notidige utbreiinga av planteartane og årsakene til denne utbreiinga. For denne vitskapsgreina er det av stor verdi å sikre lokalitetar for alle planteartar, både der dei trivst best ("optimalområde") og der dei er på grensa av utbreiingsarealet ("marginalområde").

Etter vårt skjønn er dei floristiske interessane i Saltofjellet/Svartisen-området særleg knytta til tre plantegeografiske element, det er dei sørlege (varmekjære) artane, dei austlege artane og dei "sentrisk" fjellartane.

Dei sørlege artane finst først og fremst i låglandet og i fjordstrøka i vest. Dette er område som vi har lagt lita vekt på i undersøkingane våre. Her skal vi vurdere to område, nemleg Arstadlia i Beiarn og Junkerdalsura i Saltdal. Men det er klart at det finst andre område med verneverdig varmekjær vegetasjon, særleg almeskogar. Frå 1972 har miljøverndepartementet arbeidd med ein landsplan for vern av edellauvskog (Strandli 1977). Vi reknar med at dei aktuelle lokalitetane blir oppsøkte og vurderte i den samanheng.

Dei austlege artane er i motsetnad til dei sørlege, ikkje bundne til ein viss type veksestader. Det er derfor knapt mogleg å finne fram til lokalitetar som er verneverdige berre på grunn

av austlege artar. Men førekomsten av austlege artar vil telje med i vurderinga av fleire av dei verneverdige områda som blir handsama nedanfor.

Sentriske fjellartar finst etter figurane 10 og 11 særleg i dei austlege og nordlege delane av området: Fjella nord og aust for Junkerdalen, Kvitberget-Skjevlvfjellet og fjella i grensestrøka Beiarn/Rana. Men det er også ein del interessante fjellplanter i nokre område både lenger sør og vest.

FLORISTISK INTERESSANTE OMRÅDE

Bjøllådalen

I Bjøllådalsområdet er det registrert kring 280 artar av høgge planter. Dalen har eit rikt utval av subalpine skogartar og myrartar. Her finst både nøysame og kravfulle artar. Meir eller mindre austlege artar som finst i dalen er tyrihjelme (*Aconitum septentrionale*), linmjølke (*Epilobium davuricum*), kongsspir (*Pedicularis sceptrum-carolinum*), smårøykvein (*Calamagrostis neglecta*), strengstorr (*Carex chordorrhiza*) og marigras (*Hierochloë odorata*).

Sørlege eller varmekjære artar er det naturleg nok få av i dette høgdelaget. Berre bergskrinneblom (*Arabis hirsuta*) og hengjeaks (*Melica nutans*) har veik tilknytning til dette elementet.

På begge sidene av dalen finst band med kalkbergartar der det veks fleire interessante fjellplanter. Av tydeleg bisentriske artar finst snøarve (*Cerastium arcticum*), alperublom (*Draba fladnizensis*), lapprublom (*D. lactea*), snørublom (*D. nivalis*), lappaugnetrøst (*Euphrasia lapponica*), reinstorr (*Carex arctogena*), rabbestorr (*C. glacialis*), agnorstorr (*C. microglochin*), rabbetust (*Kobresia myosuroides*) og snøgras (*Phippisia algida*). Av dei nordleg unisentriske artane når svartbakkestjerne (*Erigeron humilis*) og skjeggstorr (*Carex nardina*) sør til Bjøllådalsområdet.

Dei ultrabasiske bergartane på austsida av dalen (Kjempåtinden, Čampo, nordre og søre Kjerkesteinen) gir substrat for artar som tåler høgt innhald av tungmetall i jorda. Dei mest typiske er snauarve (*Cerastium alpinum* ssp. *glabratum*) og fjelltjæreblom (*Lychnis alpina*). Andre artar som er funne på eller nær desse

bergartane er lappaugnetrøst(*Euphrasia lapponica*), reinmjelt (*Oxytropis lapponica*), tuvesildre(*Saxifraga cespitosa*), bekkesildre(*S. rivularis*), rabbestorr(*Carex glacialis*), agnorstorr(*C. microglochin*), skjeggstorr(*C. nardina*), smalstorr(*C. parallela*) og fjellkveke(*Roegneria borealis*).

Alt i alt er Bjøllådalen floristisk interessant og har høg verneverdi. Resultatet av floraregistreringane står opp under dei verneverdiane som er dokumenterte tidlegare (Aune & Kjærem 1977a).

Stormdalen

Dei nedre delane av Stormdalen ligg på overgangen mellom barskogsbeltet og bjørkeskogsbeltet. Talet på registrerte artar er omlag 250. Rike vegetasjonstypar er dominerande og det finst mange næringskrevjande skog- og myrartar. Stormdalen har fleire låglandsartar med meir eller mindre sørleg utbreiing: Kvitsymre (*Anemone nemorosa*), bergskrinneblom(*Arabis hirsuta*), lerkespore (*Corydalis intermedia*), ormetelg(*Dryopteris filix-mas*), firblad (*Paris quadrifolia*), fuglestorr(*Carex ornithopoda*), bleikstorr (*C. pallescens*) og hengjeaks(*Melica nutans*).

Austlege innslag er det etter måten mange av: Gran(*Picea abies*), istervier(*Salix pentandra*), tyrihjelm(*Aconitum septentrionale*), linmjølke(*Epilobium davuricum*), dvergsnelle(*Equisetum scirpoides*), åkerbær(*Rubus arcticus*), kryssningen åkerbær-tågebær (*R. x castoreus*), gytjeblererot(*Utricularia intermedia*), stor myrfiol(*Viola epipsila*), strengstorr(*Carex chordorrhiza*), nubbestorr(*C. loliacea*), vierstorr(*C. stenolepis*), sennegras(*C. vesicaria*) og marigras(*Hierochloë odorata*). Fjellvegetasjon er det lite av i sjølve dalen og utvalet av fjellartar er derfor mindre enn i f.eks. Bjøllådalen. Av sentriske artar finst berre svakt bisentriske artar som polarvier(*Salix polaris*), reinmjelt (*Oxytropis lapponica*), sotstorr(*Carex atrofusca*) og finnmarkssiv (*Juncus arcticus*).

Det som har plantegeografisk interesse i Stormdalen er dei austlege artane og innslaget av kravfulle låglandsartar. Spesielt har granskogen på Granneset høg verneverdi. Denne skogen bør vernast som naturreservat etter naturvernloven og ikkje berre vera

"administrativt freda" som no. Det er viktig at vilkåra for vidare ekspansjon for grana blir sikra i Stormdalen (og Tespdalen) så langt dei er skogkledde.

Riebivåg'gi

Riebivåg'gi er det øvre flate dalpartiet kring Tollåga. Stordelen av området ligg i lågfjellet, men i nedre delen kjem så vidt bjørkeskogen inn. Topografien gir raske vekslingar mellom hei-, myr- og dels også sumpvegetasjon. Berggrunnen vekslar og, men særleg vest for elva er det mykje kalk (Bukkehaugen - Gig'go). Desse vekslingane gir veksevilkår for mange ulike planteartar. Det er i alt registrert kring 230 artar i området.

Ein stor del av artane er fjellplanter. Av klart bisentriske fjellartar finst lapprose (*Rhododendron lapponicum*), snøarve (*Cerastium arcticum*), snørublom (*Draba nivalis*), lappaugnetrøst (*Euphrasia lapponica*), småsøte (*Gentianella tenella*), snømare (*Potentilla nivea*), rabbestorr (*Carex glacialis*) og rabbetust (*Kobresia myosuroides*). I tillegg kjem omlag ti svakt bisentriske artar. Av nordleg unisentriske artar finst dverggrublom (*Draba crassifolia*) og svartbakkestjerne (*Erigeron humilis*). Krysningen mellom svartbakkestjerne og snøbakkestjerne (*Erigeron humilis x uniflorus*) er og påvist.

Av austlege artar finst kongsspir (*Pedicularis sceptrum-carolinum*) og fleire med svakare austleg tendens. Til dei siste hører tyrihjel (*Aconitum septentrionale*), dvergsnelle (*Equisetum scirpoides*), smårøyrkvein (*Calamagrostis neglecta*), vierstorr (*Carex stenolepis*) og marigras (*Hierochloë odorata*).

Eigentleg sørlege eller varmekjære artar er ikkje funne, berre veike representantar for gruppe som bergskrinneblom (*Arabis hirsuta*), kranskonvall (*Polygonatum verticillatum*) og hengjeaks (*Melica nutans*).

Den rike og varierte floraen må telje positivt med når verneverdien til Riebivåg'gi skal vurderast.

Fjella på grensa Rana/Beiarn

Til dette fjellområdet reknar vi fjella sør og aust for Riebivåg'gi og nordvest for Bjøllådalen. Dei viktigaste toppane i området er, rekna frå nord mot sør og vest: Midtistufjellet, Kruk'ke, Jal'gesoai'vi, Gilatinden, Simlefjellet og Goab'ricåk'ka (Hengefjellet). Store delar av området må reknast til mellomfjellet og dei høgste toppane høyrer til høgkfjellet. Artstalet er derfor ikkje særleg høgt, men mange plantegeografisk interessante fjellartar er funne her, og framleis er store område mangelfullt undersøkte. På karta over førekomsten av sentriske fjellartar (fig. 10 og 11) peikar dette fjellområdet seg ut som eit interessant grenseområde for fleire artar. Artar som har nordnorske sørgrenser i desse fjella er lapprose (*Rhododendron lapponicum*), dverglodnebregne (*Woodsia glabella*) og truleg også lodnemyrklegg (*Pedicularis hirsuta*).

Ut frå floristiske omsyn er området klart verneverdig.

Kvitbergområdet

Med Kvitbergområdet meiner vi her forutan sjølve Kvitberget også området nærast Kvitbergvatnet med Harodalen i sør og Skjevl-fjellet i nord. Kvitberget og Skjevlfjellet har lågfjellsvegetasjon og rasmarker (sjå Aune & Kjærem 1978 s. 18). Resten av området ligg i bjørkeskogsbeltet. I tabell 1 er det også med nokre få funn frå barskogsbeltet nedover mot Saltdalen (Stolpen, Tømmerdalen). Rik berggrunn gir mange artar. Medrekna ein del ugras og kulturspreidde artar nedst i Jarbrudalen har vi registrert ca. 290 artar.

Av sørlege og søraustlege artar finst tysbast (*Daphne mezereum*) (i Tømmerdalen), marisko (*Cypripedium calceolus*), ormetelg (*Dryopteris filix-mas*), bakkestjerne (*Erigeron acer* ssp. *acer*), berggull (*Erysimum hieracifolium*), knerot (*Goodyera repens*), kalktelg (*Gymnocarpium robertianum*) (Tømmerdalen), firblad (*Paris quadrifolia*), bergrøyrkvein (*Calamagrostis epigeios*) og hengjeaks (*Melica nutans*).

Artar med austleg utbreiingstendens er tyrihjel (*Aconitum septentrionale*), dvergsnelle (*Equisetum scirpoides*), kongsspir

(*Pedicularis sceptrum-carolinum*), smårøykvein(*Calamagrostis neglecta*), strengstorr(*Carex chordorrhiza*), blystorr(*C. livida*), vierstorr(*C. stenolepis*) og marigras(*Hierochloë odorata*).

På sjølve Kvitberget og på Skjevlfjellet veks mange sjeldsynte fjellplanter. Av bisentriske artar finst lapprose(*Rhododendron lapponicum*), rosekarse(*Braya linearis*), snøarve(*Cerastium arcticum*), lappaugnetrøst(*Euphrasia lapponica*), nålarve(*Minuartia rubella*), fjelltettegras(*Pinguicula alpina*), snømure(*Potentilla nivea*), reinstorr(*Carex arctogena*), rabbestorr(*C. glacialis*), smalstorr (*C. parallela*) og rabbetust(*Kobresia myosuroides*). I tillegg kjem omlag ti svakt bisentriske artar, blant desse den heller sjeldsynte skredarven(*Arenaria norvegica*). Nordleg unisentriske fjellplanter som er funne her er svartbakkestjerne(*Erigeron humilis*), dvergglodnebregne(*Woodsia glabella*) og skjeggstorr(*Carex nardina*). Den siste finst i uvanleg store mengder på Skjevlfjellet.

Det må også nemnast at tindved(*Hippophaë rhamnoides*) har ein av dei få innlandslokalitetane sine i ura under Kvitberget (jfr. utbreiingskart hos Skogen 1977). Nordhagen (1921 s. 131) har ei nærare skildring av veksestaden i Kvitbergura. Kvitberget med Kvitbergnasen, ura og Skjevlfjellet er av dei rikaste plante-lokalitetane i området og har såleis høg verneverdi.

Austerdalsismorenen

Floraen er skildra av Elven (1978 s. 18-25). Rapporten syner eit samla artstal på 164 kring morenen. Omlag halvparten av artane er fjellplanter, men berre nokre har spesiell floristisk interesse. Av klart bisentriske artar finst berre kvitstorr (*Carex bicolor*). Dette er til gjengjeld eit særst interessant funn og utgjer nordnorsk sørgrense for arten.

Klåved(*Myricaria germanica*) har også nordnorsk sørgrense ved Austerdalsisen. Dette er ein art som vanlegvis veks på elveøyrrer. Tidlegare var han berre kjent frå Beiarn og Saltdal innan undersøkingsområdet.

Av interesse er det også at ein kystart, nemleg rome(*Narthecium ossifragum*), går så langt inn i landet. Det veikt kystbundne bråtestorret(*Carex pilulifera*) veks på morenen.

Variasjonen i vegetasjonstypar og verdien for suksesjonsforskning er etter Elven (op.cit.) det som først og fremst gjer Austerdalsismorenen sterkt verneverdig, men etter det som er referert ovafor må også dei floristiske interessene telje positivt for vern.

Bjellådalen på vestsida av Blakkådalen

I sjølve Blakkådalen har vi ikkje gjort spesielt interessante funn. Dalen er den vestlegaste av hovuddalane på Saltfjellet, og kystartane bjønnekam (*Blechnum spicant*) og rome (*Narthecium ossifragum*) har av dei inste veksestadene sine i nedre delen av Blakkådalen.

Bjellådalen er ein hangande sidedal på vestsida av Blakkådalen. Dalbotnen ligg 310-330 m o.h. og dalen ligg i bjørkeskogsbeltet. Ei einskild gran vart funnen inst i dalen ca. 350 m o.h. Andre austlege innslag er tyrihjel (*Aconitum septentrionale*) og kongsspir (*Pedicularis sceptrum-carolinum*).

Det mest interessante funnet i Bjellådalen er den bisentriske fjellarten kvitstorr (*Carex bicolor*). Arten vart funnen tre stader på sørsida av Bjellåga. Dette er dei nest sørlegaste lokalitetane for arten i det nordnorske utbreiingsområdet (jfr. figurane 14 og 29). Langs elva og sidebekkane i dalbotnen er det eit 300-400 meter breitt belte med elve-, bekkesediment utan bjørkeskog. Plantedekket er ei blanding av ulike typar pionervegetasjon og myrliknande samfunn, gjerne med vierkratt. På to stader vaks kvitstorr på tydeleg flaumpåverka sediment ved ein bekk. På den tredje staden stod arten i sjølve elvekanten på finkorna grus. På alle lokalitetane vart arten følgt av fleire kalkkrevjande artar. Blant dei følgjeartane var svarttopp (*Bartsia alpina*), fjellsnelle (*Equisetum variegatum*) (dels dominerande), kongsspir (*Pedicularis sceptrum-carolinum*), harerug (*Polygonum viviparum*), gulsildre (*Saxifraga aizoides*), blåsprett (*Thalictrum alpinum*), svartstorr (*Carex atrata*), sotstorr (*C. atrofusca*), hårstorr (*C. capillaris*) og trillingsiv (*Juncus triglumis*). Dei fleste av dei nemnte artane ser ut til å vera vanlege i fleire av dei vegetasjonstypene kvitstorr kan finnast i (Nordhagen 1935 s. 89, Gjærevoll 1950, Moen 1976 s. 36, Elven 1978 s. 80-83). Som veksestad for kvitstorr har Bjellådalen floristisk verneverdi.

Engabreen - Helgelandsbukken

Stort sett manglar dei mest sjeldsynte fjellplantene på vestsida av Svartisen. Svartisvalmue (*Papaver radicatum* ssp. *subglobosum*) har som eit unntak vore kjent frå strendene langs Engabrevatnet i Meløy. Arten finst her heller fåtalig og utsett til da det er stor ferdsle av turistar inn til Engabreen. Olav Gjærevoll påviste i 1969 (pers. meld.) at primærlokalitetane for valmuen er rasmarker i 800-1 000 meters høgde på Helgelandsbukken. Arten veks her i store mengder i lag med meir eller mindre kravfulle fjellartar som reinrose (*Dryas octopetala*), setermjelt (*Astragalus alpinus*), blåklokke (*Campanula rotundifolia* coll.), fjellarve (*Cerastium alpinum*), fjellsyre (*Oxyria digyna*), raudsildre (*Saxifraga oppositifolia*) og sandfiol (*Viola rupestris*).

Helgelandsbukken synest å liggje utafor rekkevidde for alle tenkelege inngrep, men han har stor plantegeografisk interesse og har høg verneverdi fordi dette er einaste kjente lokalitet for svartisvalmue.

Området nord og aust for Storglomvatnet

Fjella ved Storglomvatnet og nordover til Fellvatnet i Gildeskål og austover til øvre Arstaddalen i Beiarn er kalkrike og har ein rik flora.

Nord for Storglomvatnet finst mange av dei meir sjeldsynte bisentriske fjellartane, slike som rosekarse (*Braya linearis*), snøarve (*Cerastium arcticum*), lapprublom (*Draba lactea*), reinmjelt (*Oxytropis lapponica*), fjelltettegras (*Pinguicula alpina*), rabbestorr (*Carex glacialis*), smalstorr (*C. parallela*) og rabbetust (*Kobresia myosuroides*). Den nordleg unisentriske arten skjeggstorr (*Carex nardina*) finst og på rabbane her. Krysningen mellom svartbakkestjerne og snøbakkestjerne (*Erigeron humilis* x *uniflorus*) er også samla her.

Ei synfaring i 1976 viste ein liknande rik fjellflora i området Fellvatnet-Seglvatnet ei dryg mil lenger nord og ved Arstaddammen (sjå Aune & Nettelbladt 1976). Av kravfulle eller sjeldsynte artar frå området Fellvatnet-Seglvatnet kan nemnast gulskolm (*Anthyllis vulneraria*), fjellkurle (*Chamorchis alpina*), fjelltette-

gras(*Pinguicula alpina*), bergveronika(*Veronica fruticans*), sotstorr(*Carex atrofusca*), rabbestorr(*C. glacialis*) og agnorstorr(*C. microglochin*). Ved Arstaddammen var det mest interessante funnet kvitstorr(*Carex bicolor*). Elles kan nemnast blåmjelt(*Astragalus norvegicus*), reinmjelt(*Oxytropis lapponica*), bleik-søte(*Gentianella aurea*) og raudsildre(*Saxifraga oppositifolia*).

Dette fjellområdet representerer dei nordvestre utlauparane av den rike Saltfjellfloraen. Denne floraen har derfor verneverdi. Lenger vest synest det å bli fattigare kystfjell.

Gråtådalen i Beiarn

Dalen er kjent for kalksteinsgrottene sine. Kalken gir også vilkår for ein interessant flora. Vi har berre undersøkt dei øvre delane av dalen ned til Vegdalselva. Øvst i dalen var det store snøleie med artar som jøkulstorr(*Carex rufina*) og snøull(*Eriophorum scheuchzerii*). Nedover dalen gjorde kalken seg meir gjeldande og vi fekk parti med ein typisk kalkflora med artar som rynkevier(*Salix reticulata*), reinrose(*Dryas octopetala*), fjellkattefot(*Antennaria alpina*), grønburkne(*Asplenium viride*), setermjelt(*Astragalus alpinus*), taggbregne(*Polystichum lonchitis*), hårstorr(*Carex capillaris*) og fjellrapp(*Poa alpina*).

Av bisentriske artar fanst rabbetust(*Kobresia myosuroides*), sotstorr(*Carex atrofusca*), smalstorr(*C. parallela*), snøarve(*Cerastium arcticum*) og lappaugnetrøst(*Euphrasia lapponica*).

Hos Abrahamsen (1971) er det referert ei planteliste som tyder på at dei nedre delane av dalen (og fjella ikring?) har høg botanisk verneverdi. På lista står mellom anna sjeldsynte artar som kalktelg(*Gymnocarpium robertianum*), marisko(*Cypripedium calceolus*), huldreblom(*Epipogium aphyllum*), lodnebergknapp(*Sedum villosum*) og høg fjellsklokke(*Campanula uniflora*). Etter det vi kan sjå er ikkje opplysningane stadfesta ved herbariebelegg. Tilleggsundersøkingar er ønskjeleg for å uttale seg om den botaniske verneverdien.

Arstadlia i Beiarn

Den ca. 1 dekar store almeførekomsten her er den nordlegaste i verda. Vi har ikkje oppsøkt lokaliteten, men finn det likevel rett å nemne han i dette oversynet. Flora og vegetasjon er skildra av Rønning (1954) og av Fredriksen et al. (1977 s. 46-49).

Foruten alm(*Ulmus glabra*) veks her mange andre kalk- og varmekrevjande artar. Eit lite utval er: Tysbast(*Daphne mezereum*), humle(*Humulus lupulus*), trollbær(*Actaea spicata*), vill-lauk (*Allium oleraceum*), storklokke(*Campanula latifolia*), marisko (*Cypripedium calceolus*), breiflangre(*Epipactis helleborine*), myske(*Galium odoratum*), urakatt(*Geranium robertianum*), lodneperikum(*Hypericum hirsutum*), flugeblom(*Ophrys insectifera*), skogsvinerot(*Stachys sylvatica*), krattfiol(*Viola mirabilis*), skogfiol(*V. riviniana*) og fingerstorr(*Carex digitata*).

Både sjølve almebestanden, den rike høgstaudevegetasjonen kringom og den meir opne vegetasjonen på ustabil kalk ovafor, har særskild høg verneverdi.

Junkerdalsura og fjella nordom og austom

Dei botaniske verneinteressene her har lenge vore kjente og er veldokumenterte (Dyring 1900, Resvoll-Holmsen 1929, Nordhagen 1934 og 1965, Fægri 1956, Fremstad 1977). Ved kongeleg resolusjon av 8. mars 1928 vart 64 planteartar freda innan eit ca. 60 km² stort område som omfatta Junkerdalsura, Solvågtinden og Båtfjellet. Den 16. mai 1935 vart området utvida austover og nordover til Tausafjellet og Ballvatnet. Plantefredingsområdet vart da ca. 440 km². Artslista vart utvida til 90 artar.

I alt er det registrert kring 400 artar i området. Sjølve Junkerdalsura har ein kombinasjon av varmekjære (sørlege) artar og fjellplanter. Dei sørlege artane trivst fordi ura er bratt og solvendt. Fjellplantene klarer seg fordi stadige ras held jorda open, slik at dei ikkje bukkar under i konkurransen med dei større og livskraftige låglandsplantene.

Døme på dei varmekjære artane er storklokke(*Campanula latifolia*), breiflangre(*Epipactis helleborine*), gullstjerne(*Gagea*

lutea), kalktelg(*Gymnocarpium robertianum*), lækjesteinfrø (*Lithospermum officinale*), skogsvinerot(*Stachys sylvatica*), skogvikke(*Vicia sylvatica*) og krattfiol(*Viola mirabilis*). Saman med desse artane er det også naturleg å nemne dei søraustlege artane hengjebjørk(*Betula pendula*), tysbast(*Daphne mezereum*) og marisko (*Cypripedium calceolus*). Den lyskrevjande busken tindved (*Hippophaë rhamnoides*) finst og i ura.

Junkerdalen har eit stort innslag av austlege artar. Eit utval er blokkevier(*Salix myrtilloides*), furuvintergrøn(*Pyrola chlorantha*), gulsymre(*Anemone ranunculoides*), linmjølke(*Epilobium davuricum*), sandfiol(*Viola rupestris*), vassreverumpe(*Alopecurus aequalis*), jemtlandsstorr(*Carex jemtlandica*), nubbestorr(*C. loliacea*) og nøkkesiv(*Juncus stygius*). Den meir søraustlege storrappen(*Poa remota*) er også rapportert frå Junkerdalen.

I fjella frå Solvågtinden i sørvest til Nuor'tasav'lo i nord-aust finst eit stort tal bisentriske og nordleg unisentriske fjellartar. Figurane 10 og 11 viser ein tydeleg konsentrasjon i dette området. Ein del artar finst på mange lokalitetar over heile dette fjellområdet. Slike artar er kantlyng(*Cassiope tetragona*), lapprose(*Rhododendron lapponicum*), høgfjellsklokke(*Campanula uniflora*), lappaugnetrøst(*Euphrasia lapponica*), svartbakkestjerne (*Erigeron humilis*), lodnemyrklegg(*Pedicularis hirsuta*), fjelltettegras(*Pinguicula alpina*) og skjeggstorr(*Carex nardina*). Andre artar er berre kjent frå avgrensa område. Brannmyrklegg (*Pedicularis flammea*) finst frå Tausafjellet i sør til Nuor'tasav'lo i nord. Stuttarve(*Sagina caespitosa*) er berre funne på Tausafjellet. Grønlandsstorr(*Carex scirpoidea*) er som tidlegare nemnt funnen eit par stader på Solvågtinden. Smalnøkleblom(*Primula stricta*) er einast kjent frå Nuor'tasav'lo. I området aust for Ballvatnet til Nuor'tasav'lo veks sølvkattfot(*Antennaria villifera*), tromsvalmue(*Papaver radicum ssp. hyperboreum*) og blindurt (*Silene wahlbergella*). Nord for Ballvatnet har finnmarksrøyrkvein (*Calamagrostis lapponica*) nordnorsk sørgrense. Nord og aust for Ballvatnet veks også bergjunkeren(*Saxifraga paniculata*).

Dette fjellområdet har i lange tider vore kjent som eit av dei mest botanisk verneverdige i landet. I tillegg til det eksisterande plantefredingsområdet, har også Nuor'tasav'lo særskildt høgt verneverdi.

VI. SAMANDRAG

Denne rapporten skildrar floraen og dei plantegeografiske tilhøva på Saltfjellet og i Svartisenområdet. Hovudvekta er lagt på dei områda som har vore føreslegne som kraftverksmagasin.

Klimaet vekslar frå typisk kystklima til innlandsklima. Årsnedbøren varierer frå 1 000 mm i Junkerdalen til over 4 000 mm i breområda.

I søraust og lengst i vest er det mest sure granittar og gneisar. Elles er berggrunnen dominert av skiferbergartar med varierende innslag av kalkbergartar (marmor). Basiske/ultrabasiske bergartar finst og (fig. 3).

Floratabellen

Tabell 1 gir eit samla oversyn over artar som er registrerte av oss eller andre. Oversynet er ikkje fullstendig når det gjeld låglandsartar og kulturspreidde artar (ugras). Tabellen viser spesielt førekomsten av artane i 11 område som har vore av særleg interesse i samband med kraftutbyggingsplanane. For kvar art er det notert om han finst i barskogsbeltet (Ba), bjørkeskogsbeltet (Bj), lågfjellet (L), mellomfjellet (M) eller høgfjellet (H). Det er vidare vist i kva for vegetasjonstypar arten er funnen. Tal- og bokstavkoden for vegetasjonstypane står på s. 21

Vi reknar med seks floraelement (utbreiingsgrupper): kystplanter (Ky), austlege artar (A), søraustlege artar (SA), nordlege artar (N), sørlege artar (S) og fjellartar (F).

Plantegeografi

I tabell 1 er det med fem klare *kystplanter*. Bjønnekam (*Blechnum spicant*) (fig. 21) og rome (*Narthecium ossifragum*) er dei vanligaste. Dei går i Rana inn til dei nedre delane av Blakkådalen og finst vidare i fjordstrøka vest for Svartisen og i låglandet i Beiarn.

Det er rekna med 14 klart *austlege* artar. Gran (*Picea abies*) er ein austleg art (fig. 22). Den nordlegaste granskogen finst

aller nedst i Stormdalen på Granneset. Her er 1200 daa administrativt freda som skogreservat. Flest austlege artar finst i området Saltdalen-Junkerdalen og i dei austlege delane av Rana (Dunderlandsdalen). Døme på austlege artar som veks i området, er gulsymre (*Anemone ranunculoides*), kongsspir (*Pedicularis sceptrum-carolinum*), linmjølke (*Epilobium davuricum*) (fig. 24), åkerbær (*Rubus arcticus*) (fig. 25) og nubbestorr (*Carex loliacea*).

Fem artar blir rekna til ei søraustleg kontinental utbreiingsgruppe: Hengjebjørk (*Betula pendula*), tysbast (*Daphne mezereum*) (fig. 25), marisko (*Cypripedium calceolus*), flugeblom (*Ophrys insectifera*) og storrap (*Poa remota*). Dei fleste av desse er berre kjente frå nokre få veksestader i området.

Eit tjuetal artar er førte opp som nordlege. Somme av desse er subalpine artar som helst veks i bjørkeskogsbeltet. Dei er ofte vanlegare i Nord-Skandinavia enn i Sør-Skandinavia. Dette gjeld t.d. rips (*Ribes spicatum*), og ballblom (*Trollius europaeus*). Ei tydelegare nordleg utbreiing har lappmarihand (*Dactylorhiza lapponica* coll.) og bleikspøte (*Gentianella aurea*).

Omlag 25 artar er kalla klart sørlege eller varmekjære. Desse artane finst så langt nord berre på gunstige, ofte solvente stader og helst i låglandet. Typiske døme er alm (*Ulmus glabra*) (fig. 26), storklokke (*Campanula latifolia*) (fig. 27), myske (*Galium odoratum*), kung (*Origanum vulgare*) (fig. 28) og skogvikke (*Vicia sylvatica*). Dei fleste av dei sørlege artane veks i låglandet i Rana og på laglege stader inne i fjordane i Rødøy, Meløy, Gildeskål og Beiarn. Nokre av dei finst og i Saltdal (bl.a. Junkerdalsura). Fleire av artane har nordgrense i Nordland fylke.

Fjellartar finst det omlag 150 av i undersøkingsområdet. Fleirtalet av desse er slike som finst i heile fjellkjeda (ubikvistar). I Saltfjellet/Svartisen finst det i underkant av 30 artar som blir rekna til gruppa av tydeleg bisentriske fjellplanter (Fb). Bisentriske artar med nordnorsk sørgrense i undersøkingsområdet er høgfjellsklokke* (*Campanula uniflora*), alperublom (*Draba fladnizensis*), lapprublom (*D. lactea*), snørublom* (*D. nivalis*) (fig. 31), lapprose* (*Rhododendron lapponicum*) (fig. 30), stuttarve (*Sagina caespitosa*), bergjunker (*Saxifraga paniculata*), lodnebergknapp* (*Sedum villosum*), finnmarksrøyrkvein* (*Calamagrostis lapponica*) og kvitstorr (*Carex bicolor*) (fig. 29). Døme på bisent-

*Arten er kjent lenger sør i Sverige.

riske artar som finst lenger sør i Nordland er rosekarse(*Braya linearis*) (fig. 33) og snømare(*Potentilla nivea*) (fig. 32). Det er flest bisentriske artar i dei austre Saltdalsfjella, men ein stor del av dei finst også sør- og vestover til fjella på grensa mellom Beiarn og Rana (fig. 10).

15 fjellplanter i området er *nordleg unisentriske* (Fn). Brannmyrklegg(*Pedicularis flammea*), tromsvalmue(*Papaver radicum* ssp. *hyperboreum*), skjeggstorr(*Carex nardina*) (fig. 33) og grønlandsstorr(*Carex scirpoidea*) har sørgrense i området. Kantlyng(*Cassiope tetragona*), sølvkattfot(*Antennaria villifera*), fjellsolblom(*Arnica angustifolia* ssp. *alpina*), lodnemyrklegg(*Pedicularis hirsuta*) (fig. 35) og dverglodnebregne(*Woodsia glabella*) har også norsk sørgrense i Saltdal eller Rana, men går lenger sør i Sverige. Svartisvalmue(*Papaver radicum* ssp. *subglobosum*) (fig. 19) er berre kjent frå Meløy. Figur 11 viser at flest nordlege fjellartar finst i Saltdalsfjella, nordaust for Junkerdalen, men at nokre artar også er funne i Beiarn/Rana.

Floristiske verneverdiar og interessante område

Dei floristiske interessene i Saltfjellet/Svartisen-området er særleg knytta til tre plantegeografiske element: Det sørlege (varmekjære), det austlege og elementet av "sentriske" fjellartar.

Bjøllådalen

Her er det registrert kring 280 artar av høgre planter. Sjølvedalen har eit rikt utval av subalpine skogartar og myrartar. På begge sidene av dalen finst kalkbergartar med fleire interessante fjellartar, bl.a. snøarve(*Cerastium arcticum*), alperublom(*Draba fladnizensis*), lapprublom(*D. lactea*), svartbakkestjerne(*Erigeron humilis*), rabbestorr(*Carex glacialis*) og skjeggstorr(*C. nardina*). Den siste har sørgrense på Čampo. På austsida finst ultrabasiske berg med bl.a. snauarve(*Cerastium alpinum* ssp. *glabratum*) og fjell-tjæreblom(*Lychnis alpina*).

Bjøllådalen er floristisk interessant og har høg verneverdi.

Stormdalen

Talet på registrerte artar er ca. 250. Det finst mange næringskrevjande skog- og myrplanter. Somme av dei har svakt sørleg utbreiing. Av austlege artar finst t.d. linmjølke (*Epilobium davuricum*), åkerbær (*Rubus arcticus*) og nubbestorr (*Carex loliacea*). Spesielt har granskogen på Granneset høg verneverdi. I den samanheng vil det også vera riktig å sikre vilkåra for vidare ekspansjon for grana i Stormdalen.

Riebivág'gi

Det er i alt funne omlag 230 artar i området. Av sentriske fjellartar finst m.a. lapprose (*Rhododendron lapponicum*), snøarve (*Cerastium arcticum*), dverggrubblom (*Draba crassifolia*), svartbakkestjerne (*Erigeron humilis*), småsøte (*Gentianella tenella*) og rabbestust (*Kobresia myosuroides*).

Floraen er rik og variert og er med på å gjera området verneverdig.

Fjella på grensa Rana/Beiarn

Fjella frå Midtistufjellet i nord og sør- og vestover Kruk'ke og Gilatinden til Goab'rićák'ka har mange plantegeografisk interessante fjellartar. Lapprose (*Rhododendron lapponicum*), dvergglodnebregne (*Woodsia glabella*) og truleg og lodnemyrklegg (*Pedicularis hirsuta*) har nordnorske sørgrenser her. Ut frå floristiske omsyn er derfor dette fjellområdet verneverdig.

Kvitberget med Harodalen og Skjevlfjellet

Medrekna ein del kulturspreidde artar nedst i Jarbrudalen, er det notert omlag 290 artar i dette området. Av bisentriske fjellartar finst bl.a. lapprose (*Rhododendron lapponicum*), skredarve (*Arenaria norvegica*), rosekarse (*Braya linearis*), nålarve (*Minuartia rubella*), fjelltettegras (*Pinguicula alpina*), snømure (*Potentilla nivea*) og rabbestorr (*Carex glacialis*). Nordleg unisentriske artar

på Kvitberget er svartbakkestjerne(*Erigeron humilis*), dvergglodne-bregne(*Woodsia glabella*) og skjeggstorr(*Carex nardina*). Interessante artar i ura under Kvitberget er tindved(*Hippophaë rhamnoides*) og marisko(*Cypripedium calceolus*).

Kvitbergområdet er av dei rikaste plantelokalitetane i heile fjellområdet vest for Saltdalen og har høg verneverdi.

Austerdalsismorenen

Artstalet på morenen er etter Elven (1978) kring 160. Blant dei mest interessante funna er kystarten rome(*Narthecium ossifragum*), pionerplanta klåved(*Myricaria germanica*) og den bisentriske fjellarten kvitstorr(*Carex bicolor*). Begge dei to siste har nordnorsk sørgrense her.

Bjellådalen på vestsida av Blakkådalen

Denne vesle sidedalen til Blakkådalen er floristisk interessant først og fremst på grunn av den rike floraen på elve- og bekkesedimenta i dalbotnen. Her veks bl.a. kvitstorr(*Carex bicolor*).

Engabreen - Helgelandsbukken

Dei sjeldsynte fjellplantene manglar stort sett på vestsida av Svartisen. Men den einaste lokaliteten for svartisvalmue(*Papaver radicum* ssp. *subglobosum*) finst her på Helgelandsbukken og ved Engabrevatnet. Underartane av fjellvalmuen har stor plantegeografisk interesse og lokalitetane har derfor stor floristisk verneverdi.

Området nordog aust for Storglomvatnet

I dette området finst dei nordvestre utløparane av den rike Saltfjellfloraen. Det er derfor av interesse i vernesamanheng. Sjeldsynte artar som veks her er rosekarse(*Braya linearis*), lapp-rublom(*Draba lactea*), fjelltettegras(*Pinguicula alpina*), kvitstorr(*Carex bicolor*) (ved Arstaddammen) og skjeggstorr(*C. nardina*).

Gråtådalen

Kalkbergartar gir her ein rik flora, men tilleggsundersøkingar er ønskjeleg før ein uttaler seg om den botaniske verneverdien.

Arstadlia i Beiarn

Her er den nordlegaste almeførekomsten i verda og eit rikt utval av kalk- og varmekrevjande artar, t.d. trollbær (*Actaea spicata*), marisko (*Cypripedium calceolus*), breiflangre (*Epipactis helleborine*), myske (*Galium odoratum*), lodneperikum (*Hypericum hirsutum*) og flugeblom (*Ophrys insectifera*).

Verneverdien er særst høg.

Junkerdalsura og fjella nordom og austom

Frå 1935 har 90 sjeldsynte planteartar vore fredlyste innan eit 440 km² stort område her. I alt er det registrert kring 400 artar i området. Sjølve Junkerdalsura har ei blanding av varmekjære artar og fjellplanter. Blant dei varmekjære artane er gullstjerne (*Gagea lutea*), kalktelg (*Gymnocarpium robertianum*), lækjesteinfrø (*Lithospermum officinale*) og skogvikke (*Vicia sylvatica*). Interessante innslag er også hengjebjørk (*Betula pendula*) og tindved (*Hippophaë rhamnoides*).

Av austlege artar i Junkerdalen kan nemnast blokkevier (*Salix myrtilloides*), gulsymre (*Anemone ranunculoides*), jemtlandsstorr (*Carex jemtlandica*) og nøkkesiv (*Juncus stygius*).

I fjella frå Solvågtinden i sørvest til Nuor'tasav'lo i nord-aust finst eit stort tal sentriske fjellartar. Blant dei mest sjeldsynte artane som er funne i området er sølvkattfot (*Antennaria villifera*), fjellsolblom (*Arnica angustifolia* ssp. *alpina*), tromsvalmue (*Papaver radicum* ssp. *hyperboreum*), brannmyrklegg (*Pedicularis flammea*), smalnøkleblom (*Primula stricta*), stuttarve (*Sagina caespitosa*), finnmarksrøyrkvein (*Calamagrostis lapponica*) og grønlandsstorr (*Carex scirpoides*). Ingen av desse artane er funne på vestsida av Saltdalen.

Dette fjellområdet har i over hundre år vore kjent som eit av dei med rikast flora i heile landet. I tillegg til det eksisterande plantefredningsområdet, har også Nuor'tasav'lo særst høg verneverdi.

Figur 12. Åkerbær (*Rubus arcticus*) er ein austleg art som veks i Stormdalen.
Foto: O. Kjærem 26.7.75

Figur 13.
Kung (*Origanum vulgare*) er ein varmekjær art med nordgrense i Nordland. Frå ura ved Storvatnet i Rødøy.
Foto: O. Kjærem 20.8.76

Figur 14. Kvitstorr (*Carex bicolor*) frå Bjellådalen på vestsida av Blakkådalen. Kvitstorr er ein bisentrisk fjellart med nordnorsk sørgrense i Rana.
Foto: O. Kjærem 27.8.76

Figur 15.
Rosekarse (*Braya linearis*) er ein bisentrisk art som bl.a. veks på kalkgrusen ved Kvitberget.
Foto: E.I. Aune 3.8.76

Figur 16.
Svartbakkestjerne (*Erigeron humilis*) er ei nordleg unisentrisk fjellplante.
Foto: E.I. Aune 5.8.77

Figur 17. Grønlandsstorr (*Carex scirpoidea*) er ei av dei mest sjeldsynte fjellplantene våre. I Europa er arten kjent frå Solvågtinden i Saltdal og frå eit fjell sør for Frostisen i Ballangen.
Foto: O. Kjærem 16.7.77

Figur 18. Lodnemyrklegg (*Pedicularis hirsuta*) er ein nordleg unisentrisk art som veks i mellomfjellet. Arten går sør til grensefjella mellom Beiarn og Rana.
Foto: O. Kjærem 11.8.76

Figur 19. Svartisvalmue (*Papaver radicatum* ssp. *subglobosum*) er berre kjent frå stranda av Engabrevatnet og Helgelandsbukken i Meløy. Dei runde frøkapslane er karakteristiske for underarten. I bakgrunnen skimtar vi Engabreen.
Foto: O. Kjærem 28.8.77

Figur 20. Solvågtinden (til venstre) og Båtfjellet (Vanasgai'si, til høgre) sett frå søraust. Solvågtinden (1559 m) er kjent som veksestad for fleire sjeldsynte fjellplanter. Det har vore hevda at toppen har stått opp av isen under siste istida og at fjellplanter kan ha "overvintra" her (Gjærevoll 1959 s. 50).
Foto: O. Kjærem 29.8.75

VII. LITTERATUR

- Abrahamsen, J. 1971. Foreløpig innstilling om naturvitenskapelige interesser ved vassdragsreguleringer fra Kontaktutvalget for vassdragsreguleringer, Universitetet i Oslo; s. 141-200 i H. Sperstad et al. *Om vassdrag som bør vernes mot kraftutbygging. Rapport fra kontaktutvalget kraftutbygging-naturvern.* Oslo.
- Atlas Florae Europaeae. Distribution of Vascular Plants in Europe.* Red. av J. Jalas & J. Suominen. H. 1, 2, 3. 1972, 1973, 1976. Helsinki.
- Aune, E.I. & Kjærem, O. 1977a. Vegetasjonen i planlagte magasin i Bjøllådalen og Stormdalen, med vegetasjonskart i 1:10 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 1. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser.* 1977 3:1-65 + 2 kart.
- 1977b. Vegetasjonen i Saltfjellområdet, med vegetasjonskart Bjøllådal 2028 II i 1:50 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 2. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser.* 1977 5:1-75 + kart.
- 1978. Vegetasjonsundersøkingar i samband med planane for Saltdal-, Beiarn-, Stor-Glomfjord- og Melfjordutbygginga. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 4. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser.* 1978 3:1-49.
- Aune, E.I. & Nettelbladt, M. 1976. *Botaniske undersøkingar - Sundsfjordvassdraget. Rapport frå befarung 1976.* Univ. Trondh. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus.* 5 s. Trondheim.
- Blytt, A. 1872. Bidrag til Kundskaben om Vegetationen i den lidt sydfør og under Polarkredsen liggende Del af Norge. *Forh. VidenskSelsk. Chra.* 1871;125-181.
- Bruun, I. 1967. *Climatological Summaries for Norway. Standard Normals 1931-60 of the Air Temperature in Norway.* 270 s. Oslo.

- Dahl, O. 1912. Botaniske undersøkelser i Helgeland I. *Vidensk-Selsk. Kra. Skrifter I. Mat.-Naturv. Klasse 1911* No. 6:1-221.
- Dyring, J. 1900. Junkersdalen og dens flora. Et bidrag til kundskaben om de indre dele af Salten. *Nyt Mag. Naturvid.* 37:255-307.
- Elven, R. 1978. Vegetasjonen ved Flatisen og Østerdalsisen, Rana, Nordland, med vegetasjonskart over Vesterdalen i 1:15 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 3. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser.* 1978 1:1-83 + kart.
- Engegård, G. 1969. Almskaret - som ble til Malmskaret. *Blyttia* 27:118-120.
- 1970. Blindurt (*Melandrium apetalum*) i Nordland fylke og om sentriske arter i Salten-området. *Blyttia* 28:183-186.
- 1971. Junkerdalen - et eldorado for botanikere. *Vårt Verk nr.* 1-71:2-11.
- Flatberg, K.I. 1973. [Norsk Botanisk Forening. Trøndelagsavd. Ekskursjoner 1972] 6.-13. august: Hovedekskursjon til Rana, Nordland. *Blyttia* 31:78-80.
- Flora Europaea.* Red. av T.G. Tutin, V.H. Heywood, N.A. Burges, D.H. Valentine, S.M. Walters & D.A. Webb. Bd. 1, 2, 3, 4. 1964, 1968, 1972, 1976. Cambridge.
- Fredriksen, K.S., Odland, A. & Aas, O. 1977. Løvskog, s. 36-49 i Fremstad, E. (red.). *Rapport fra hovedfagsekskursjon i Salten-Rana. Nordland.* 4.-11. august 1977. Univ. Bergen.
- Fremstad, E. (red.) 1977. *Rapport fra hovedfagsekskursjon i Salten-Rana. Nordland,* 4.-11. august 1977. 63 s. Univ. Bergen.
- Fægri, K. 1956. På botanisertur i Junkerdalen. *Naturen* 80:131-152.
- 1960. *Maps of Distribution of Norwegian Vascular Plants. I. Coast Plants.* 134 + LIV s., Oslo.

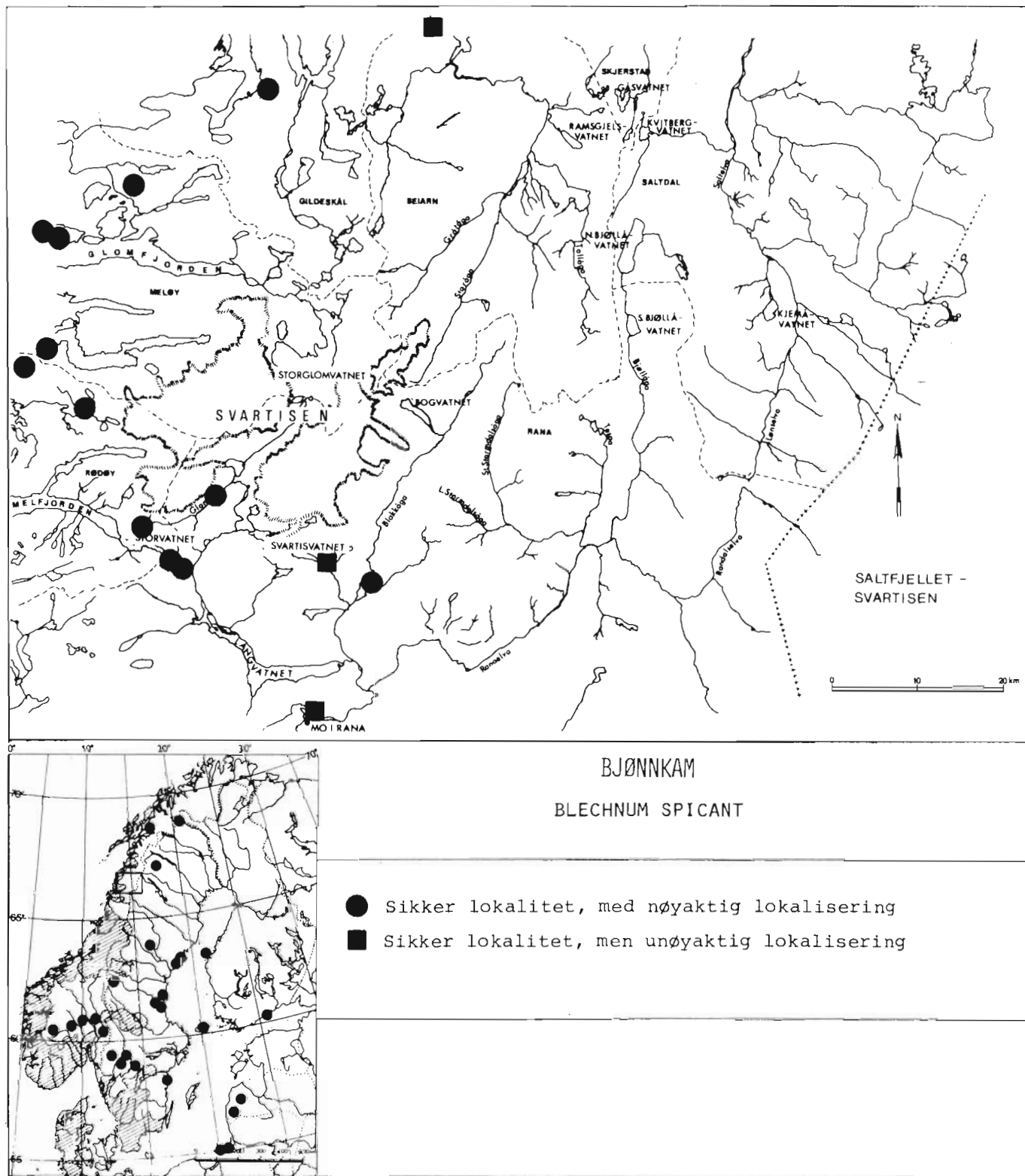
- Gjærevoll, O. 1950. Contribution to the ecology of *Carex bicolor* All. in Scandinavia. *K. norske Vidensk. Selsk. Forh.* 23: 11-15.
- 1956. The plant communities of the Scandinavian alpine snow-beds. *K. norske Vidensk. Selsk. Skr.* 1:1-405 s.
- 1959. Overvintringsteoriens stilling i dag. *K. norske Vidensk. Selsk. Forh.* 32:36-71.
- 1973. *Plantengeografi.* 186 s. Oslo.
- Hall, H. 1884. Gran nordenfor Polarcirkelen. *Norske Forstfor. Aarb.* 1884:210-212.
- Heiberg, H.H.H. & Klaveness, K. 1971. Floraen i Salten Skogselskaps eiendom Breivik. *Salten Skogselsk. Beretn.* 1970:29-38.
- Hultén, E. 1971. *Atlas över växternas utbredning i Norden.* 2. uppl. 531 s. Stockholm.
- Hylander, N. 1964. Alchemilla-Studier. I. Om *Alchemilla oxyodonta*, avgränsning och utbredning. *Sv. bot. Tidskr.* 58:242-257.
- Häyrén, E. 1919. Från Bodö till Junkerdalen. *Finlandia. Årsb.* 1918:38-65.
- Høeg, H.I. 1972. En pollenanalyttisk undersøkelse i Skaitidalen, Saltdal kommune, Nordland. *Hovedoppg. Univ. Oslo.* (Upubl.).
- [Larsson, J.] 1977. *Arealgrunnlaget for landbruk i Saltfjell-Svartisområdet, Nordland. Del I: Vegetasjonskartlegging i målestokk 1:50 000, kartblad Beiardal.* 39 s. + 2 vedl. + kart. Ås.
- Lessing, Chr.Fr. 1831. *Reise durch Norwegen nach den Loffoden durch Lappland und Schweden.* VI + 302 s. + 1 kart. Berlin.
- Lid, J. 1974. *Norsk og svensk flora.* 2. utg. 808 s. Oslo.
- Læstadius, L.L. 1827. Beskrifning öfver några sällsyntare växter från norra delarne af Sverige, jemte anmärkningar i *Växt-Geographien.* *K. Sv. Vet.-Acad. Handl.* 1826: 169-174.

- Løkken, S. 1969. Noen nye funn av *Braya linearis* Rouy, spesielt fra Sør-Norge, og noen bemerkninger til den bisentriske utbredelse av denne art i Skandinavia. *Blyttia* 27: 107-117.
- Moe, D. 1970a. A pollen analysis of an occurrence of elm in Beiarn, Nordland county, Northern Norway. *Arb. Univ. Bergen. Mat.-naturv. Ser.* 1970(2):1-21 + III pl.
- 1970b. The post-glacial immigration of *Picea abies* into Fennoscandia. *Bot. Notiser* 123:61-66.
- 1977. Klima, s. 4-5 i Fremstad, E. (red.). *Rapport fra hovedfagsekskursjon i Salten-Rana. Nordland* 4.-11. august 1977. Univ. Bergen.
- Moen, A. 1976. Botaniske undersøkelser på Kvikne i Hedmark med vegetasjonskart over Innerdalen. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser.* 1976 2:1-100 + kart.
- Neuman, L.M. 1905. Bidrag till kännedomen af floraen vid Saltenfjord och på Sulitälma-området i Norge. *Bot. Notiser* 1905:251-282, 323-327.
- NGU-rapport nr. 1337B. Kvartærgeologisk kartlegging. Bjøllådalen, Nordland. August 1975. *NGU-opdrag nr. 1337B. Rapport til Saltfjell-Svartisenutvalget.* 20 s. + 1 tab. + 22 foto + 5 tegn.
- nr. 1502A. Berggrunnsgeologiske undersøkelser i Saltfjell-Svartisenområdet, Nordland, 1976. *NGU-opdrag nr. 1502A. Rapport til Saltfjell-Svartisenutvalget.* 34 s. + 12 kart.
- nr. 1502B. Kvartærgeologisk kartlegging m. 1:50 000. Saltfjellet, Nordland. August 1976. *NGU-opdrag nr. 1502B. Rapport til Saltfjell-Svartisenutvalget.* 44 s. + 5 kart.
- Nordhagen, R. 1921. Kalktufstudier i Gudbrandsdalen. *Skr. VidenskSelsk. Kristiania. Mat.-naturv. Kl.* 1921. No. 9: 1-155.
- 1934. Forslag til utvidelse av plantefredningen mellom Saltdalen og Sulitjelma. *Naturfredning i Norge Årsber.* 1933:15-20.

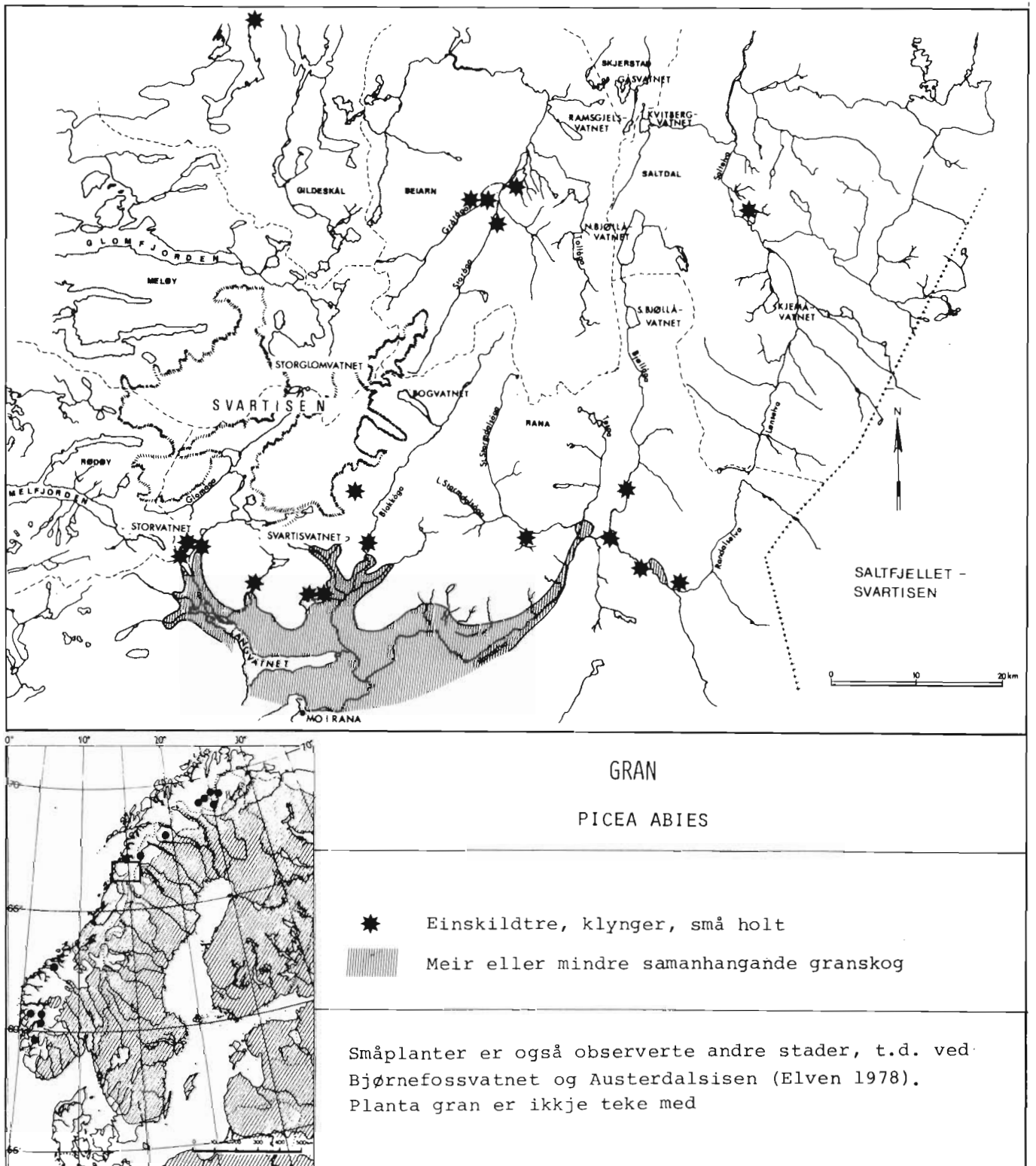

- Nordhagen, R. 1935. Om *Arenaria humifusa* Wg. og dens betydning for utforskningen av Skandinavias eldste floraelement. *Bergens Mus. Arb. 1935, naturv. Rekke. Nr. 1:1-183 + 11 pl.*
- 1965. Taxonomiske og økologiske studier over *Saxifraga aizoon* Jacq. i Norge. *Blyttia 23:145-162.*
- Norman, J.M. 1894-1900. *Norges arktiske flora. I. Speciel plantetopografi.* 1487 + VIII s. Kra.
- NVE-Statskraftverkene 1977a. *Beiarnutbyggingen.* Teknisk/økonomisk plan av januar 1977. Arbeidsutgave. 34 s. + 13 bilag.
- 1977b. *Melfjordutbyggingen.* Teknisk/økonomisk plan av januar 1977. Arbeidsutgave. 34 s. + 18 bilag.
- 1977c. *Nord-Ranautbyggingen.* Teknisk/økonomisk plan av januar 1977. Arbeidsutgave. 31 s. + 16 bilag.
- 1977d. *Saltdalutbyggingen.* Teknisk/økonomisk plan av januar 1977. Arbeidsutgave. 31 s. + 10 bilag.
- 1977e. *Stor-Glomfjordutbyggingen.* Teknisk/økonomisk plan av januar 1977. Arbeidsutgave. 35 s. + 24 bilag.
- Resvoll-Holmsen, H. 1929. De fredede planter i Junkerdalsuren, på Solvågtind og Båtfjell. *Norsk geogr. Tidsskr. 2: 256-266.*
- Rønning, O.I. 1954. The vegetation on the *Ulmus glabra* locality in Beiarn, Northern Norway. *Nytt Mag. Bot. 3:197-202.*
- Saltfjell-Svartisutvalget, 1976. *Naturvernområder.* 15 s. + 5 bilag + 1 kart. Bodø.
- Sivertsen, S. 1974. Glimt fra plantelivet i Rana. *Vårt Verk nr. 2-74:16-23.*
- Skogen, A. 1977. Tindved (*Hippophaë rhamnoides*) i Breheimen. *Blyttia 35:173-178.*
- Sommerfelt, S.Chr. 1827. Physisk-oeconomisk Beskrivelse over Saltdalen i Nordlandene. *K. norske Vidensk. Selsk. Skr. 19de Aarh. 2(2):1-148.*

- Strandli, B. 1977. *Edellauvskogene. En verdifull naturressurs.*
Miljøverndep. 16 s. Oslo.
- Widén, K.-G. 1971. The genus *Agrostis* L. in eastern Fennoscandia.
Taxonomy and distribution. *Flora Fennica* 5:1-209.
- Østrem, G., Haakensen, N. & Melander, O. 1973. Atlas over breer
i Nord-Skandinavia. *Medd. hydrol. Avd. Norg. Vassdr.-
og ElektVes.* 22:1-315 + 2 kart [= *Meddn. naturgeogr.*
Instn. Univ. Stockholm 46].

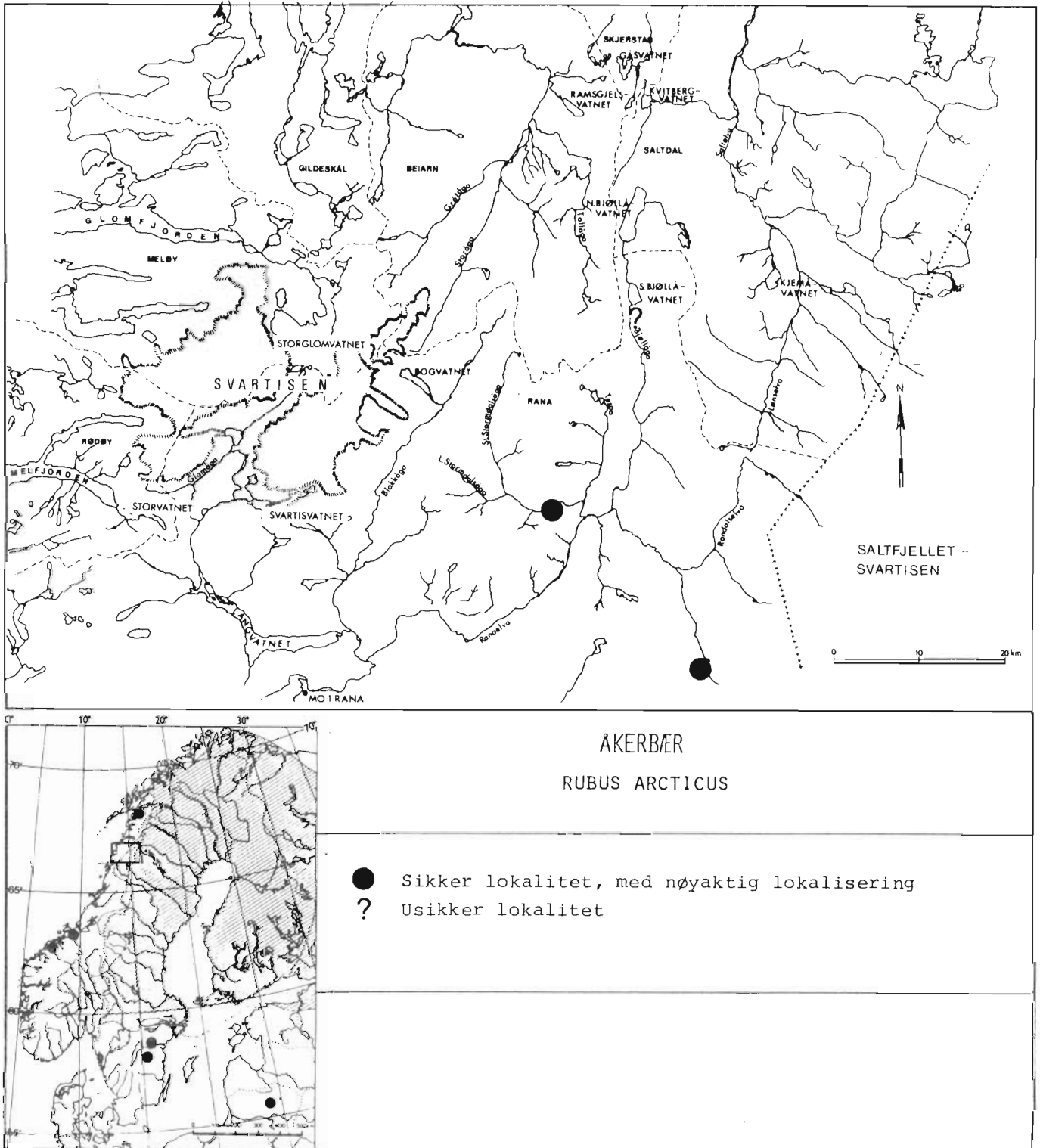

Figur 21. Utbreiinga til kystarten bjønnekam. Utbreiinga i Norden er etter Fægri (1960) og Hultén (1971)

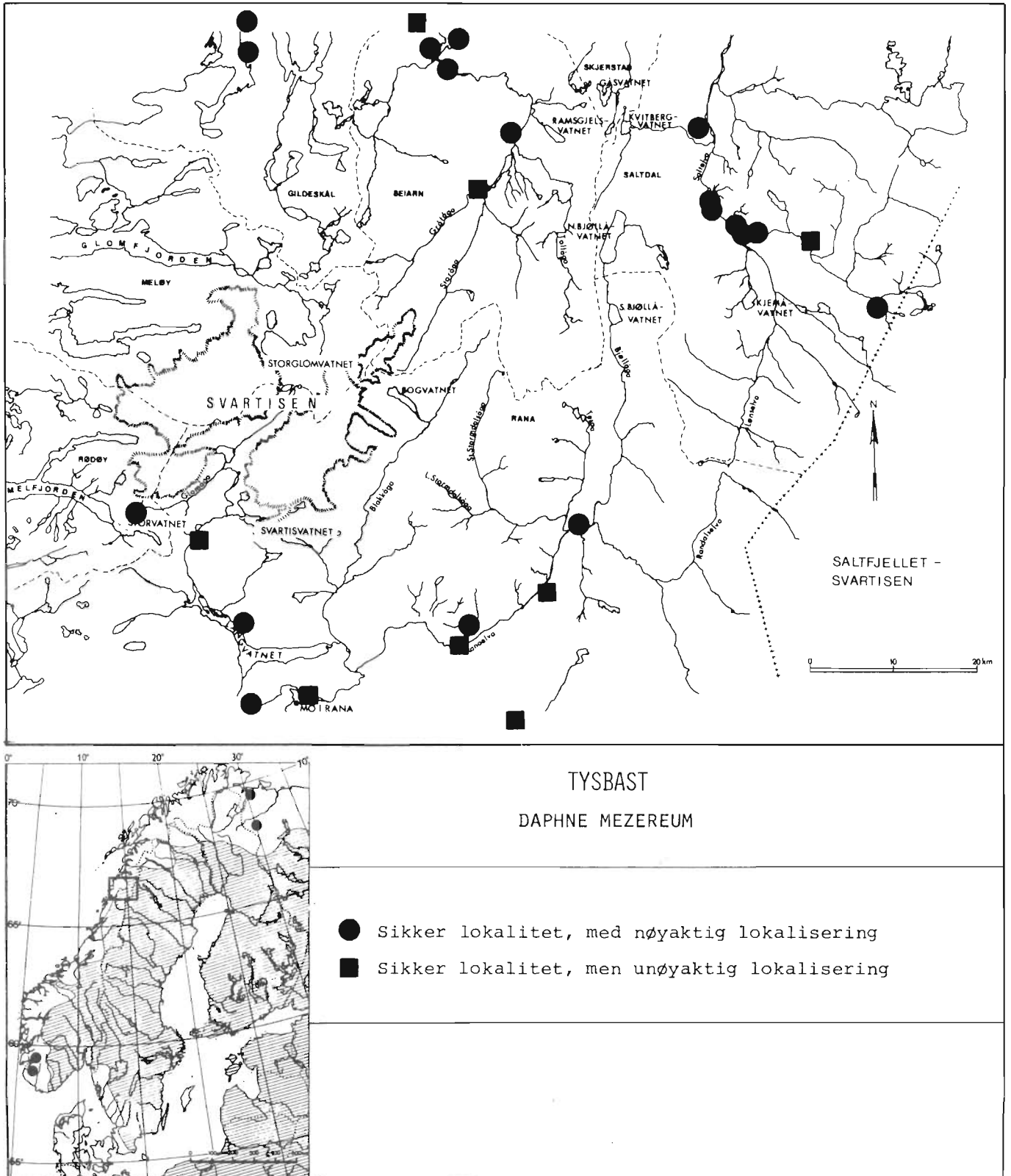
Figur 22. Den naturlege utbreiinga av gran. I tillegg er det planta gran mange stader i området. Utreiinga i Norden er etter Hultén (1971)

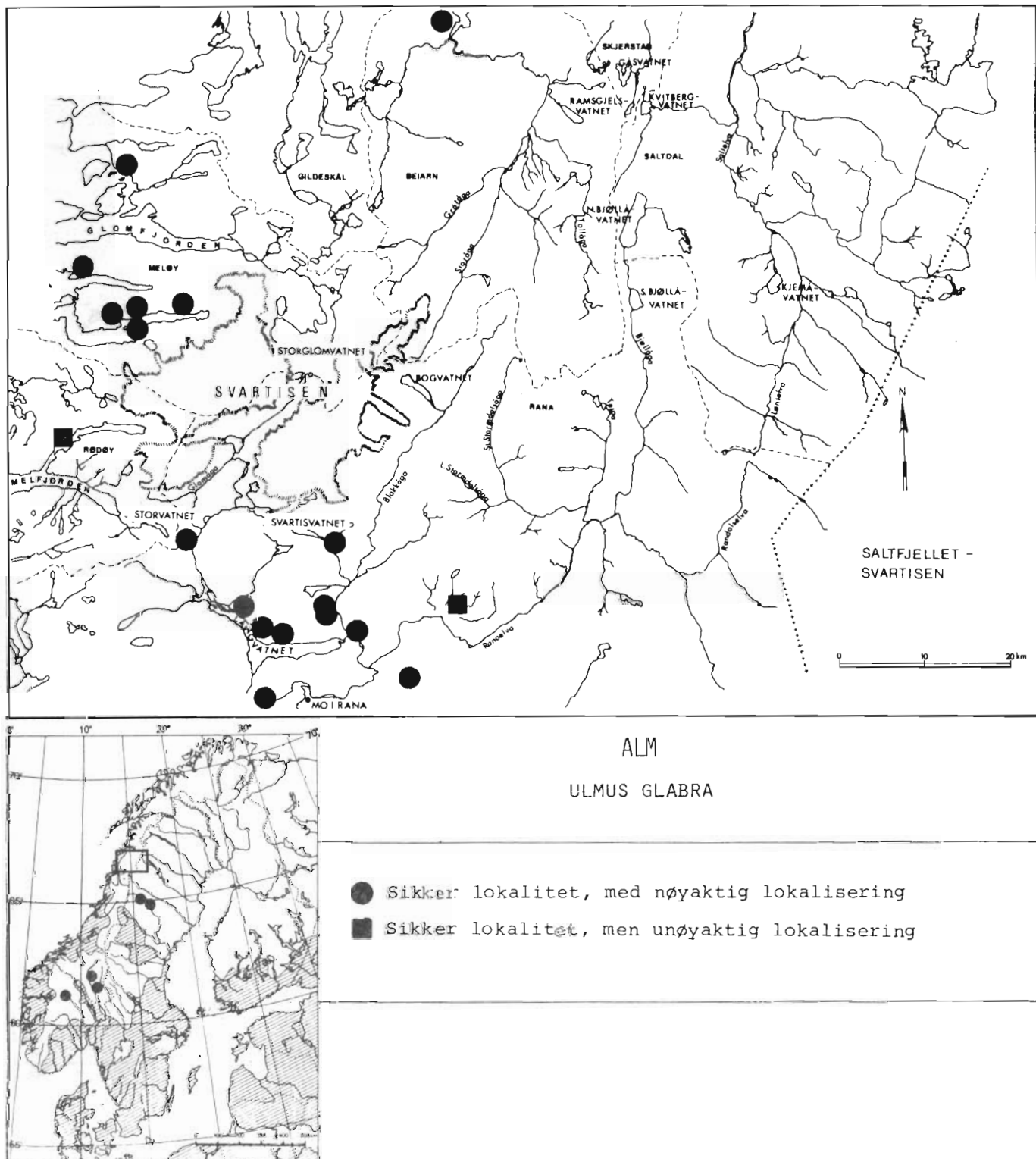

Figur 23. Utbreiinga til den austlege arten åkerbær. Utbreiinga i Norden er etter Hultén (1971)

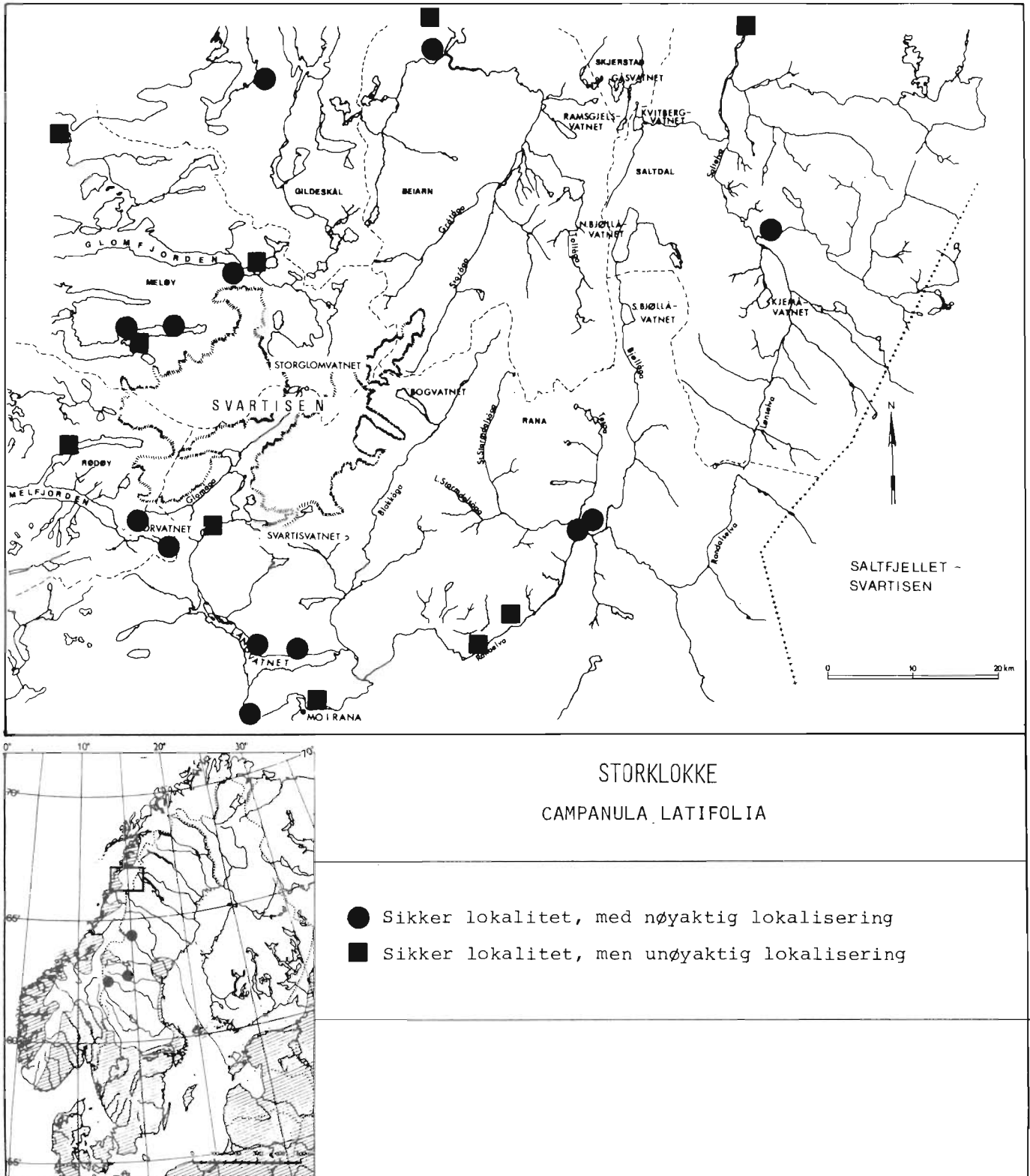

Figur 25. Utbreiinga til den søraustlege arten tysbast. Utbreiinga i Norden er etter Hultén (1971)

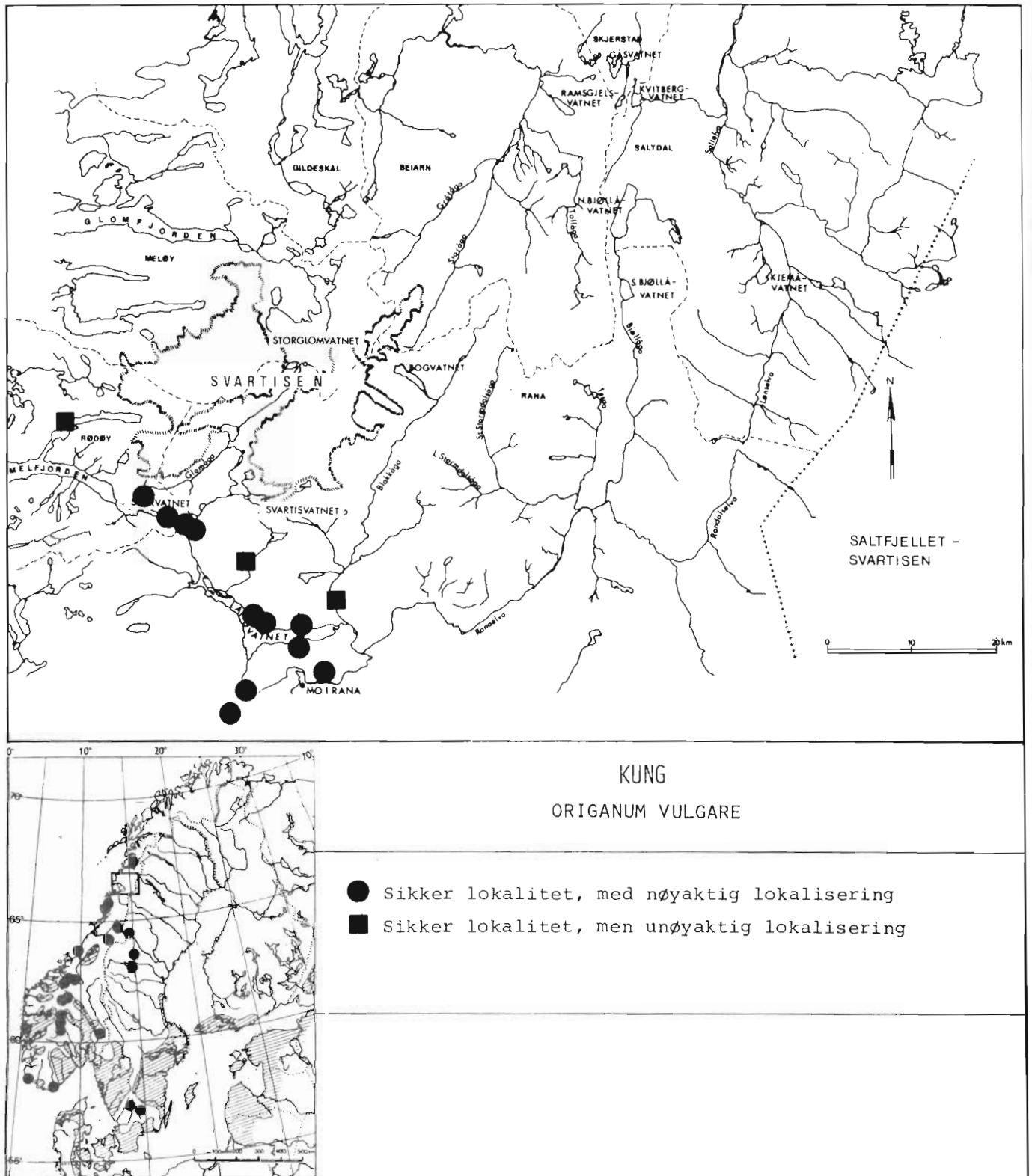

Figur 26. Utbreiinga til det varmekjære treslaget alm. Den nordiske utbreiinga er etter Hultén (1971)

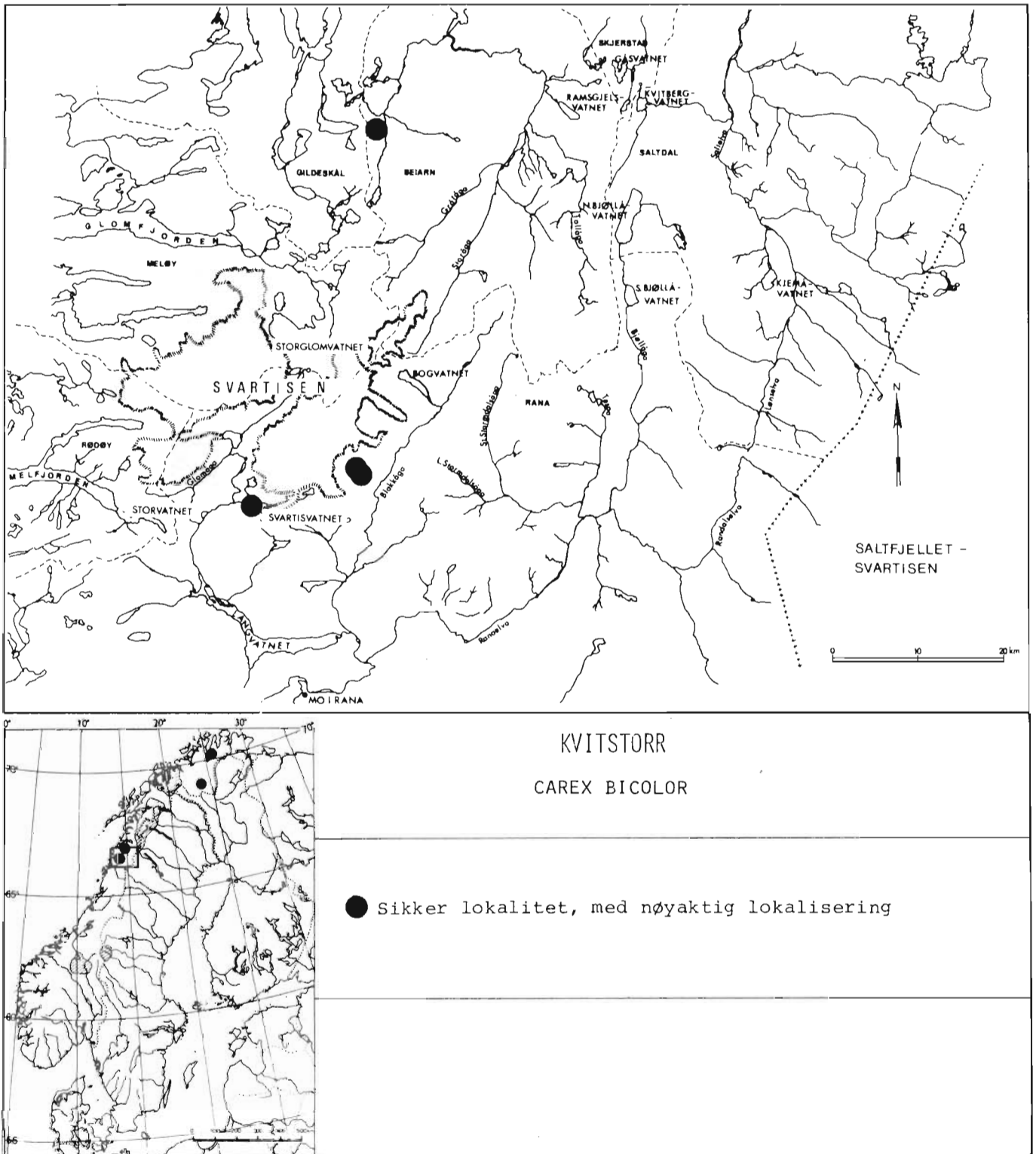

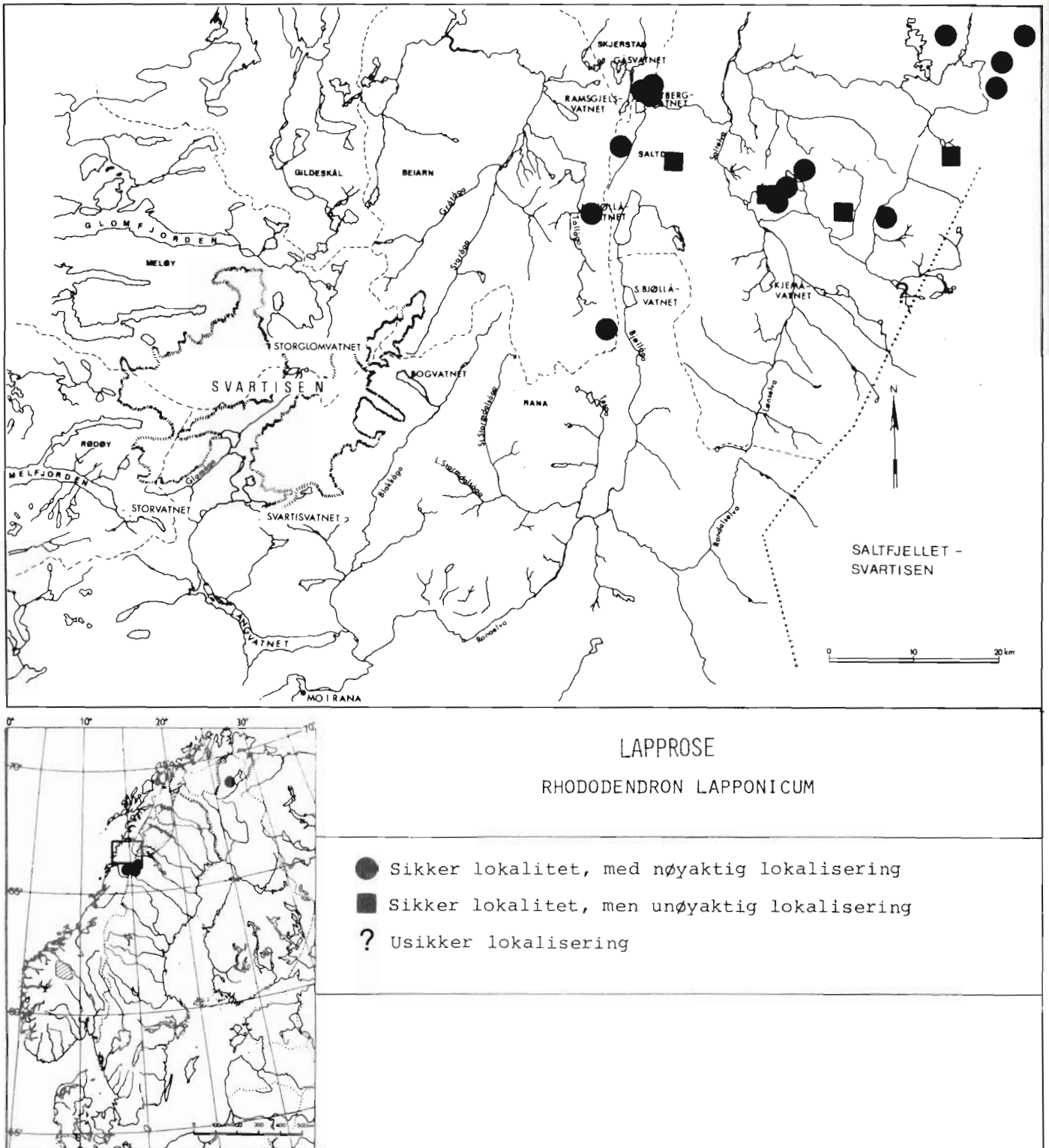
Figur 27. Utbreiinga til storklokke, ein sørleg art. Den nordiske utbreiinga er etter Hultén (1971)

Figur 28. Utbreiinga til den varmekjære arten kung. Utbreiinga i Norge er etter Gjærevoll (1973 s. 117). Den nordlegaste lokaliteten (i Sjørfold) er etter A. Elvebakk (pers. meld.). Utbreiinga i Norden elles er etter Hultén (1971)

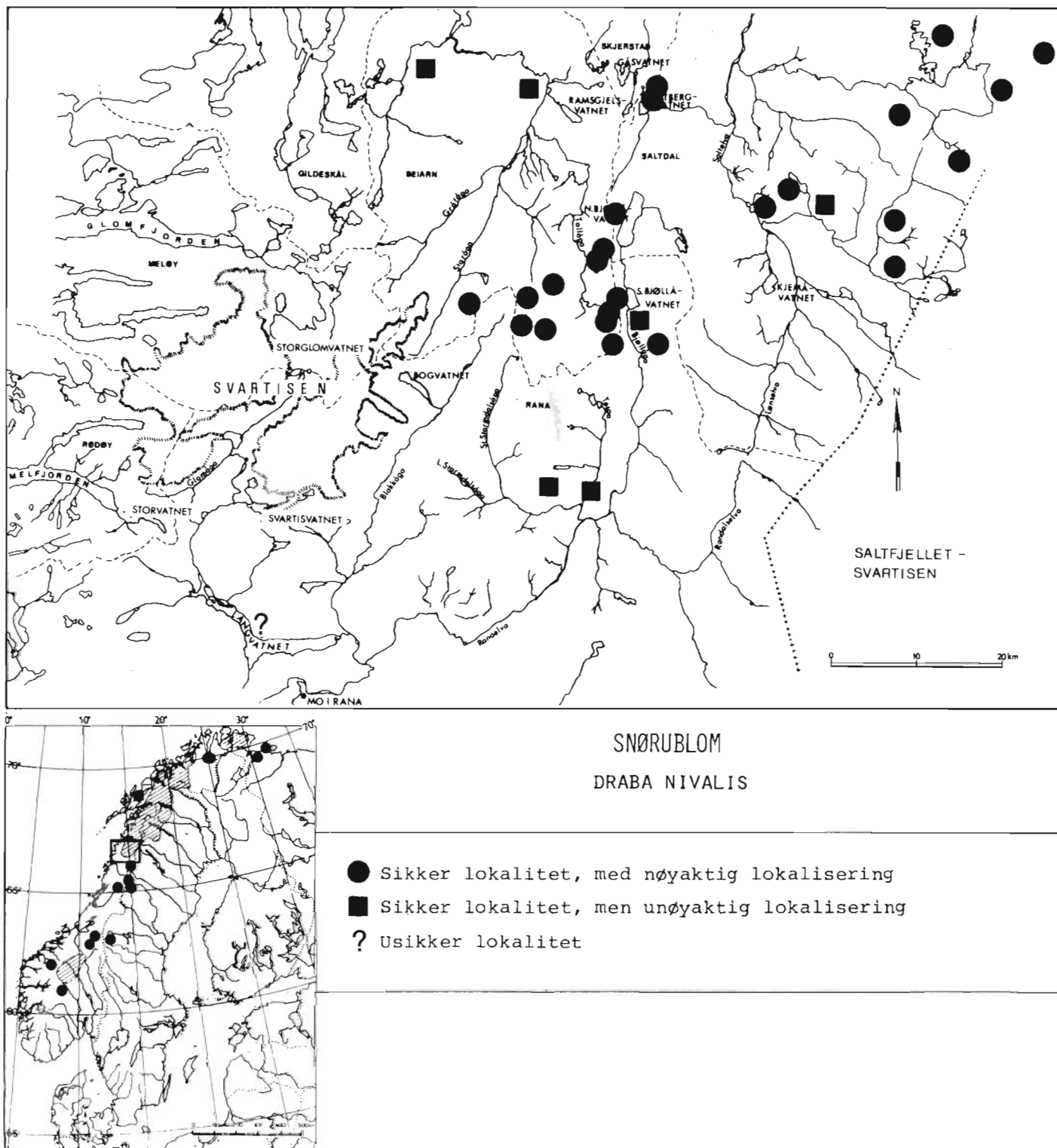

Figur 29. Utbreiinga av kvitstorr, ein bisentrisk art. Den nordiske utbreiinga er etter Moen (1976 s. 29) og S. Sivertsen (pers. meld.)

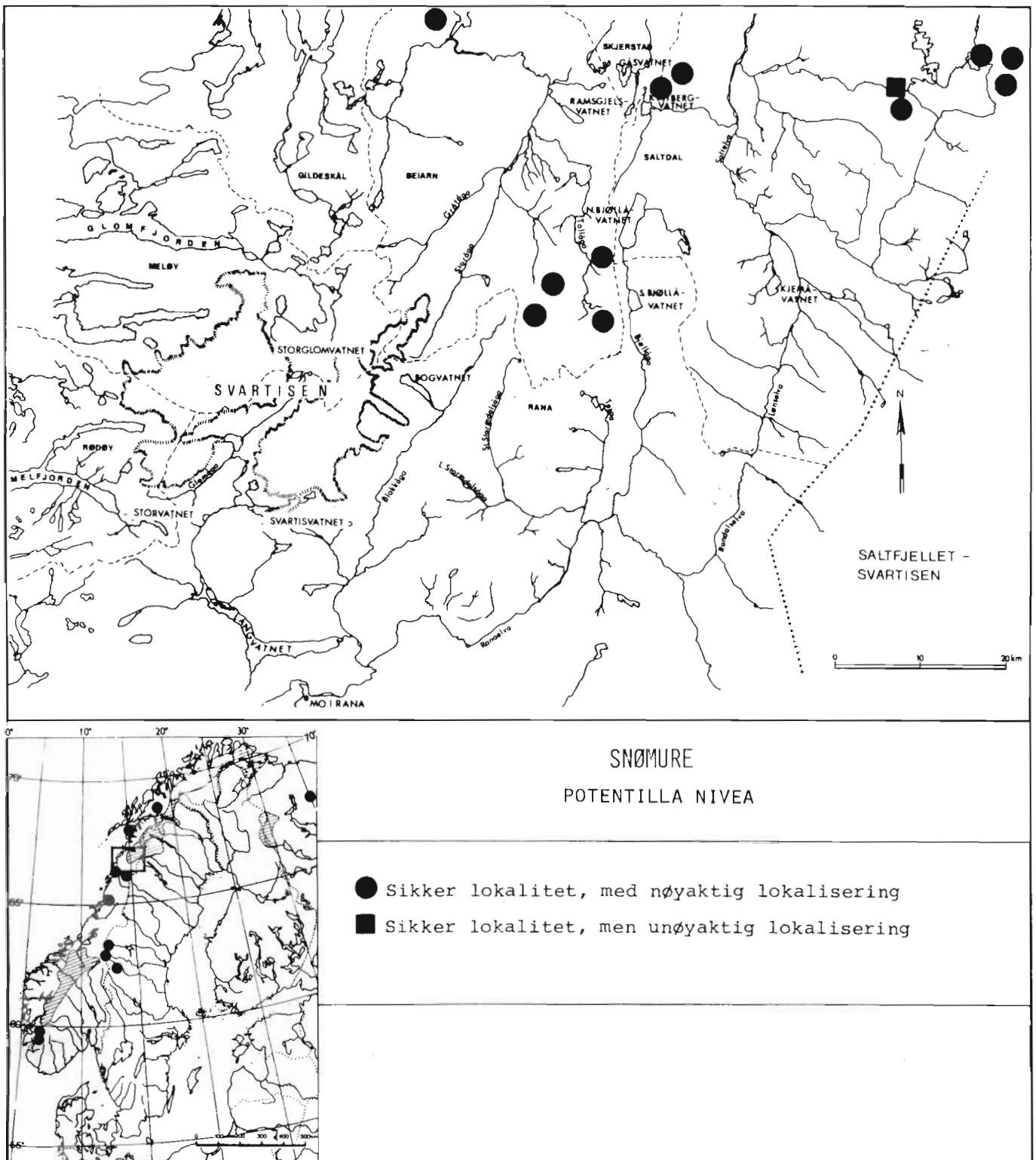

Figur 30. Utbreiinga av den bisentriskie arten lapprose. Den nordiske utbreiinga er etter Hultén (1971)

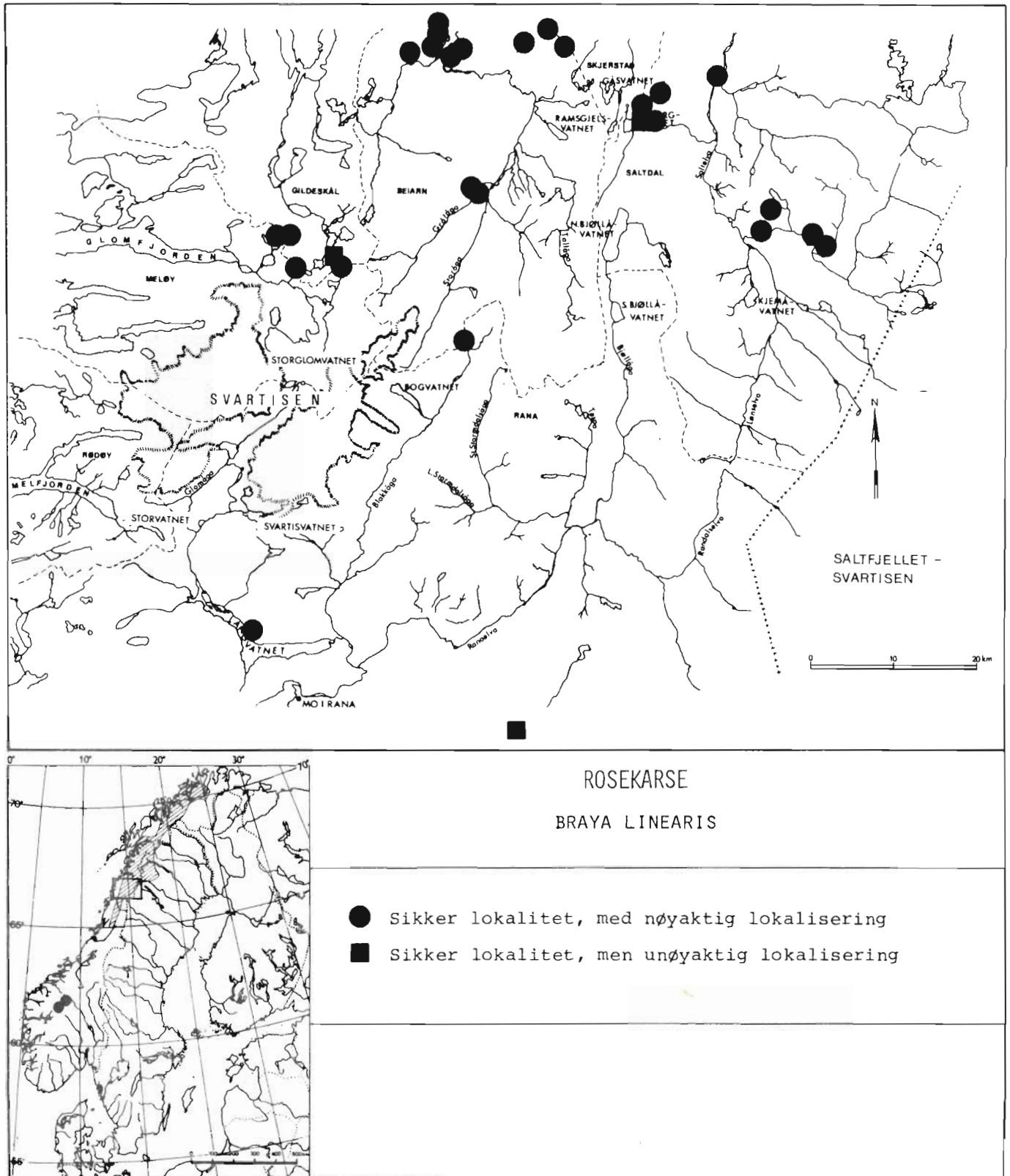

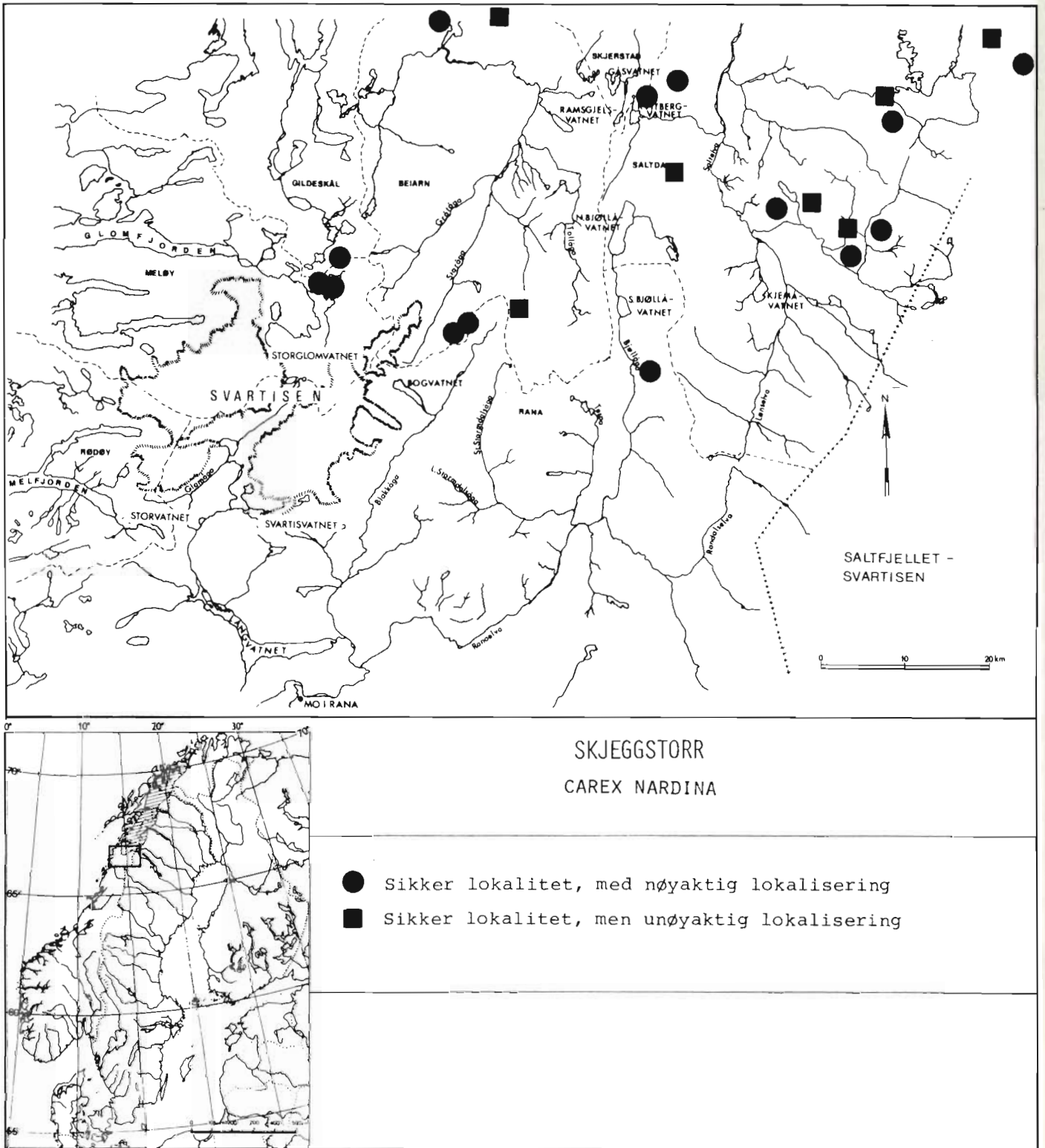

Figur 31. Utbreiinga til den bisentriske arten snørublom. Den nordiske utbreiinga er etter Hultén (1971) og S. Sivertsen (pers. meld.)

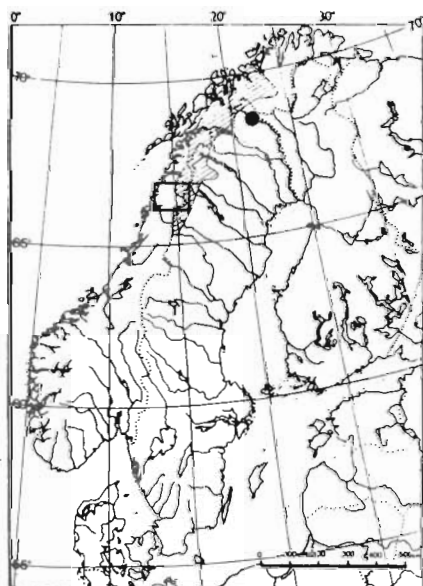
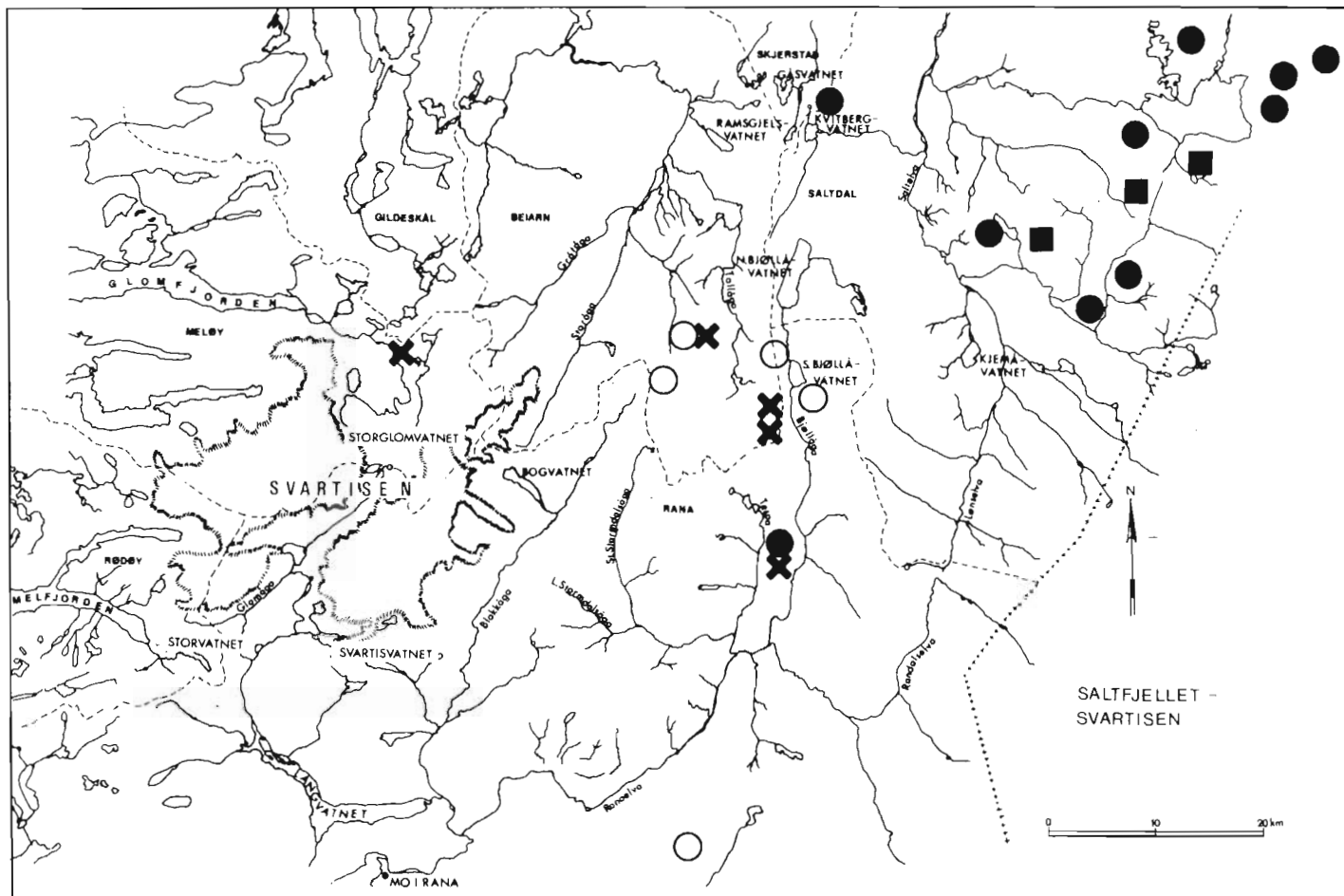
Figur 32. Utbreiinga til den bisentriske arten snømure. Den nordiske utbreiinga er etter Hultén (1971) og S. Sivertsen (pers. meld.)

Figur 34. Utbreiinga til den nordleg unisentriske arten skjeggstorr. Den nordiske utbreiinga er etter Hultén (1971)

SVARTBAKKESTJERNE
ERIGERON HUMILIS

- Herbariebelegg, nøyaktig lokalisering
- Krysslisenotat, nøyaktig lokalisering
- Herbariebelegg, unøyaktig lokalisering
- ✕ Herbariebelegg for kryssning med snøbakkestjerne (E. uniflorus)

Figur 35. Utbreiinga til den nordleg unisentriske arten svartbakkestjerne. Den nordiske utbreiinga er etter Hultén (1971)

Tabell 1. Floraoversyn

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Plantengeografisk-gruppe	Høgdelag	Vegetasjon	Bjøllådaalen	Stormdalen	Kjemvatnet	Ramsjøelvatnet	Rieblivångi	Bogvatnet	Storglomvatnet	Austerdalslisen	Vesterdalen	Storvatnet	Merknader
Tre og busker:															
Gråor	<i>Alnus incana</i> (L.) Moench.		Ba-(Bj) (Ba)-Bj-L	(5e, 6e), 7e 1ab, 4abd, 5a, 6a	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Dvergbjørk	<i>Betula nana</i> L.		Ba	(5e)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Saltal: Junkerdalsura.
Hengjebjørk	<i>B. pendula</i> Roth.	SA	Ba-Bj-(L)	4bd, 5abcde, 6abcde	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Truleg mest asp, tortuosa (Led.) Nym.
Vanleg bjørk	<i>B. pubescens</i> Ehrh.		Bj-L	(1b, 5b)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Sjå fig. 25.
Tyrbast	<i>Daphne mezereum</i> L.	SA	Ba	5e, 6ce	x	x	n	x	x	x	x	x	x	x	*Nordhagen (1921), Junkerdalsura (Dyring 1900).
Tindved	<i>Hippophaë rhamnoides</i> L.		Ba	9, a	x	x	x*	x	x	x	x	x	x	x	Beiar: Arstadlia (forvilla).
Humle	<i>Humulus lupulus</i> L.	S	Ba	9	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	I fjellet ssp. alpina (Neillr.) Čelak.
Einer	<i>Juniperus communis</i> L.		Ba-Bj-L	1ab, 5abcde, 6abcd	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Elles i Saltal og Beiar.
Kilvød	<i>Myricaria germanica</i> (L.) Desv.		Ba	0	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Sjå fig. 22.
Gran	<i>Picea abies</i> (L.) Karst.	A	Ba	6(a)bcde	x	x	(x)	x	x	x	x	x	x	x	
Turu	<i>Pinus sylvestris</i> L.		Ba	6abcde	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Osp	<i>Populus tremula</i> L.		Ba (-Bj)	5bde, 6bcde	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Hegg	<i>Prunus padus</i> L.		Ba	5e, 7e	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Rips	<i>Ribes spicatum</i> Robs.	(N)	Ba-(Bj)	(5e), 6e, 7e	x	x	n	x	x	x	x	x	x	x	Kyst- og fjordstrøka Rødey-Beiar.
Nyretose	<i>Rosa</i> spp. (mest <i>R. villosa</i> L.)	S	Ba	1e, 6ce, 8	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Spreidde funn.
Småvier	<i>Salix arbuscula</i> L.	F	Bj-L	1d, 4d	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Ikkje alltid skilt frå <i>S. myrsinifolia</i> .
Setervier	<i>S. borealis</i> (Fr.) Nasarov	(N)	Ba-Bj	(5de), 6cde, 9	x*	x*	x*	x	x	x	x	x	x	x	*Silkesselje (<i>S. coetanea</i> (Hartm.) Flod.).
Seije	<i>S. caprea</i> L. coll.		Ba-(Bj)	1de, 3c, 4de	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Sølvvier	<i>S. glauca</i> L.	F	Bj-L	1(d), e, 4d	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Bleikvier	<i>S. hastata</i> L.	F	Bj-L	1d, 2abcd	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Musøyve	<i>S. herbacea</i> L.	F	L-M-(H)	1de	x	x	x	t	x	x	x	x	x	x	
Ullvier	<i>S. lanata</i> L.	F	Bj-L	1de	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Lappvier	<i>S. lapponum</i> L.		Bj-L	1de, 3c, 4bd	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Svartvier	<i>S. myrsinifolia</i> Salisb.	F	Ba-Bj	(5e, 6e)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	jfr. under <i>S. borealis</i> .
Myrtveier	<i>S. myrsinites</i> L.	A	Bj-L	4d	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Rapportert frå Solvåglla i Junkerdalen av Fremstad (1977), Fauske (Sommerfelt 1827).
Blokkevier	<i>S. myrtilloides</i> L.	(A)	Ba?		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	*Rike fuktskogar.
Istervier	<i>S. pentandra</i> L.	(F)	Ba	(5e), 6e*	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Grønvier	<i>S. phyllifolia</i> L.	(F)	Bj-L	1e, (4d, 5de)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Polarvier	<i>S. polaris</i> Wg.	(Fb)	L-M	1d, 2d	x*	x	x	x	x	x	x	x	x	x	*Ruovdiværri.
Rynkevier	<i>S. reticulata</i> L.	F	(Bj)-L	1(c), d, (2d, 4d)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Båtfjellet i Junkerdalen. (Dyring 1900).
Rogn	<i>S. arbuscula</i> x <i>lapponum</i>				x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Alm	<i>S. hastata</i> x <i>lanata</i>				x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
	<i>S. herbacea</i> x <i>glauca</i>				x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
	<i>S. cf. hastata</i> x <i>lapponum</i>				x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
	<i>S. herbacea</i> x <i>lanata</i>				x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
	<i>S. herbacea</i> x <i>polaris</i>				x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Hist og her med foreldreartene.
	<i>S. cf. lanata</i> x <i>reticulata</i>				x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Midtstufjellet.
	<i>Sorbus aucuparia</i> L.		Ba-Bj-(L)	5(d), e, 6bcde	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
	<i>Ulmus glabra</i> Huds.	S	Ba	9	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Rana og fjordstr. nord til Beiar, fig. 26.
Lyngvokstrar o.a. dvergbusker:															
Kvitlyng	<i>Andromeda polifolia</i> L.		Ba-Bj-L	4abd, (5a, 6a)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	(fuktart).
Ryebær	<i>Arctostaphylos alpinus</i> (L.) Spreng.	F	(Ba)-Bj-L	1ac, 5ac, 6ac	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Mjelbær	<i>A. uva-ursi</i> (L.) Spreng.		Ba-Bj-L	(1c)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Røsslyng	<i>Calluna vulgaris</i> (L.) Hull		Ba-Bj-L	1ab, 4ab, 5a, 6a	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	

Taheili 1. (framh.)

Norsk namn	Vitenskapleg namn	Plantegeografisk gruppe	Høgdelag	Vegetasjon	Bjlldalen	Bormaldalen	Kjeldvatnet	Ramsjøvatnet	Rieblvåg	Bogvatnet	Storglomvatnet	Austerdalsisen	Vesterdalen	Storvatnet	Merknader
Moselyng	Cassiope hypnoides (L.) D. Don.	F	L-M-(H)	2abcd	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Berre aust for Saltaldalen.
Kantilyng	C. tetragona (L.) D. Don.	Fh	(L)-M	1c,2c	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Fjellpyrd	Diapensia lapponica L.	F	L-M	1a(c)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Fjelljanne	Diphasium alpinum (L.) Rothm.	F	L	1b,2b	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Dunderlandsdalen, Junkerdalen, Saltaldalen, Beiar.
Skogjanne	D. complanatum (L.) Rothm.	(A)	Ba	(6ab?)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Reinføse	Dryas octopetala L.	F	Ba-Bj-L	1c,2c,5c,6c	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Fjellkræskling	Empetrum nigrum L. ssp. hermaphroditum (Hager.) Bøcher		Ba-Bj-L-(M)	1abc, (2a), 4ab, 5ab, 6a	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Ludegrås	Huperzia selago (L.) Bernh.		Ba-Bj-L-M-(H)	(1,2,4,5,6)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Linnø	Linnaea borealis L.		Ba-(Bj)	5ab,6ab	x	n	x	x	x	x	x	x	x	x	
Greplyng	Loiseleuria procumbens (L.) Desv.	F	L-M	1ac,2c(bd)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Strid kråkefot	Lycopodium annotinum L. coll.		Ba-Bj-L	1b,5bd,6bd	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Vjuk kråkefot	L. clavatum L.		Ba-Bj-L	(1ab,5ab,6ab)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Sivstake	Meneses uniflora (L.) A. Gray		Ba-(Bj)	6de	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Nikkevintergrøn	Orthilia secunda (L.) House		Ba-Bj-(L)	0,3e,6e	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	I fjellet L. dubium Zoega, i skogen L. annotinum s.str. Over skoggrensa var. Lagopus Hartm.
Hiljyng	Phyllocladus sibirica (L.) Bab.	F	Bj-L	1(a),5(a) b	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Furuvintergrøn	Pyrola chlorantha Sw.	(A)	Ba	6a?	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Beiar (Norman 1894), Saltdal: Junkerdalen (Fægri 1956). Mest i fjordstrøka.
Klokkevintergrøn	P. media Sw.		Ba-(Bj)	(5),6	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Perlevintergrøn	P. minor B.		Ba-Bj-L	1d,2b,5e,6bde	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Nede i skogen P. rotundifolia L. AV og til med foreldretartene.
Norsk vintergrøn	P. norvegica Knaben	(F)	(Ba)-Bj-L	1cd,5cd,e,(6cde)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Sjå fig. 30.
Lapprose	Rhododendron lapponicum (L.) Wg.	Fb	Bj-L		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	(fuktart).
Småtranebær	Vaccinium microcarpum (Turcz.) Schmalh.		(Ba)-Bj-(L)	1c	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Mest sjeldsynt enn V. microcarpum.
Plåbær	V. myrtillus L.		Ba-Bj-L	4abd(5a,6a)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Tranebær	V. oxycoccus L.		Ba	1b,4ab,5ab,6abd	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Bjorkbær	V. uliginosum L. coll.		Ba	4bd	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Tyrbær	V. vitis-idaea L.		Ba-Bj-L	1abc,4abd,5ab,6a	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Ufær:			Ba-Bj-L-(M)	1ac,5ab,6abd	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Hellig	Achillea millefolium L.		Ba	8											
Nyserøllik	A. ptarmica L.		Ba	8											
Tyrinheim	Aconitum septentrionale Koele	(A)	Ba-Bj-L	1e,5e,6e	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Trollbær	Actaea spicata L.	S	Ba	(5e),6e,9	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Jonsokoll	Ajuga pyramidalis L.		Ba-(Bj)	8	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Fjellmarikåpe	Alchemilla alpina	F	(Bj)-L	2b,(5d)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
"Vanleg marikåpe"	A. vulgaris coll.*		Ba-Bj-L	1d,2b,3de,5de,6de,8	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	*Alchemilla-arter er berre sporadisk samla eller nærare bestemt. I området finst også eksemplar som kanskje bør førazast til A. norvegica Sam. non. publ. (sjå Hylander 1964). **Samla ved Engøyra, Meløy.
Grannmarikåpe	A. filicaulis Bus.**	(S)	Ba-Bj-L		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Glatmarikåpe	A. glabra Neyg.	(N)	Bj-L		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Kjeldmarikåpe	A. glomerulans Bus.	(N)	Ba-Bj-L		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Skarmarikåpe	A. wickstrae (Bus.) Stefans.	(S)	Ba-(Bj)		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Kvittsymte	Anemone nemorosa L.		Ba	(5d),6de	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Gullsymre	A. ranunculoides L.	A	Ba	6de,7e	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	± vanl. i Saltaldalen og Junkerdalen.
Kvann	Angelica archangelica L.		(Ba)-Bj-L	1de,3e,5e,(6e)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Sløke	A. sylvestris L.		Ba-Bj	5e,6e	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Fjellkattfot	Antennaria alpina (L.) Gaertn.	F	L-(M)	1cd	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Kattfot	A. dioica (L.) Gaertn.		Ba-Bj-L	1cd,5d,6d,8	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Sølvkattfot	A. villifera Boriss.	Fh	(L-M)?	(1c,2c)?	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	A for Saltaldalen (ved Ballvatnet og Nuor'tasav'lo).

Tabell 1. (framh.)

Norsk namn	Vitenskapleg namn	Plantegeografisk gruppe	Høgdelag	Vegetasjon	Bjelladalen	Stormaldalen	Kjæmavatnet	Ramsjøelvatnet	Røblivåg	Bogvatnet	Storglomvatnet	Austerdalsisen	Vesterdalen	Storvatnet	Merknader
Fjellbakkestjerne	<i>Eriogon borealis</i> (Vierh.) Simm.	F	Ba-Bj-L	4,1d,5cd,6cd	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Spreidde funn. Sjø fig. 35.
Svartbakkestjerne	<i>E. humilis</i> Grah.	Fn	L-(M)	ld	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Sjø fig. 35.
Snebakkestjerne	<i>E. humilis</i> x <i>uniflorus</i>	F	L	lcd	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Sjø fig. 35.
Ullbakkestjerne	<i>E. uniflorus</i> L. coll. <i>E. uniflorus</i> ssp. <i>eriocephalus</i> (Vahl) Cronq.		L	lcd	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Opp i Junkerdalen.
Berggull	<i>Erysimum hieracifolium</i> L.	(S)	Ba	4,9	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Opp i Junkerdalen.
Fjellaugnetrøst	<i>Euphrasia frigida</i> Pugsf.	Bj-L	Bj-L	lcd,4d,5d	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Lappaugnetrøst	<i>E. lapponica</i> Th.C.E.Fr.	Fb	Bj-L	lcd	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Augnetrøst	<i>E. "officinalis</i> coll."		(Ba-L)	(8 osv.)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Mjødukt	<i>Filipendula ulmaria</i> (L.) Max.		Ba-Bj-L	1e,4d,5(d)e,6e,7e	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Markjordbær	<i>Fragaria vesca</i> L.	(S)	Ba	6d,8	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Spreidde funn, opp i Junkerdalen.
Gullstjerne	<i>Gagea lutea</i> (L.) Ker-G.	S	Ba	6e,7e,9	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Vrangdå	<i>Galeopsis bifida</i> Boenn.	Ba	Ba	4,8	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Guldå	<i>G. speciosa</i> Mill.	Ba	Ba	8	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Kvassdå	<i>G. tetrahit</i> L.		Ba(-Bj)	8	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Kvitmaure	<i>Galium boreale</i> L.		Ba-Bj	1de,5de,6de,8	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Vanlegast i låglandet.
Myske	<i>G. odoratum</i> (L.) Scop.	S	Ba	1e,9	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Låglandet i fjordstrøka.
Myrmaure	<i>G. palustre</i> L.		Ba-Bj	3c	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Spreidde funn.
Myskemaure	<i>G. triflorum</i> Michx	A	Ba	6e?,9?	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Rapportert frå Rana (Blytt 1872).
Sumpmaure	<i>G. uliginosum</i> L.		Ba		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Spreidde funn. Saltadal (Læstadius 1827).
Snosøte	<i>Gentiana nivalis</i> L.	F	Bj-L	lcd	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Bleiksøte	<i>Gentianaella aurea</i> (L.) H. Sm.	N	Ba-Bj	?	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Mest i lågl. Beiarn: Arstaddalen, Saltal.: Junkerdalsura.
Bakkesøte	<i>G. campestris</i> (L.) Börner		Ba-Bj-L	lcd	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Synest vanlegast på kalken i vest og nord.
Små søte	<i>G. tenella</i> (Roth.) Börner	Fb	L	lcd	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Flest funn nordaust for Saltadalen.
Urakatt	<i>Geranium robertianum</i> L.	S	Ba	4,9	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Rana, fjordstrøka, Beiarn.
Sjuskjære	<i>G. sylvaticum</i> L.		Ba-Bj-L	1de,5de,6de,7e	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Enghumleblom	<i>Geum rivale</i> L.		Ba-Bj-L	5de,6de,7e	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	(fuktart).
Kratthumleblom	<i>G. urbanum</i> L.	S	Ba	4,9	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Rana (Blytt 1872), Beiarn (Fremstad 1977).
Knerot	<i>Goodyera repens</i> (L.) R. Br.	(SA)	Ba(-Bj)	6b,(5b)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Få funn.
Brudespore	<i>Gymnadenia conopsea</i> (L.) R. Br.		Ba-Bj	4d,5c,6c	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Fugleteig	<i>Gymnocarpium dryopteris</i> (L.) Newm.		Ba-Bj-(L)	5bde,6bd	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Kalkteig	<i>G. robertianum</i> (Hoffm.) Newm.	S	Ba	4	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	På kalk, opp i Junkerdalsura.
Svøve	<i>Hieracium</i> spp.				x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Fjellsvøve	<i>H. alpinum</i> L. coll.	F	L-(M)	1abc,2b	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Stivsvøve	<i>H. laevigatum</i> Willd. coll.		Ba-Bj		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Skogsvøve	<i>H. murorum</i> L. coll.		Ba-Bj-(L)	5bd,6bd	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Lisvøve	<i>H. prenanthoides</i> Vill. coll.		Ba-Bj	5e,6e	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Ikkje sjeidsynt i skogliene.
Beitesvøve	<i>H. vulgatum</i> Fr. coll.		Ba-(Bj)	(8)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Vanlegast i låglandet (?)
Hesterumpe	<i>Hippuris vulgaris</i> L.	S	Ba-Bj	3c	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Lodheperikum	<i>Hypericum hirsutum</i> L.		Ba	9	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Dvergsgyre	<i>Koenigia islandica</i> L.	F	L-M	2d	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Rana, fjordstrøka, Beiarn (Arstadlia).
Hengjeppegrø	<i>Lappula deflexa</i> (Wg.) Garcke		Ba-Bj	1d,(5d,6d)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Nokre få funn i dei austlege fjella.
Føblom	<i>Leontodon autumnalis</i> L. coll.		Ba-Bj-L	1c	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Rapportert frå Rana, Beiarn, Saltal (Junkerdalen).
Kvitkurle	<i>Leucorchis albida</i> (L.) E. Mey.		(Ba-)Bj-L		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Truleg overalt som ssp. <i>straminea</i> (Fern.) Löve.
Småteblad	<i>Listera cordata</i> (L.) R. Br.		Ba-Bj-(L)	5bd,6bd	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	(fuktart).
Stortveblad	<i>L. ovata</i> (L.) Br.	(S)	Ba	1e,6e	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Lækjesteinfrø	<i>Lithospermum officinale</i> L.	S	Ba	4,9	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Rana (til Storlia, Bjøllånes), fjordstrøka, Beiarn. Beiarn (Arstadlia), Saltal (Junkerdalsura).

Tabell 1. (framh.)

Norsk navn	Vitekapleg namn	Plantegeografisk gruppe	Høgdelag	Vegetasjon	Bjällådaalen	Stordalen	Kjøvatnet	Kvitbergvatnet	Ramsjelvatnet	Rieblvåg	Bogvatnet	Storglomvatnet	Musterdalsisen	Vesterdalen	Storvatnet	Merknader
Sivblom	<i>Scheuchzeria palustris</i> L.	(A)	Ba	4b												Rana: Til Bjellånes (Blytt 1872), Saltidal? (Norman 1900).
Brunrot	<i>Schrophularia nodosa</i> L.	S	Ba	9												Rana, fjordstrøka, Beiarn.
Bitterbergknapp	<i>Sedum acie</i> L.		Ba	Δ, Δ												Langs kysten og spreidde funn elles.
Småbergknapp	<i>S. annuum</i> L.		Ba-Bj	Δ, Δ												
Loanebergknapp	<i>S. villosum</i> L.	Fb	L-M													
Dvergjanne	<i>Seiaginella selaginoides</i> (L.) Link.		Ba-Bj-L	lcd, 4bd												
Trefingerurt	<i>Sibbaldia procumbens</i> L.	F	L-M	ld, 2b(d)												
Fjellmellemle	<i>Silene acaulis</i> (L.) Jacq.	F	L-M (-H)	lcd, 2cd												
Raud jonsokblom	<i>S. dioica</i> (L.) Clairv.		Ba-Bj-L	le, 5e, 6e												
Småsmelle	<i>S. rupestris</i> L.		Ba-Bj	Δ, Δ												
Engsmelle	<i>S. vulgaris</i> (Moench.) Garcke		Ba	(8)												
Blindurt	<i>S. walbergella</i> Chowd.	Fb	M	2c?												
Gullris	<i>Solidago virgaurea</i> L.		Ba-Bj-L	lbd, 2b, 5bde, 6bde												
Flotgras	<i>Sparganium angustifolium</i> Michx.		Ba(-Bj)	3b												
Fjellpigknapp	<i>S. hyperboreum</i> Laest.	(N)	Ba-Bj	3b												
Linbende	<i>Sparganium angustifolium</i> Michx.		Ba	8												
Skogsvinerot	<i>Sparganium angustifolium</i> Michx.		Ba	8												
Fjellstjerneblom	<i>Stachys sylvatica</i> L.	S	Ba	9												
Grøstjerneblom	<i>Stellaria calycantha</i> (Led.) Bong.	(F)	Bj	(5)												
Rustjerneblom	<i>S. graminea</i> L.		Ba	8												
Vassarv	<i>S. longifolia</i> Willd.		Ba-Bj	(5, 6)												
Reinfann	<i>S. media</i> (L.) Vill.		Ba(-Bj)	8												
Løvetann	<i>S. nemorum</i> L.		Ba-Bj	5e, 6e, 7e												
Blåsprett	<i>Tanacetum vulgare</i> L.		Ba	8												
Gulfrøstjerne	<i>Taraxacum</i> sp.		Ba-Bj-L	lbd, 2b, 8												
Smørtelg	<i>Thalictrum alpinum</i> L.	F	Bj-L (-M)	lcd, 3e, 4d, 5d												
Hengjeverg	<i>T. flavum</i> L.	(A)	Ba	(le, 8)												
Bjønnefrødd	<i>Thelypteris limbosperma</i> (All.) Fuchs.	Ky	Ba	(4b), 5b												
Skogstjerne	<i>T. phlegopteris</i> (L.) Sloss.		Ba-Bj	5bde, 6bde												
Raudkløver	<i>Tofieldia pusilla</i> (Michx.) Pers.		Ba-Bj-L-M	l(b), 2c, 4(b), d												
Kvitkløver	<i>Trientalis europaea</i> L.		Ba-Bj-L	lab, 2b, 5bde, 6bd												
Fjeresausluk	<i>Trifolium pratense</i> L.		Ba	8												
Myrsåulauk	<i>T. repens</i> L.		Ba	8												
Baiblom	<i>Triglochin maritimum</i> L.		Ba(-Bj)	(4d)												
Hestehov	<i>T. palustre</i> L.		Ba-Bj	4d												
Stornesle	<i>Trollius europaeus</i> L.	(N)	(Ba-)Bj-L	lde, (4d), 5de, 6e												
Øttjælererot	<i>Tussilago farfara</i> L.		Ba-Bj	5e, 6e, 8												
Småbjælerot	<i>Urtica dioica</i> L. coll.		Ba-Bj	5e, 6e, 7e, 8, 9												
Vendelrot	<i>Utricularia intermedia</i> Hayne	(A)	Ba-Bj	3b, 4d												
Fjellveronika	<i>U. minor</i> L.		Ba-Bj	4bd												
Tveskjeggveronika	<i>Valeriana officinalis</i> L. ssp. <i>sambucifolia</i> (Nikan fil.) Čel.		Ba-Bj	5e, 6e, 7e, 8, 9												
Bergveronika	<i>Veronica alpina</i> L.	F	L- (M)	ld, 2b(d)												
Høgfjellsveronika	<i>V. chamaedrys</i> L.		Ba(-Bj)	(6d) 8												
Snauveronika	<i>V. fruticans</i> Jacq.	F	(Bj)-L	lcd												
	<i>V. officinalis</i> L.		Ba(-Bj)	(5d, 6d) 8												
	<i>V. pumila</i> All.	F	L-M	ld												
	<i>V. serpyllifolia</i> L.		Ba	8												

Vanleg på havstrand. Gildeskål: N for Fellvatnet i Bjørkebeilet.

Tabell 1. (framh.)

Norsk namn	Vitskapleg namn	Plantogeografisk gruppe	Høgdelag	Vegetasjon	Bjøllådal	Stormalden	Kjølbergvatnet	Ramsjøelvatnet	Flieblivåg	Bogvatnet	Storglomvatnet	Austerdalsisen	Vesterdalen	Storvatnet	Merknader
Fuglevikke	<i>Vicia cracca</i> L.		Ba	8,9	x									x	
Gjerdevikke	<i>V. sepium</i> L.		Ba	8,9	x									x	
Skogvikke	<i>V. sylvatica</i> L.	S	Ba	9											Rana, fjordane, Beiarn, Junkerdalsura.
Fjellfiol	<i>Viola biflora</i> L.	F	(Ba-)Bj-L	1de,2b, (4bd),5de,6de	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Lifiol	<i>V. canina</i> L. ssp. <i>montana</i> (L.) Hartm.		Ba(-Bj)	(5d,6d),8			n								(fuktart).
Stor myrfiol	<i>V. epispilla</i> Led.	(A)	Ba(-Bj)	4bd,5de											Rana: til Dunderland. Fjordstrøka, Beiarn, Junkerdalsura.
Krattfiol	<i>V. mirabilis</i> L.	S	Ba	9											(fuktart).
Myrfiol	<i>V. palustris</i> L.		Ba-Bj-L	2b,4bd,5de,6de	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Skogfiol	<i>V. palustris</i> L.	S	Ba-Bj-L	(5d),6d,9											
Sandfiol	<i>V. riviniana</i> Robb.	A	Bj-L	6											Helgelandsbukken (dagb. Gjærevoll), Junkerdalsura.
Dalfiol	<i>V. selkirkii</i> Pursh.	A	Ba	?											? Rana (Blytt 1872).
Fjell-lodnebrege	<i>Woodisia alpina</i> (Bolt.) S.F. Gray	F	Ba-Bj-L	4 (kalk)	x										
Dverg-lodnebrege	<i>W. glabella</i> R. Br.	Fn	L	4 (kalk)	x*										*S. Bjøllåvatnet, vanleg aust for Saltalden.
Lodnebrege	<i>W. ilvensis</i> (L.) R. Br.		Ba(-Bj)												Mest i fjordstrøka.
Grasvokstrar:															
Hundekvein	<i>Agrostis canina</i> L. coll.		Ba-Bj	(4,5,6,8)											(inkl. <i>A. stricta</i> J.F. Gmel.).
Engkvein	<i>A. capillaris</i> L.		Ba-Bj-L	(4,5,6,8)	x	x	x	x	x						(= <i>A. tenuis</i> Sibth.).
Storkvein	<i>A. gigantea</i> Roth.		Ba(-Bj)	(8)											Kulturspreidd t.d. Gildekkål: ved Sokumvatnet.
Fjellkvein	<i>A. mertensii</i> Trin.	F	L-M	ld	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	(= <i>A. borealis</i> Hartm.).
Krypkvein	<i>A. stolonifera</i> L.		Ba-Bj	3,8											
Vasreverumpe	<i>Alopecurus aqualis</i> Sobol.	A	Ba-Bj	(2d),3,8											Saltald, Junkerdalen (Norman 1900).
Knervetumpe	<i>A. geniculatus</i> L.		Ba	(8)											
Gulaks	<i>Anthoxanthum odoratum</i> L. coll.		Ba-Bj-L-M	ld,2b,5bd,6d,8	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Bergrykkvein	<i>Calamagrostis epigeios</i> (L.) Roth.	(S)	Ba	?											Beiardalen, Saltald, Junkerdalen.
Finnmarksrykkvein	<i>C. lapponica</i> (Wg.) Hartm.	Fb	L?	la?											Saltald: Rås'tnivåfåri (Nordhagen 1934).
Smårykkvein	<i>C. neglecta</i> (Ehrh.) G.M.S.	(A)	Ba-Bj												
Skogrykkvein	<i>C. purpurea</i> (Trin.) Trin.	(F)	Ba-Bj-L	1e,5de,6de,7e	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Tranestorr	<i>Carex adostoma</i> Krecz.	(F)	Ba-Bj-L	4bd											
Taglistorr	<i>C. appropinquata</i> Schum.	(A)	Ba	4d											
Nordlandsstorr	<i>C. aquatilis</i> Wg.	N	Ba-Bj(-L)	3c,4bd,(5de)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Rana: Storlia, Bjøllånes.
Reinstorr	<i>C. arctogena</i> H. Sm.	Fb	L-M	1c,2c	x*										*Ruov'divåfåri.
Svartstorr	<i>C. atrata</i> L.	(F)	Ba-Bj-L	1cd	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Soetstorr	<i>C. atrata</i> x <i>norvegica</i>	(Fb)	Bj-L	3e,4d											Spreidde funn (= <i>C. x rectiuscula</i> (Hartm.) Lid).
Kvitstorr	<i>C. atrofusca</i> Schuhr	Fb	Bj-L-M	a(4d)											
Stivstorr	<i>C. bicolor</i> All.	F	Bj-L-M	1a(bd),2abc	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Rana: Bjellådal, Beiarn: Arstaddammen. Fig. 29.
Seterstorr	<i>C. bigelowii</i> Torr.		Ba-Bj-L	2b,5de	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Klubbstorr	<i>C. brunnescens</i> (Pers.) Poir. coll.		Ba(-Bj)	4d											
Hårstorr	<i>C. canescens</i> L.		Ba-Bj	4b											
Hovdstorr	<i>C. capitata</i> Sol.	(Fb)	Ba-Bj-L	1cd,3e,4d	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	*Harodalen. Elles spreidd: Rana, Beiarn, Saltald.
Strongstorr	<i>C. chordorrhiza</i> Ehrh.	(A)	Ba-Bj	4bd	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Tvebustorr	<i>C. dioica</i> L.		Ba-Bj-L	4(b)d	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Kjvestorr	<i>C. dioica</i> x <i>lachenalii</i>		Ba	(4b)											
Fingerstorr	<i>C. diandra</i> Schrank		Ba	6cd,9											Saltald (Norman 1900).
	<i>C. digitata</i> L.		Ba												Fjordstrøka, Beiarn, Saltald.

Tabell 1. (fråmh.)

Norsk namn	Viteknepleg namn	Plantegeografisk gruppe	Høgdelag	Vegetasjon	Bjlldalen	Stordalen	Kjøhølet	Kvitbergvatnet	Ramsjøvatnet	Riedvåg	Bogvatnet	Storglomvatnet	Austerdalsisen	Vesterdalen	Storvatnet	Merknader
Stjernerstorr	Carex echinata Muir.	Ba-Bj	4bd		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Gulstorr	C. flava L.	Ba-Bj	3e, 4d		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Rabbestorr	C. glacialis Mack.	L-M	1c		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	Vanlegast i aust og nord. Junkerdalsura.
Jemtlandsstorr	C. jemtlandica Palmgr.	A	4		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Stolpestorr	C. juncella (Fr.) Th.Fr.	(N) Ba-Bj	3c		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Ryestorr	C. lachenalii Schkuhr	F	(1d), 2bd		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Trådstorr	C. lasiocarpa Ehrh.	Ba (-Bj)	3c, 4bd		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Nebbestorr	C. lepidocarpa Tausch.	Ba	(4d)		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Harestorr	C. leporina L.	Ba	(8)		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Dystorr	C. limosa L.	Ba-Bj-L	4abd		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
	C. limosa x magellanica		(4b)		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
	C. limosa x rariflora		(4b)		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Blystorr	C. livida (Wg.) Willd.	(A) Ba (-Bj)	(4d)		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Nubbestorr	C. loliacea L.	A	5e		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Lemhestorr	C. macloviana d'Urv	(Ba)	(8)		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Frynestorr	C. magellanica Lam.	Ba-Bj	4b		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Bogestorr	C. maritima Gunn.	Ba	a+ havstrand.		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Taugestorr	C. media R. Br.	(A) Ba (-Bj)	4d		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Agrostestorr	C. microglochin Wg.	(Fb) Bj-L			x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Skjeggstorr	C. nardina Fr.	Fh	1c		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Slåttstorr	C. nigra (L.) Reich.	Ba-Bj	4bd, (8)		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Fjellstorr	C. norvegica Retz. coll.	Ba-Bj-L	1d, 5de, 6de		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Fuglestorr	C. ornithopoda Willd.	S	4, 6c		x*	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Blekestorr	C. pallascens L.	(S)	(6de, 8)		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Kornstorr	C. panicea L.	Ba-Bj	4bd		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Småstorr	C. parviflora (Laest.) Sommerf.	Fb	4d		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Sveltstorr	C. pauciflora Lightf.	L (-M)			x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Dråkstorr	C. pilulifera L.	(Ky) Ba (-Bj)-L	4bd		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Snipestorr	C. rariflora (Wg.) Sm.	(Fb) Bj-L	4b		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Flåkestorr	C. rostrata Stokes	Ba-Bj-L	3c, 4bd		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Rundstorr	C. rotundata Wg.	Bj-L	4b		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Jøkulstorr	C. rufo-nigra Drej.	F	2bd		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Bergstorr	C. rupestris All.	F (Ba-) Bj-L	1c, 5c, 6c		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Blankstorr	C. saxatilis L.	F Bj-L	4 (b)d		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Høststorr	C. scandinavica E.W. Dav.	Ba-Bj	(1d)		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Gjællandsstorr	C. scirpoides Michx.	L			x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Vierstorr	C. stenolepis Less.	(A) Ba-Bj	3c, (4)		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Støpstorr	C. tumidicarpa Anderss.	Ky	4d		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Sennegras	C. vesicaria L.	Ba-Bj (-L)	1cd, (5, 6), 8		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Fjellbunke	Deschampsia alpina (L.) R. & S.	F	2bd		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Sølvbunke	D. cespitosa (L.) P.B.	Ba-Bj (-L)	1de, 3d, 5de, 6e, 7e		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Snyle	D. flexuosa (L.) Trin.	Ba-Bj-L	1bd, 2b, 5bde, 6bd		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Småslivaks	Eleocharis quinqueflora (F.X. Hartm.) Schw.				x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Strandrug	Elymus arenarius L.	Ba-Bj	4d		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Kveke	Elytrigia repens (L.) Neeski	Ba	(e)		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Duskull	Eriophorum angustifolium Honck.	Ba (-Bj)	8		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
		Ba-Bj-L	4bd		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	

Havstrand + Gråtådalen i innlandet.

Tabell 1. (framh.)

Horsk namn	Vitskapleg namn	Plantegeografisk gruppe	Høgdelag	Vegetasjon	Bjølladalen	Stormalden	Kjævatnet	Kvitbergvatnet	Ramsgjellvatnet	Rieblivåg'gl	Bogvatnet	Storglomvatnet	Austerdalssen	Vesterdalen	Storvatnet	Merknader
Gullull	Eriophorum brachyantherum Trautv. & Mey	A	Ba	(3e,4d)	x											Krokstrand (Blytt 1872), Saltadal (Norman 1900).
Breull	E. latifolium Hoppe		Ba-Bj	4d	x											
Snøull	E. scheuchzerii Hoppe	F	Bj-L(-M)	2bd,4b	x											(fuktart).
Torvull	E. vaginatum L.		Ba-Bj-L	4abd,5ab,6a	x											
Sauesvingel	Festuca ovina L.		Ba-Bj-L-M(-H)	1ac,2c,5a,6a,8	x											
Engsvingel	F. pratensis Huds.		Ba	(8)	x											
Raudsvingel	F. rubra L. coll.		Ba-Bj-L(M-H)	1d,2bd,5d,6d,8	x											*reinsvingel, F. prolifera (Piper) Fern. (Elven 1978).
Geitsvingel	F. vivipara (L.) Sm.	(F)	Ba-Bj-L-M-H	1a,2bd,5a,6a,8	x											
Marigras	Hierochloë odorata (L.) P.B. coll.	(A)	Ba-Bj-L	1de,(8)	x											
Skogsv	Juncus alpinus Vill.		Ba-Bj	4d	x											
Finnmarksiv	J. arcticus Willd.	(Fb)	Ba-Bj-L	Δ(3,4)	x											
Ryllisiv	J. arcticus x filiformis															
Sandsiv	J. articulatus L.	(Ky)	Ba	(8)												
Tvillingisiv	J. balticus Willd.		Ba	Δ												
Paddesiv	J. biglumis L.	F	L(-M)	2d,3e	x											Meløy: Engabrevvatnet (+fjordane).
Trædsiv	J. bufonius L.		Ba	8												
Nøkkesiv	J. filiformis L.		Ba-Bj-L	4bd,5b,6b	x											
Rabbesiv	J. stygicus L.	A	Ba	(4d?)	x											
Trillingisiv	J. trifidus L.	F	(Bj-L-M(-H))	1a(c),2a,2c	x											
Rabbetust	J. triglumis L.	F	Bj-L	3e,4d	x											
Bogefrytle	Kobresia myosuroides (Will.) F. & Paol.	Fb	L-M	1c	x											
Vardefrytle	Luzula arcuata (Wg.) Sw.	F	(L-)M(-H)	2ad	x											
Setefrytle	L. confusa (Hartm.) Lindb.	F	(L-)M-H	2ad	x											
Engfrytle	L. frigida (Buch.) Sam.	F	Bj-L	1d,5d	x											
Hårfrytle	L. multiflora (Retz.) Lej.		Ba-Bj	1d,5d,6d,8	x											
Aksfrytle	L. pilosa (L.) Willd.		Ba-Bj	5bd,6bd	x											
Myrfrytle	L. spicata (L.) DC.	F	L-M-H	1a,2a	x											
Reinfrytle	L. sudetica (Willd.) DC.	(Fn)	Ba-Bj-L	(4d)	x											
Hengjeaks	L. wahlenbergii Rupr.	(S)	L-M	2b	x											
Mykkegras	Melica nutans L.		Ba-Bj	5cde,6cde	x											
Blåtopp	Milium effusum L.		Ba-Bj	1e,5e,6e	x											
Finnskjegg	Molinia caerulea (L.) Schrank		Ba-Bj-L	4bd,5de,6de	x											
Strandrøyv	Nardus stricta L.		Ba-Bj-L	2b,5b,(8)	x											
Snøgras	Phalaris arundinacea L.	Fb	Ba	5e,6e	x											
Fjelltimotei	Phippisia algida (Sol.) R. Br.	F	(L-)M(-H)	2d	x											
Timotei	Phleum commutatum Gaud.		Bj-L	2b,(8)	x											
Seterrapp	P. pratense L.		Ba	5bde	x											
Fjellrapp	Poa alpigena (Fr.) Lindm.	F	(Ba-Bj-L-M(-H))	1d,2d,Δ	x											
Tunrapp	P. alpina L.		L-M-H	2d	x											
Jervrapp	P. alpina L. f. vivipara L.		Ba(-Bj)	8	x											
Mjukrapp	P. arctica R. Br.	Fb	M?													
Blåtrapp	P. flexuosa Sm.	(Fb)	(L)-M-H	Δ,Δ	x											
Lundrapp	P. glauca Vahl.	(F)	Ba-Bj-L	Δ	x											
Engrapp	P. nemoralis L.		Ba-Bj	5de,6de,7e,9	x											
Storrapp	P. remota Fors.	SA	Ba	(6e?)	x											

Krokstrand (Blytt 1872), Junkerdalen (Dyring 1900).

Saltadal: Tausafjellet (Nordhagen 1934).

Tabell 1. (framh.)

Norsk navn	Vitskapsleg namn	Plantegeografisk gruppe	Høgdelag	Vegetasjon	Bjøllådalen	Stormdalen	Kjømdalvatnet	Kvitbergvatnet	Ramsgjelvatnet	Rieblivåg'gl	Bogvatnet	Storglomvatnet	Austerdalsisen	Vesterdalen	Storvatnet	Merknader
Matkrapp	<i>Poa trivialis</i> L.		Ba	8	x				x							
Fjellkrøke	<i>Roegneria borealis</i> (Turcz.) Nevski	(Fb)	(Bj-)L	1de, 8, 8	x				x							*Campo.
Hundekrøke	<i>R. canina</i> (L.) Nevski		Ba-Bj	1e, 5e, 6e, 9	x				x							
Sveitull	<i>Trichophorum alpinum</i> (L.) Pers.		Ba-Bj-L	4d	x				x							
Bjønnekjegg	<i>T. caespitosum</i> (L.) Hartm.		Ba-Bj-L	4abd	x				x							
Svartaks	<i>Trisetum spicatum</i> (L.) Richt.	F	Bj-L-M(-H)	1d, (2d)	x				x							
Rypebunke	<i>Vahlodes atropurpurea</i> (Wg.) Fr.	F	Bj-L	2b, (4, 5)	x											

Forkortingsat:

Plantegeografisk gruppe:

- Ky - Kystplanter
- A - Austlege artar
- SA - Sør-austlege artar
- N - Nordlege artar
- S - Sørlege artar
- F - Fjellartar
- Fb - Fjellartar - bisentriske
- Fn - Fjellartar - nordleg unisentrisk

Høgdelag:

- Ba - Barskogsbeltet
- Bj - Bjørkeskogsbeltet
- L - Lågfjellet
- M - Mellomfjellet
- H - Høgfjellet

Vegetasjon:

- Sjå s. 20-21.
- ( ) - Artar med veik tilknytning til ei gruppe.

Ein n i kolonnen for Kvitbergvatnet tyder at arten berre er sett på strekninga Stolpen - Jarbrua.
 Ein l i kolonnen for Ramsgjelvatnet tyder at arten berre er notert på Ramsgjelinden (Ramskilddåk'ka).
 Ein Bj i kolonnen for Austerdalsisen viser at arten er notert på Burfjellet, av Dahl (1912),

1974

1. Klokk, Terje. Myrundersøkelser i Trondheimsregionen i forbindelse med den norske myrreservatplanen.
2. Bretten, Simen. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Snillfjord kommune, Sør-Trøndelag.
3. Moen, Asbjørn & Klokk, Terje. Botaniske verneverdier i Tydal kommune, Sør-Trøndelag.
4. Baadsvik, Karl. Registreringer av verneverdig strandengvegetasjon langs Trondheimsfjorden sommeren 1973.
5. Moen, Berit Forbord. Undersøkelser av botaniske verneverdier i Rennebu kommune, Sør-Trøndelag.
6. Sivertsen, Sigmund. Botanisk befarung i Åbjøravassdraget 1972.
7. Baadsvik, Karl. Verneverdig strandbergvegetasjon langs Trondheimsfjorden - foreløpig rapport.
8. Flatberg, Kjell Ivar & Sæther, Bjørn. Botanisk verneverdige områder i Trondheimsregionen.

1975

1. Flatberg, Kjell Ivar. Botanisk verneverdige områder i Rissa kommune, Sør-Trøndelag.
2. Bretten, Simen. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Åfjord kommune, Sør-Trøndelag.
3. Moen, Asbjørn. Myrundersøkelser i Rogaland. Rapport i forbindelse med den norske myrreservatplanen.
4. Hafsten, Ulf & Solam, Thyra. Naturhistoriske undersøkelser i Forradalsområdet - et suboceanisk, høytliggende myrområde i Nord-Trøndelag.
5. Moen, Asbjørn & Moen, Berit Forbord. Vegetasjonskart som hjelpemiddel i arealplanleggingen på Nerskogen, Sør-Trøndelag.

1976

1. Aune, Egil Ingvar. Botaniske undersøkingar i samband med generalplanarbeidet i Hemne kommune, Sør-Trøndelag.
2. Moen, Asbjørn. Botaniske undersøkelser på Kvikne i Hedmark med vegetasjonskart over Innerdalen.
3. Flatberg, Kjell Ivar. Klassifisering av flora og vegetasjon i ferskvann og susp.
4. Kjelvik, Lucie. Botaniske undersøkelser i Snåsa kommune, Nord-Trøndelag.
5. Hagen, Mikael. Botaniske undersøkelser i Grøvuområdet i Sunndal kommune, Møre og Romsdal.
6. Sivertsen, Sigmund & Erlandsen, Åse. Foreløpig liste over Basidiomycetes i Rana, Nordland.
7. Hagen, Mikael & Holten, Jarle. Undersøkelser av flora og vegetasjon i et subalpint område, Rauma kommune, Møre og Romsdal.
8. Flatberg, Kjell Ivar. Myrundersøkelser i Sogn og Fjordane og Hordaland i forbindelse med den norske myrreservatplanen.
9. Moen, A., Kjelvik, L., Bretten, S., Sivertsen, S. & Sæther, B. Vegetasjon og flora i Øvre Forradalsområdet i Nord-Trøndelag, med vegetasjonskart.

1977

1. Aune, Egil Ingvar & Kjærem, Odd. Botaniske undersøkingar ved Vefsnvassdraget, med vegetasjonskart.
2. Sivertsen, Ingolf. Botaniske undersøkelser i Tydal kommune, Sør-Trøndelag.
3. Aune, Egil Ingvar & Kjærem, Odd. Vegetasjonen i planlagte magasin i Bjøllådalen og Stormdalen, med vegetasjonskart i 1:10 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 1.
4. Baadsvik, Karl & Suul, Jon (red.). Biologiske registreringer og verneinteresser i Litlvatnet, Agdenes kommune i Sør-Trøndelag.
5. Aune, Egil Ingvar & Kjærem, Odd. Vegetasjonen i Saltfjellområdet, med vegetasjonskart Bjøllådal 2028 II i 1:50 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 2.
6. Moen, Jon & Moen, Asbjørn. Flora og vegetasjon i Tromsdalen i Verdal og Levanger, Nord-Trøndelag, med vegetasjonskart.
7. Frisvoll, Arne A. Undersøkelser av mosefloraen i Tromsdalen i Verdal og Levanger, Nord-Trøndelag med hovedvekt på kalkmosefloraen.
8. Aune, E.I., Kjærem, O. & Koksvik, J.I. Botaniske og ferskvassbiologiske undersøkingar ved og i midtre Rismåsvatnet, Rødøy kommune, Nordland.

1978

1. Elven, Reidar. Vegetasjonen ved Flatisen og Østerdalsisen, Rana, Nordland, med vegetasjonskart over Vesterdalen i 1:15 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 3.
2. Elven, Reidar. Botaniske undersøkelser i Rien-Hyllingen-området, Røros, Sør-Trøndelag.
3. Aune, Egil Ingvar & Kjærem, Odd. Vegetasjonsundersøkingar i samband med planene for Saltdal-, Beiarn-, Stor-Glommfjord- og Melfjordutbygginga. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 4.
4. Holten, Jarle. Verneverdige edellauskoger i Trøndelag.